

Αστυνομική κτηνωδία στο Άργος

Θοδωρής Ζαβραδινός Καραμπαμπάς. 20 ετών. Άτομο με αναπηρία 89%. Στο φάσμα του αυτισμού. Ξημερώματα της περασμένης Τετάρτης 8/7 στο Άργος θέλησε να πάει στη θάλασσα να δροσιστεί. Κατέληξε εγκεφαλικά νεκρός, εκτελεσμένος σε μια μάντρα από αστυνομικούς σε υπηρεσία. Τον πυροβόλησαν πισώπλατα με 21 σφαίρες, οι 7 στο κεφάλι.

«Τον σκοτώσανε. Τώρα μόνο με μηχανήματα λειτουργεί το σωματάκι του και έχει 7 σφαίρες στο κεφάλι. Πολύ άγρια σκοτώθηκε» έλεγε η μητέρα του από το νοσοκομείο που νοσηλευόταν ο γιος της. Ο Θοδωρής έφυγε τελικά από τη ζωή την Κυριακή 12/7. «Οι γιατροί λένε ότι χρησιμοποιήθηκαν σφαίρες που απαγορεύονται για την Αστυνομία. Εκείνες οι σφαίρες ανοίγονται μέσα στο σώμα όταν περνάνε» κατήγγειλε η μητέρα του. «Βγάλανε δύο σφαίρες οι γιατροί. Τρεις μένουν στο μυαλό. Έχει αιμορραγία εσωτερική και εξωτερική, και δύο τεράστιες τρύπες από μία πλευρά και την άλλη. Από πίσω δεν βλέπω. Τρεις σφαίρες κάνανε έκρηξη και γίναν κομματάκια μέσα. Και έγινε, ξέρετε τι έγινε... πουρέ μέσα. Το μυαλό του σταμάτησε νομίζω.

Δεν έχει φίλους. Είναι αυτιστικός. Εμείς μόλις μετακομίσαμε από Αθήνα. Μεταφέρουμε ακόμα τα πράγματα. Έχει αυτισμό, έχει αναπηρία 89%. Κινείται καλά, ανεξάρτητα. Δεν γράφει, δεν διαβάζει και είναι δύσκολος στην επικοινωνία. Στα υπόλοιπα είναι άσος. Σε όλα, με τα χεράκια του μπορεί να κάνει τα πάντα. Είναι πολύ καλό παιδί. Έχει δίπλωμα, έχει περάσει στο σχολείο, εξετάσεις, άριστα όλα. Επειδή έχει το θεματάκι του... του αρέσουν από μικρή ηλικία τα αμάξια. Και τα έφτιαχνε. Το λάτρευε, το έπλενε, τα μάζευε, όλα τα καινούργια ανταλλακτικά είχε βάλει.

Εγώ κοιμήθηκα. Δεν του επιτρέπω να βγαίνει μόνος του, μόνο μαζί μου... Εντάξει, έπρεπε να σταματήσει, αλλά... τον σκοτώσανε πολύ άγρια. Και από εδώ κρυφά βγήκε... επειδή ζεστάθηκε στο σπίτι και ήθελε να δροσιστεί. Να δροσιστεί, πήγε για μπάνιο. Έκανε μπάνιο και άρχισαν να τον παρακολουθούν από Ασίνη. Και μετά έγινε εκεί. Και βρήκε ότι έχει ξεχάσει το δίπλωμά του στο σπίτι. Γι' αυτό φοβήθηκε, αγχώθηκε και προσπάθησε να φύγει». Σύμφωνα

να με τη μητέρα του ο Θοδωρής είχε κακοποιηθεί ξανά στο παρελθόν από αστυνομικούς, γεγονός που συνέτεινε στο να πανικοβληθεί στο σήμα τους.

«Έπεσε ο τουρκάλας» ακούγεται σε βίντεο, ο ένας από τους δύο φονιάδες μιλώντας στον ασύρματο αφού είχε αδειάσει το όπλο του στον νεαρό Θοδωρή.

Ο μηχανισμός συγκάλυψης της αστυνομίας άρχισε κατευθείαν τη δουλειά του. Τις πρώτες ώρες παρουσιαζόταν ως κάποιος «επικίνδυνος Ρώσος» που «προσπάθησε να εμβολίσει τους αστυνομικούς που τον απέκλεισαν», ανασύροντας το αφήγημα από την αστυνομική δολοφονία του Σαμπάνη πριν από πέντε χρόνια. Όταν δεν έφτασε αυτό το παραμύθι είπαν να ανασύρουν υπερασπιστική γραμμή Κορκονέα: «Οι αστυνομικοί πυροβόλησαν για εκφοβισμό και οι σφαίρες εξωστρακίστηκαν».

Συγκάλυψη

Γι' αυτό και οι αγωνιστές/ριες δικηγόροι της **Εναλλακτικής Παρέμβασης** θύμισαν το σύνθημα του Δεκέμβρη '08 «Το όπλο του μπάτσου είναι μαγικό, ρίχνει στον αέρα και βρίσκει στο ψαχνό» ως «την καλύτερη απάντηση στο δελτίο τύπου του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας και στις "διαρροές" του "αστυνομικού ρεπορτάζ" που σπεύδουν να καλύψουν τους αστυνομικούς δράστες της νέας κρατικής δολοφονίας στο Άργος... Η επίσημη ανακοίνωση της ΕΛΑΣ ακολουθεί το γνωστό τελετουργικό συγκάλυψης δίνοντας ως δεδομένο αυτό που θα έπρεπε να αποτελεί δικαστικά ζητούμενο. Η υπερασπιστική γραμμή των αστυνομικών δραστών είναι πάντα η ίδια και το απολογητικό υπόμνημα διανέμεται υπό μορφή δελτίου τύπου του Αρχηγείου της ΕΛΑΣ: ο νεαρός αγνόησε σήματα στάσης, επιχείρησε να εμβολίσει αστυνομικούς και οχήματα, κινήθηκε "με ιδιαίτερα επικίνδυνο τρόπο" και τελικά στην προσπάθειά του "να διαφύγει αναρριχώμενος σε μαντρότοιχο... δύο αστυνομικοί έκαναν χρήση του υπηρεσιακού τους οπλισμού με αποτέλεσμα τον τραυματισμό του άνδρα».

Οι αποκαλύψεις τελικά ήταν τέτοιες, που συνέτριψαν την προσπάθεια της ΕΛΑΣ να κουκουλώσει τη βάνauση δολοφονία. Οι μπάτσοι κρίθηκαν προφυλακιστέοι. Αυτή τη φορά κανένας υπουργός δεν τόλμησε να πάει να τους

συμπαρασταθεί όπως έκαναν στο παρελθόν όταν οι άντρες τους γάζωναν Ρομά εφήβους με τα περίστροφά τους. Δείγμα του κυβερνητικού πανικού μην τυχόν και ταυτιστούν με ένα ακόμα δολοφονικό έγκλημα λίγο πριν τις εκλογές. Κάποιοι τους ξέφυγαν όπως ο δήμαρχος του Άργους - Μυκηνών και στέλεχος της ΝΔ, **Ι.Μαλτέζος** που εξέφρασε «την απόλυτη και ειλικρινή στήριξή του στους δύο αστυνομικούς και τις οικογένειές τους». Ωστόσο οι κυβερνητικές ευθύνες δεν κρύβονται.

«Το χέρι των δολοφόνων αστυνομικών το όπλισε η υστερία της κυβέρνησης που παίζει το χαρτί του "νόμου και της τάξης" με τον Μητσοτάκη και τους υπουργούς του να στοχοποιούν, ως τρομοκράτες τότε τους μετανάστες και τότε τη νεολαία» τονίζει η **ΚΕΕΡΦΑ** θυμίζοντας ότι αυτή η πολιτική έχει φέρει εκατόμβες νεκρών, από τους δολοφονημένους πρόσφυγες στο ναυάγιο της Πύλου, μέχρι τους νεκρούς μετανάστες από βασανιστήρια στα αστυνομικά τμήματα, τους Ρομά Φραγκούλη, Σαμπάνη, Μιχαλόπουλο, τον Κωστή Μανιουδάκη στην Κρήτη, τον Βασίλη Μάγγο στο Βόλο, τον Ζακ Κωστόπουλο... Η λίστα δυστυχώς συνεχίζεται.

«Είναι ώρα να διώξουμε την κυβέρνηση της καταστολής και του ρατσισμού που έχει δώσει το πράσινο φως για να βγαίνουν τα περίστροφα κάθε τόσο, φτάνοντας σε ωμές εκτελέσεις, μόνο και μόνο για να συσπειρώσει τα ορφανά της Χρυσής Αυγής και την ακροδεξιά. Καμία συγκάλυψη στη δολοφονία στο Άργος από την ΕΛΑΣ» καταλήγει η ΚΕΕΡΦΑ.

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας με αφορμή τη δολοφονία του Θοδωρή πραγματοποιούσε το απόγευμα της Τρίτης 14/7, το **Αντιφασιστικό – Αντιρατσιστικό Μέτωπο Αργολίδας**, καταγγέλοντας επίσης τη στήριξη του δημάρχου Άργους προς τους δολοφόνους, αλλά και την αλλοίωση του τόπου του εγκλήματος «έναν χώρο που υποτίθεται ότι θα έπρεπε να απαγορεύεται η πρόσβαση μέχρι να ολοκληρωθούν όλες οι διαδικασίες διερεύνησης». Ξεκαθαρίζουν ότι «δεν θα επιτρέψουμε καμία συγκάλυψη! Η αστυνομική αυθαιρεσία δεν θα περάσει! Παραδειγματική τιμωρία των ενόχων αστυνομικών».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Ο Τζαβέντ Ασλάμ ανακτά ξανά το άσυλο. Η αλληλεγγύη νίκησε, ο Πλεύρης ηττήθηκε!

Η επιτροπή ασύλου έκανε δεκτή την προσφυγή του Τζαβέντ Ασλάμ, προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος "ΕΝΟΤΗΤΑ", κατά της απόφασης του υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου Θ. Πλεύρη με την οποία ανακαλούσε το καθεστώς διεθνούς προστασίας που του είχε χορηγηθεί. Ήταν ένα ηχηρό ράπισμα στη ρατσιστική πρωτοβουλία του Πλεύρη και το δώρο του στους φασίστες και την ακροδεξιά για να τους συσπειρώσει στη δεξιά πολυκατοικία που καταρρέει.

Είναι μια νίκη του κινήματος αλληλεγγύης που στάθηκε στο πλευρό του Τζαβέντ Ασλάμ, σε ένα από τους βασικούς μάρτυρες στη δίκη των δολοφόνων της Χρυσής Αυγής, αγωνιστή των δικαιωμάτων των μεταναστών και των προσφύγων, φωνή των συγγενών των θυμάτων του εγκλήματος του πνιγμού των 600 προσφύγων της Πύλου.

Χαιρετίζουμε και ευχαριστούμε τα συνδικάτα, το δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, τα δημοκρατικά και αριστερά κόμματα, τους βουλευτές, την Διεθνή Αμνηστία, η οποία πραγματοποίησε διεθνή καμπάνια, τις κινήσεις υπεράσπισης δικαιωμάτων, τους ανθρώπους των Γραμμάτων και των Τεχνών και τους νομικούς, που στάθηκαν στο πλευρό του, όπως ο **Βασίλης Παπαδόπουλος**.

Η λυσσαλέα ρατσιστική εκστρατεία μίσους του Θ. Πλεύρη έπεσε στο κενό. Είναι ώρα να βάλουμε τέλος στις ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης που οδήγησαν στη μαζική δολοφονία των 600 προσφύγων της Πύλου, των δολοφονιών στα Τέμπη, τη Βιολάντα, τον Ασπρόπυργο και τη δολοφονία του Θοδωρή στο Άργος.

Είναι ώρα να πάνε στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου. Να ανοίξουν τα σύνορα για την προσφυγιά, να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να πάρουν άσυλο και χαρτιά.

Χαιρόμαστε και συνεχίζουμε να οργανώνουμε τη δράση μας!

Σας καλούμε να συμμετέχετε στην εκδήλωση του ΣΕΚ , Αντίσταση και Επανάσταση σε ένα κόσμο πολέμων και καταστροφών, την Τετάρτη 15 Ιούλη, στις 8μμ, στην πλατεία Δημαρχείου Αθήνας. Ανάμεσα στους ομιλητές/ριες είναι η **Αρίμπα Νουρ**, φοιτήτρια Φιλοσοφικής και θα χαιρετήσει ο **Τζαβέντ Ασλάμ**.

ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
"Η ΕΝΟΤΗΤΑ"

ΚΕΕΡΦΑ-ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΩΜΕΝΟΙ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ
ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

Καταδίκη των βιαστών του ΑΤ Ομόνοιας

Ένοχοι για βιασμό μιας 19χρονης μέσα στο Αστυνομικό Τμήμα Ομόνοιας, κρίθηκαν από το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο, δύο αστυνομικοί, ο ένας από τους δύο και για τη βιντεοσκόπηση του βιασμού. Η απόφαση ανέτρεψε την πρόταση της εισαγγελέα για αθώωση των μπάτσων σε μια εξοργιστική αγόρευση στην οποία ισχυριζόταν μεταξύ άλλων ότι η 19χρονη συναίνεσε στο βιασμό της γιατί «δεν έφυγε από το δωμάτιο» του Αστυνομικού Τμήματος και δεν απευθύνθηκε στο... διπλανό γραφείο Αντιμετώπισης Ενδοοικογενειακής Βίας. «Σήμερα είχαμε μια απόφαση η οποία, κατά την άποψή μου, αποτε-

λεί σταθμό. Οι δύο κατηγορούμενοι αστυνομικοί καταδικάστηκαν για το αδίκημα του βιασμού – όχι του ομαδικού βιασμού, όπως κατηγορούνταν – κατά πλειοψηφία. Μειοψήφησαν η κυρία πρόεδρος, ο εξ αριστερών δικαστής και ένας ένορκος. Επίσης, αθωώθηκε ο τρίτος κατηγορούμενος, ο οποίος κατηγορούνταν για συνέργεια στην πράξη αυτή. Και αυτός αθωώθηκε κατά πλειοψηφία, ενώ μειοψήφησαν δύο ένορκοι. Παράλληλα, ο δεύτερος κατηγορούμενος καταδικάστηκε για το αδίκημα της παράνομης βιντεοσκόπησης με κάμερα GoPro» δήλωσε η δικηγόρος της επιζώσας **Αλεξάνδρα Κρεμιζά** (πηγή: OmniaTV). «Εν πάση περιπτώσει, μετά και την απαλλακτική πρόταση του κυρίου εισαγγελέα για τα αδικήματα του βιασμού, η απόφαση αποτέλεσε για εμάς μια τεράστια ικανοποίηση» συνέχισε.

Το δικαστήριο καταδίκασε σε ποινές 4 ετών τον κάθε αστυνομικό για τον βιασμό, συν 5 μήνες στον δεύτερο για την παράνομη βιντεοσκόπηση ωστόσο αφέθηκαν ελεύθεροι μέχρι να γίνει η δίκη σε δεύτερο βαθμό.

24/8/25, Σύνταγμα. Συλλαλητήριο αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Κανένα από αυτά τα εγκλήματα δεν ήταν «ατύχημα». Προφανώς αυτό ισχύει στην περίπτωση των αστυνομικών που συνεχίζουν πιστά την παράδοση των δολοφόνων του **Αλέξη Γρηγορόπουλου**, του **Νίκου Σαμπάνη**, του **Μοχάμεντ Καμράν**. Ισχύει, όμως, και για τους υπουργούς που διαλύουν τις κοινωνικές υπηρεσίες, από την Επιθεώρηση Εργασίας μέχρι τις Πολεοδομίες, στο βωμό των περικοπών και του κέρδους.

Αν υπήρχε η παραμικρή αμφιβολία για το πόσο συνειδητή και συστηματική είναι αυτή η πολιτική της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, ήρθε η Σύνοδος του NATO να τη διαλύσει. Ο Μητσοτάκης επιμένει από το βήμα της Βουλής ότι η 13η σύνταξη κοστίζει πολύ ακριβά και δεν μπορεί να δοθεί ξανά, ακριβώς τη στιγμή που επιστρέφει από την Σύνοδο του NATO όπου συμφώνησε σε νέα αύξηση των πολεμικών δαπανών. Δίπλα στα δισεκατομμύρια που δίνει η κυβέρ-

Εργατική εναλλακτική στον δολοφονικό καπιταλισμό

νηση στο Ισραήλ για αντιπυραυλικό «θόλο» στον ουρανό του Αιγαίου, τώρα θα προστεθούν δισεκατομμύρια για την Ουκρανία για «ντρώουν» στη θάλασσα. Τόσο «τυχαία» ήταν η εμφάνιση ουκρανικού ντρώου που βρήκαν οι ψαράδες στο Ιόνιο...

Φάρσα

Για να «μπαζώσουν» όλα αυτά τα αίσχη μέσα στην προεκλογική περίοδο, ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του προσπαθούν να επιβάλλουν ως κύριο θέμα την «καταπολέμηση της τρομοκρατίας». Ο Χρυσοχοϊδης ανοίγει ξανά το «φάκελο Μαρφίν» και προχωράει σε συλλήψεις με «στοιχεία» που κάνουν τη δικηγόρο των συλληφθέντων να μιλάει για φάρσα. Η κυβερνητική προπαγάνδα τρέχει να καταγγείλει τις μαζικές κινητοποιήσεις, από τον αγώνα των Προσφυγικών για τη στέγη μέχρι τα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια για την Πύλο, ως «τοξικές». Πολύ θα ήθελαν να συσπειρώσουν όλα τα κόμματα της Βουλής σε κοινό μέτωπο για την απομόνωση των «ακραίων στοιχείων».

Δεν θα τους περάσει! Η κυβέρνηση που έχει πίσω της εγκλήματα όπως τα Τέμπη και η Πύλος, η κυβέρνηση που εισπράττει επαίνους από τον αρχιτέκτονα

της γενοκτονίας των Παλαιστίνιων, τον Νετανιάχου, βρίσκεται πολιορκημένη από τη μαζική οργή. Όσο «ήπια» και αν προσπαθούν να κάνουν την αντιπολίτευση οι κοινοβουλευτικές ηγεσίες, ο κόσμος των αγώνων επιμένει στο δρόμο για την ανατροπή και το δείχνει καθημερινά, ακόμα και στη μέση του καλοκαιριού.

Απεργία της ΑΔΕΔΥ την Τρίτη 14 Ιούλη ενάντια στα σχέδια για Συνταγματική Αναθεώρηση που καταργεί τη μονιμότητα των εργαζόμενων στο Δημόσιο και ανοίγει την πόρτα για ιδιωτικά «πανεπιστήμια» αναθεωρώντας το Άρθρο 16. Συλλαλητήριο την Πέμπτη 16 Ιούλη στον Ασπρόπυργο για να μην θρηνούμε άλλους καμένους εργαζόμενους. Απεργία των «ντελιβεράδων» την Κυριακή 19 Ιούλη την ώρα του τελικού του Μουντιάλ «για να μην παίζουν με τα δικαιώματά μας». Στους δρόμους πανελλαδικά την Κυριακή 9 Αυγούστου, όπως πέρις στις 10 Αυγούστου, στο πλευρό της Παλαιστίνης.

Πάνω σε αυτόν κύκλο αγώνων έρχεται ο γύρος εκδηλώσεων που οργανώνει πανελλαδικά το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα με θέμα «Αντίσταση και επανάσταση σ' έναν κόσμο πολέμων και καταστροφών», αρχίζοντας από την Αθήνα την Τετάρτη 15 Ιούλη. Οι αντιστάσεις για να φτάνουν στη νίκη πρέπει να έχουν στρατηγική επαναστατικής ανατροπής αυτού του καταστροφικού συστήματος. Αυτή είναι μια βασική αλήθεια που δεν πρέπει να χάνουμε από τα μάτια μας, όσο κι αν οι από πάνω τη βαφτίζουν «ακράια». Ακράια είναι η βαρβαρότητα του καπιταλισμού που ζούμε γύρω μας. Εμπρός να οργανώσουμε ενωτικά τις αντιστάσεις μας, εμπρός να δυναμώσουμε την Αριστερά της επαναστατικής ανατροπής.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 40.360 ευρώ έφτασε η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 3.950 που μας στείλατε και αυτή την εβδομάδα.

Ευχαριστούμε τις φίλες και τους φίλους, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που ανταποκρίθηκαν: Νατζίγιε Μπ. 200 ευρώ. Από 100: Μαρία Μ., Λευτέρης Α., Σπύρος Μ., Νίκος Τ. Από 80: Νίκος Π., Αφροδίτη Μ. Αντώνης Κ. 70. Λουίζα Γ. 60 ευρώ. Από 50: Βασίλης Μ., Ηλίας Α., Τάκης Γ. Από 30: Θανάσης Λ., Αντώνης Σ., Χρήστος Β., Γιάννης Μπ., Γιώργος Φ. Από 20: Αντώνης Π., Κώστας Δ., Μάριος Κ., Τζωρτζίνα Π., Κώστας Π., Μαρίνα Κ., Κώστας Μ., Αντρέας Π., Μαρία Σ., Αντώνης Α., Στέφανος Κ., Κωνσταντίνα Φ., Γιάννης Μ., Κατερίνα Τ., Νίκος Χ., Μαρία Β., Ρούλα Ζ. Από 10: Κωνσταντίνος Δ., Κωνσταντίνος Μπ., Χρύσα Μπ., Νίκος Ρ., Εριέττα Μ., Πέτρος Μπ.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν από τους εργατικούς χώρους, Αγία Ολγα 40, Αγγαία Κυριακού 20, Δήμος Κερατσινίου 10, ΑΑΔΕ 39, Ελενα 10, Αιγινήτειο 10, Δήμος Αμπελοκηπων Θ. 10.

Επίσης ευχαριστούμε όλες και όλους για την εγγραφή ή την ανανέωση στην εφημερίδα και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Νίκος Λ., Ζαννέτα Λ., Νίκος Σ., Φωτεινή Π., Μαρία Β., Γιούλη Κ., Αργύρης Μ., Εφη Γ., Βασίλης Τ., Αγγελος Σ., Δημήτρης Δ.

Ο φωτορεπόρτερ Guy Smallman, σταθερός συνεργάτης της αδερφής μας εφημερίδας στη Βρετανία Socialist Worker, βρίσκεται ξανά στο Λίβανο, αυτή τη φορά για λογαριασμό της ιστοσελίδας Canary. Οι ανταποκρίσεις του, αποσπάσματα των οποίων ξεκινάμε να δημοσιεύουμε από αυτό το φύλλο, φέρνουν στην επιφάνεια την πραγματικότητα του λιβανέζικου λαού, την αντίσταση στις ισραηλινές επιθέσεις, την αλληλεγγύη των απλών ανθρώπων.

Συγκέντρωση για τις δολοφονίες δημοσιογράφων από το Ισραήλ στην Σιδώνα του Λιβάνου. Φωτό: Mahmoud Zayyat/AFP

Στις 18 Μαρτίου του τρέχοντος έτους οι Ισραηλινοί δολοφόνησαν τον 65χρονο πολιτικό συντάκτη του τηλεοπτικού δικτύου Αλ Μάναρ, Μοχάμαντ Σέρι, με επίθεση drone στο διαμέρισμά του στο κέντρο της Βηρυτού. Το γεγονός πέρασε σε μεγάλο βαθμό απαρατήρητο από τα δυτικά ΜΜΕ. Σκοτώθηκε επίσης η σύζυγός του, ενώ τραυματίστηκαν αρκετά άλλα μέλη της οικογένειάς του.

Ο γιος του, Γιάσερ, επίσης δημοσιογράφος, ο οποίος επέζησε της επίθεσης, μου διηγήθηκε σήμερα Κυριακή 21 Ιουνίου τη δοκιμασία που πέρασε: «Ξύπνησα από έναν σεισμό, τα πάντα έτρεμαν και συντρίμια έπεφταν πάνω σε μένα και στη μικρή μου κόρη. Την έδωσα στη γυναίκα μου και τότε άκουσα τη φωνή της μητέρας μου να με φωνάζει. Ήταν ακόμα ζωντανή. Η πόρτα του δωματίου τους είχε εκτοξευθεί από την έκρηξη και όλα είχαν πάρει φωτιά. Ήταν παγιδευμένη κάτω από τα φλεγόμενα συντρίμια. Ο πατέρας μου απλώς κειτόταν εκεί. Ποτέ δεν θα ξεχάσω τη τοξική μυρωδιά του επιταχυντή φωτιάς που έκανε αδύνατη την κατάσβεση της φωτιάς. Η έντασή της απλώς αυξανόταν μέχρι που δεν μπορούσα πλέον να δω ούτε να αντέξω τη ζέστη. Δεν μπορούσα να δω τον αδελφό μου, ο οποίος κοιμόταν στο μπάλκόνι με την οικογένειά του.

Όταν τους βρήκα, η γυναίκα του ήταν αναίσθητη και εκείνος είχε ένα φοβερό τραύμα στο χέρι του, η σάρκα ήταν ανοιχτή. Η φωνή της μητέρας μου έσβησε. Κατάλαβα ότι είχε μαρτυρήσει. Οι γείτονές μας έσπασαν την μπροστινή πόρτα χρησιμοποιώντας πυροσβεστήρες για να προσπαθήσουν να σταματήσουν τις φλόγες. Πήδηξα ξανά μέσα στη φωτιά και έσυρα τη γυναίκα μου και τα παιδιά μου κάτω. Μας μετέφεραν όλους στο νοσοκομείο, όπου μου είπαν ότι και οι δύο γονείς μου είχαν πεθάνει. Ο αδελφός μου και η οικογένειά του επέζησαν, τα δύο παι-

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΟ

Ο Οργουελιανός εφιάλτης των δημοσιογράφων του Λιβάνου

διά του παρέμεναν στη ΜΕΘ για μεγάλο χρονικό διάστημα. Όλοι είχαν τρομακτικά τραύματα. Ο Θεός επέλεξε να πάρει μαζί τη μητέρα και τον πατέρα, επειδή ήταν αχώριστοι. Θα ήταν κατάρα αν μόνο ο ένας από τους δύο είχε επιβιώσει χωρίς τον άλλο».

Εκείνη την εποχή, ο Μοχάμαντ Σέρι ανάρρωνε από πρόσφατη χειρουργική επέμβαση και μπαινόβγαине στο νοσοκομείο. Οι Ισραηλινοί γνώριζαν σαφώς ότι βρισκόταν στο σπίτι ακόμη και σε ποιο δωμάτιο κοιμόταν. Το επίπεδο παρακολούθησης είναι έντονο και τεχνολογικά υψηλό...

Στον Λίβανο, η δημοσιογραφία είναι ένα επάγγελμα στο οποίο κινδυνεύεις με θάνατο. Χθες συνάντησα την Έλσι Μουφαρέτζ, πρόεδρο της Ένωσης Λιβανέζων Δημοσιογράφων, σε ένα καφέ της Βηρυτού, ενώ ένα ισραηλινό drone βούιζε απειλητικά από ψηλά. Μου εξήγησε ότι η δολοφονία του Σέρι και της συζύγου του εντάσσεται σε ένα μοτίβο που παρατηρείται στο Λίβανο, το οποίο ξεκίνησε τον Οκτώβριο του 2023, όταν επτά γνωστοί δημοσιογράφοι δέχθηκαν επίθεση σε μια λιβανέζικη πλαγιά κοντά στα σύνορα με το Ισραήλ από πυρά άρματος μάχης και πολυβόλων, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ο Ισάμ Αμπντάλα και να τραυματιστούν σοβαρά οι συνάδελφοί του, μεταξύ των οποίων και η Κριστίνα Άσι, η οποία έχασε το ένα της πόδι...

Τον επόμενο μήνα, τον Νοέμβριο του 2023, ο Φαράχ Ομάρ και ο Ραμπίχ αλ Μααμάρι σκοτώθηκαν μαζί με τον τοπικό οδηγό τους σε μια άλλη ανοιχτή πλαγιά. Καμία από τις δύο περι-

Ο Guy Smallman

πτώσεις δεν συνοδεύτηκε από ανταλλαγή πυρών μεταξύ των Ισραηλινών Δυνάμεων και των μαχητών της Χεζμπολάχ. Ακόμη πιο κραυγαλέα ήταν η δολοφονία των Γκασάν Νατζάρ, Μοχάμαντ Ρέντα και Βισάμ Κασέμ τον Οκτώβριο του 2025. Ήταν η μόνη επίθεση στην περιοχή, γεγονός που υποδηλώνει ότι οι Ισραηλινοί είχαν μόνο έναν στόχο στο μυαλό τους.

Σαδιστές

Κατά τη διάρκεια του επόμενου κύματος σφαγής, τον Μάρτιο του 2026, οι ΙΟΦ όχι μόνο διεκδίκησαν αλλά γιόρτασαν κιάλας τη δολοφονία του Αλί Σοέιμπ σε μια επίθεση με drone εναντίον του οχήματός του... Επίσης, μαρτύρησαν η Φατίμα Φτούνη και ο αδελφός της Μοχάμαντ. Είχε γλιτώσει από την πρώτη επίθεση, αλλά το dro-

ne την κυνηγούσε με σαδιστικό τρόπο ενώ έτρεχε να ξεφύγει από τον τόπο του συμβάντος. Σκοτώθηκε μαζί με δύο περαστικούς νοσηλευτές που είχαν σταματήσει για να βοηθήσουν.

Η πιο γνωστή και τεκμηριωμένη από αυτές τις επιθέσεις συνέβη στις 26 Απριλίου του τρέχοντος έτους όταν η πολύ αγαπητή δημοσιογράφος της Al Akbar News, **Αμάλ Χαλίν**, σκοτώθηκε από το Ισραήλ. Πέθανε κάτω από τα ερείπια ενός κτιρίου στο χωριό Αλ-Τίρι, αφού εμποδίστηκαν οι διασώστες να την προσεγγίσουν για πάνω από τέσσερις ώρες. Είχε καταφύγει μαζί με τη συνάδελφό της **Ζεϊνάμπ Φαράτζ**, αφού το όχημά τους δέχτηκε επίθεση. Μια δεύτερη επίθεση στόχευσε το κτίριο, ενώ οι εθελοντές της πολιτικής άμυνας που προσπαθούσαν να παρέμβουν απωθήθηκαν από τις Ισραηλινές Δυνάμεις Κατοχής (ΙΟΦ) με χειροβομβίδες κρότου-λάμψης και πυροβολισμούς.

Η Ζεϊνάμπ επέζησε με σωματικές βλάβες που άλλαξαν τη ζωή της... Μιλήσαμε σήμερα στη Βηρυτού και μου περιέγραψε πώς παγιδεύτηκε μέσα στο κτίριο:

«Το drone πλησίαζε το πρόσωπό μου σαν να ήταν έτοιμο να το αγγίξει. Οι Ισραηλινοί είναι απίστευτα κακόβουλοι, και πιστεύω ότι παρακολουθούσαν το αυτοκίνητο της Αμάλ από τη στιγμή που ξεκινήσαμε. Έχουμε συνειδητοποιήσει πλήρως ότι οι Ισραηλινοί μας παρακολουθούν μέσω των πιο απλών εργαλείων που χρησιμοποιούμε στην καθημερινή μας ζωή, κάτι που τους παρέχει τη δυνατότητα

να κατασκοπεύουν μέσω τηλεφώνων, τηλεοράσεων, κοινωνικών δικτύων και παρόμοιων μέσων.

Οι Ισραηλινοί δεν σέβονται τα δικαιώματα των δημοσιογράφων. Κάθε δημοσιογράφος που τους ασκεί κριτική ισοδυναμεί με μαχητή στα μάτια τους. Τα προληπτικά μέτρα που λαμβάνουμε περιλαμβάνουν την αποφυγή περιοχών κοντά στις γραμμές του μετώπου. Φοράμε αλεξίσφαιρα γιλέκα και κράνη (αν και αυτό το μέτρο είναι τελικά άχρηστο απέναντι σε αυτόν τον εχθρό)... Η Αμάλ, όπως και πολλοί άλλοι, είχε λάβει άμεσες απειλές, με τις οποίες της ζητούσαν να σταματήσει τη δημοσιογραφική της δραστηριότητα. Ένα μήνυμα που έλαβε το 2024 μέσω WhatsApp από έναν ισραηλινό αριθμό την προειδοποιούσε ότι: «Θα χά-

σεις το κεφάλι σου αν συνεχίσεις να κάνεις ρεπορτάζ»...

Συνολικά, πάνω από 260 εργαζόμενοι στα ΜΜΕ έχουν χάσει τη ζωή τους από τις 7 Οκτωβρίου 2023, οι περισσότεροι από αυτούς κατά τη διάρκεια της γενοκτονίας στη Γάζα. Ωστόσο, σε αντίθεση με τη Γάζα, ο Λίβανος είναι προσβάσιμος σε εξωτερικές έρευνες, γεγονός που επιτρέπει μια εγκληματολογική προσέγγιση από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες. Μια λεπτομερής έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας και της Human Rights Watch σχετικά με τη δολοφονία της Αμάλ Χαλίν θα δημοσιευθεί τις επόμενες ημέρες, ενώ θα εξεταστούν και άλλες υποθέσεις. Στην πρόσφατη παρουσίασή της ενώπιον μιας διεθνούς επιτροπής, η Έλσι κατέληξε λέγοντας: «Είμαστε στόχος επειδή μεταφέρουμε τις ιστορίες και τις φωνές των θυμάτων. Επειδή τεκμηριώνουμε και αποκαλύπτουμε εγκλήματα πολέμου... Ο δολοφόνος είναι γνωστός, είναι το Ισραήλ. Όμως η ατιμωρησία επιτρέπει σε αυτά τα εγκλήματα να συνεχίζονται».

Guy Smallman
22 Ιουνίου 2026

Διαβάστε επίσης

10 Αυγούστου 2025, Νάξος

9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Πανελλαδική μέρα δράσης για την Παλαιστίνη

Σε πανελλαδική ημέρα δράσης σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό καλούν στις 9 Αυγούστου το **March to Gaza**, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, το **BDS Greece** και μια σειρά τοπικές κινήσεις και φορείς σε όλη τη χώρα.

Στο δρόμο που χάραξε η περσινή ιστορική 10η Αυγούστου όταν χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους σε εκατοντάδες σημεία σε

όλη τη χώρα, έτσι και φέτος καλούν σε μαζικές κινητοποιήσεις και δράσεις «σε νησιά, βουνά και πόλεις ενάντια στον τουρισμό της γενοκτονίας».

«Στις 9 Αυγούστου, τα νησιά, τα βουνά και οι πόλεις μας θα γεμίσουν ξανά με παλαιστινιακές σημαίες και συνθήματα. Κόντρα στην κυβέρνηση που στηρίζει τον θάνατο και την καταστροφή, εμείς διαλέγουμε τη ζωή και την αντίσταση», σημειώνει μεταξύ άλλων το κάλεσμα.

ΣΗΤΕΙΑ

Ανεπιθύμητο το Crown Iris

Συγκέντρωση στο λιμάνι της Σητείας καλεί η τοπική Πρωτοβουλία για τη Γάζα στις 21 Ιουλίου με αφορμή την άφιξη του κρουαζιερόπλοιου ισραηλινών συμφερόντων Crown Iris.

Στο κάλεσμά της σημειώνει: «Την ώρα που ο Ισραηλινός στρατός διαπράττει γενοκτονία στη Γάζα, εκτοπίζει και δολοφονεί τον Παλαιστινιακό λαό στην Δυτική Όχθη, εισβάλλει και ισοπεδώνει τον Νότιο Λίβανο, κατέχει παράνομα εδάφη της Συρίας, επιτίθεται στο Ιράν μαζί με τις ΗΠΑ... διεθνείς οργανισμοί αναφέρουν την Ελλάδα ως δημοφιλή τουριστικό προορισμό για Ισραηλινούς στρατιώτες που αναζητούν ξεκούραση μετά τη διάπραξη εγκλημάτων πολέμου. Σαν πολίτες και κάτοικοι της Σητείας μα πάνω από όλα Άνθρωποι δεν μπορούμε να μένουμε αμέτοχοι μπροστά σε αυτή την βαρβαρότητα του σιωνιστικού Ισραηλινού κράτους που δολοφονεί παιδιά και αμάχους.

Στις 21 Ιουλίου διαδηλώνουμε ειρηνικά με έναν και μόνο στόχο τον τερματισμό της γενοκτονίας του Παλαιστινιακού λαού. Λευτεριά στην Παλαιστίνη».

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Η κινηματογραφική κοινότητα ενάντια στη γενοκτονία

Σε συζήτηση για τη στάση της κινηματογραφικής κοινότητας απέναντι στη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού, καλούν την Πέμπτη 16/7, στις 7:30μμ στον Κινηματογράφο Ριβιέρα, οι συλλογικότητες WIFT GR, Filmmakers for Palestine Greece και March to Gaza Greece.

«Η γενοκτονία στη Γάζα είναι το ύψιστο ηθικό και ανθρωπιστικό διακύβευμα της εποχής μας», σημειώνουν οι διοργανωτές στο κάλεσμά τους στην εκδήλωση «όπου θα συζητήσουμε πως μπορεί η κινηματογραφική κοινότητα έμπρακτα να σταθεί ενάντια στη γενοκτονία, στην υποκριτική "ουδετερότητα" των διοικήσεων των μεγάλων πολιτιστικών φορέων και στο artwashing».

Στην εκδήλωση θα μιλήσουν οι **Φαίδρα Βόκαλη**, κινηματογραφίστρια, γραμματέας WIFT GR, Filmmakers for Palestine Greece, **Νατάσα Εξηναβελώνη**, ηθοποιός, **Γιώργος Ζώης**, σκηνοθέτης, **Άλκι Παπασταθόπουλος**, σκηνοθέτης, Filmmakers for Palestine Greece, **Αντιγόνη Ρώτα**, παραγωγός, **Εύα Στεφανή**, σκηνοθέτις, **Carol Sansour**, ποιήτρια, διευθύντρια του Φεστιβάλ Παλαιστινιακού Κινηματογράφου Αθήνας.

Τα Στενά του Ορμούζ φλέγονται ξανά

Η κλιμάκωση των συγκρούσεων ανάμεσα στις ΗΠΑ και το Ιράν έχει μια απλή αιτία. Ο Ντόναλντ Τραμπ προσπαθεί να μετατρέψει την ήττα σε νίκη. Άφησε τον ισραηλινό πρωθυπουργό Μπένγιαμιν Νετανιάχου να τον πείσει να εξαπολύσει κοινή επίθεση κατά του Ιράν στις 28 Φλεβάρη, επειδή φαντάστηκε ότι θα ήταν περίπατος.

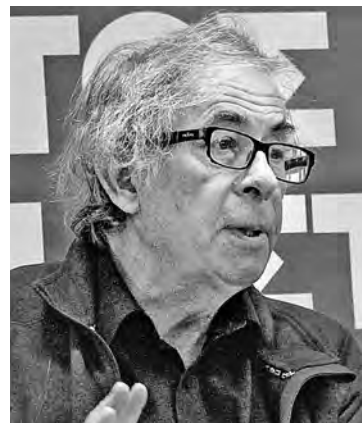
Πιο συγκεκριμένα, θα ήταν επανάληψη της πειρατικής επιδρομής στο Καράκας, την πρωτεύουσα της Βενεζουέλας, στις 3 Γενάρη. Δυνάμεις ειδικών επιχειρήσεων των ΗΠΑ άρπαξαν τον πρόεδρο της Βενεζουέλας **Νικολάς Μαδούρο** και τη σύζυγό του **Σίλια Φλόρες** και τους μετέφεραν εσπευσμένα σε φυλακή της Νέας Υόρκης. Η **Ντέλσι Ροντρίγκες**, αντιπρόεδρος του Μαδούρο, αποδείχτηκε βολικός αντικαταστάτης.

Το αποτέλεσμα; Σύμφωνα με τους New York Times, ο Αμερικανός υπουργός Εξωτερικών **Μάρκο Ρούμπιο** «έγινε εκ των πραγμάτων αντιβασιλέας της Βενεζουέλας», στέλνοντας στη Ροντρίγκες μια συνεχή ροή εντολών μέσω WhatsApp. «Το αμερικανικό υπουργείο Οικονομικών εισπράττει τα έσοδα από το μεγαλύτερο μέρος των εξαγωγών της Βενεζουέλας και στη συνέχεια τα διοχετεύει στη χώρα μέσω του τραπεζικού της συστήματος, μια σχέση σαν κι εκείνη των γονιών που μοιράζουν χαρτζιλίκι στα παιδιά τους».

Ο Τραμπ έτρεφε τη μακάρια ψευδαίσθηση ότι η σφαγή του ανάτατου ηγέτη **Αλί Χαμενέι** και των κορυφαίων στρατηγών του μέσα στις πρώτες ώρες του πολέμου θα παρέδιδε το Ιράν στα χέρια της κυβέρνησής του, σφίγγοντας ακόμη περισσότερο τη λαβή της Ουάσιγκτον πάνω στις παγκόσμιες ενεργειακές ροές. Όμως, αντί να υποκύψουν όπως η Ροντρίγκες, οι νέοι ηγέτες του Ιράν χρησιμοποίησαν τις εντυπωσιακές τους δυνατότητες για πλήγματα ακριβείας για ναβάλουν φωτιά σε αμερικανικές βάσεις σε όλη την περιοχή, να υπονομεύσουν το οικονομικό μοντέλο των συμμάχων της Ουάσιγκτον στον Κόλπο και να κλείσουν τα Στενά του Ορμούζ.

Οι ΗΠΑ δέχτηκαν κατάπαυση του πυρός με το Ιράν στις 8 Απρίλη, πάνω απ' όλα για να ξανανοήξουν τα Στενά και να ξαναρχίσουν οι εξαγωγές πετρελαίου και φυσικού αερίου από τον Κόλπο προς την υπόλοιπη παγκόσμια οικονομία. Ακολούθησε στις 14 Ιούνη ένα Μνημόνιο Κατανόησης, που υποτίθεται ότι θα έθετε τις βάσεις για τις τελικές διαπραγματεύσεις μέσα στις επόμενες 60 μέρες.

Ο Τραμπ ξεκαθάρισε τον στόχο του συμφωνώντας στο Μνημόνιο. Δήλωσε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης: «Πλοία του κόσμου, βάλτε μπροστά τις μηχανές σας. Ας κυλήσει το πετρέλαιο!». Η συμφωνία ήταν γεμάτη υποχωρήσεις προς το Ιράν, που καταγγέλλθηκαν ευρέως από τους νεοσυντηρητικούς υποστηρικτές των «αέ-

Γράφει ο
Αλέξ Καλλίνικος

νων πολέμων» που διεξάγουν οι ΗΠΑ στη δυτική Ασία.

Δεν καταλάβαιναν ότι ο Τραμπ δεν είχε καμία πρόθεση να τηρήσει τη συμφωνία. Κέρδιζε χρόνο, για να μπορέσουν οι ΗΠΑ και το Ισραήλ να αναπληρώσουν τα αποθέματά τους σε πυραύλους και, πάνω απ' όλα, να υπονομεύσουν τον ιρανικό έλεγχο στα Στενά του Ορμούζ. Το άρθρο 5 του Μνημονίου αναφέρει ότι «η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν θα λάβει μέτρα καταβάλλοντας κάθε δυνατή προσπάθεια για την ασφαλή διέλευση των εμπο-

ρικών πλοίων, χωρίς καμία χρέωση για 60 μέρες μόνο, από τον Περσικό Κόλπο προς τη Θάλασσα του Ομάν και αντίστροφα».

Έτσι, ο έλεγχος των Στενών παρέμεινε στα χέρια του Ιράν. Όμως από τον Μάη το αμερικανικό Ναυτικό καθοδηγούσε ήδη τα πλοία σε μια διαδρομή στα νότια των Στενών, κατά μήκος των ακτών του Ομάν. Αυτό συνεχίστηκε και μετά το Μνημόνιο, παρότι το Ιράν επιμένει ότι τα πλοία πρέπει να ακολουθούν βόρεια διαδρομή, κατά μήκος των δικών του ακτών.

Η Τεχεράνη επιβάλλει τώρα την αξίωσή της να ελέγχει τα Στενά, χτυπώντας τα πλοία που ακολουθούν τη νότια διαδρομή. Αυτό δεν συμβαίνει μόνο επειδή το Μνημόνιο στηρίζει αυτή την αξίωση, αλλά και επειδή το ιρανικό καθεστώς δεν έχει καμία πρόθεση να παραιτηθεί από τη δύναμη που του δίνει ο έλεγχος των Στενών πάνω στην παγκόσμια οικονομία. Επιπλέον, δεν εμπιστεύεται καθόλου τον αναξιόπιστο Τραμπ.

Τα αμερικανικά αντίποινα κλιμακώθηκαν στο σημείο που οι δύο πλευρές χτυπούν η μία τις βάσεις της άλλης. Ο Τραμπ ανεβάζει ξανά τους τόνους της ρητορικής του, αποκαλώντας την ιρανική ηγεσία «αποβράσματα», απειλώντας με όλεθρο και αποσύροντας τις οικονομικές παραχωρήσεις που είχε κάνει νωρίτερα. Μέχρι στιγμής οι συγκρούσεις παραμένουν σχετικά περιορισμένες. Όπως λένε πολλοί σχολιαστές, η Τεχεράνη μάλλον υπολογίζει ότι ο Τραμπ θα κάνει και πάλι πίσω.

Με τις ενδιάμεσες εκλογές να πλησιάζουν τον Νοέμβρη, ο Τραμπ δεν έχει την πολυτέλεια να εκτιναχθεί ξανά ο πληθωρισμός εξαιτίας των υψηλότερων τιμών ενέργειας. Ο έλεγχος όμως των Στενών έχει γίνει ζήτημα επιβίωσης για το ιρανικό καθεστώς. Δεν πρόκειται να αφήσει το Ιράν να γίνει άλλο ένα αμερικανικό προτεκτοράτο σαν τη Βενεζουέλα.

Ο **Έντουαρντ Λους** των Financial Times προβλέπει «μια μακρά περίοδο μη-ικανοποιητικών διαπραγματεύσεων με σκαμπανεβάσματα, περιστασιακές αψιμαχίες και το Ιράν να τραβάει κάθε τόσο το λουρί του Τραμπ για να του θυμίζει ποιος ελέγχει τις εξελίξεις». Κανείς όμως δεν ελέγχει πραγματικά την κατάσταση, και οι ελιγμοί της Ουάσιγκτον θα μπορούσαν να πυροδοτήσουν έναν ακόμη καταστροφικό πόλεμο.

ΚΥΨΕΛΗ

Οι ζωές μας μετράνε όχι τα κέρδη τους

Οι ζωές μας μετράνε και όχι τα κέρδη των εταιριών από την κατασκευή του Μετρό στην Κυψέλη.

Τουλάχιστον 16 πολυκατοικίες έχουν δεχτεί πλήγματα από το πέρασμα του μετροπόντικα στην Κυψέλη για τη διάνοιξη της γραμμής 4 του Μετρό. Και αυτό, την ίδια περίοδο, που καταρρέει πολυκατοικία στην Αδμήτου στα Πετράλωνα και οι κάτοικοι χάνουν τα σπίτια τους.

Τι συμβαίνει στην πόλη λοιπόν; Οι κατασκευαστικές εταιρίες με τις ευλογίες της κυβέρνησης μπορούν να γκρεμίζουν πολυκατοικίες και να προκαλούν καταστροφές και ζημιές σε άλλες χωρίς να υποχρεώνονται να τις αποκαταστήσουν 100%, είτε όταν φτιάχνουν το μετρό είτε όταν χτίζουν fast track ξενοδοχεία;

Μπορεί η διάνοιξη της σήραγγας της γραμμής 4 να περνάει ξυστά από τα θεμέλια των πολυκατοικιών της Κυψέλης σε 13 μέτρα βάθος, σύμφωνα με τα τεύχη δημοπράτησης του έργου; Και μάλιστα στην Κυψέλη, όπου τα μπαζωμένα ρέματα έχουν μετατραπεί σε υπόγεια λίμνη ενώ εξακολουθεί να ρέει με ορμή το νερό υπογείως;

Και τι χρειάζεται να γίνει όταν οι κάτοικοι αποκλείονται στα σπίτια τους διότι οι καθιζήσεις δημιουργούν εμπόδια στο άνοιγμα πορτών και παραθύρων, εμφανίζονται ρηγματώσεις στους τοίχους και στα δάπεδα και το νερό ανεβαίνει στα υπόγεια; Να σηκωθούν να φύγουν και να πάνε αλλού; Να τους δοθεί φιλοξενία σε δωμάτια της AirBnB, όπως έγινε στα Πετράλωνα; Να αποδεχτούν την προσφορά των εταιριών να καλυφθούν οι ζημιές με μερεμέτια, χωρίς δομοστατικές μελέτες υπογράφοντας ότι «δεν έχουν» άλλες διεκδικήσεις στο μέλλον»; Να βάλουν από την τσέπη τους χιλιάδες ευρώ για μελέτες και επισκευές φορτώνοντάς τα στη διαχείριση της πολυκατοικίας, όταν καλά-καλά αδυνατούν να συγκεντρώσουν τα κοινόχρηστα;

Συμφέροντα

Είναι αδιανόητο σε ένα έργο κοινής ωφέλειας, όπως η δημόσια συγκοινωνία, να έχουν επιβληθεί τα συμφέροντα των κατασκευαστικών εταιριών, βάζοντας τη μείωση του κόστους και τα κέρδη τους πάνω από τις ζωές τόσο των κατοίκων όσο και των εργαζόμενων σε αυτά.

Η κυβέρνηση της ΝΔ φέρνει καταστροφές και θάνατο με τις επιλογές αυτές, όπως στα Τέμπη και τη Βιολάντα. Οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν. Και στο τέλος κάνουν πλάτη στις εταιρείες, συκοφαντώντας τους συγγενείς των θυμάτων. Εδώ γυρνάνε την πλάτη στους πληγέντες της Κυψέλης ενώ φέρουν ακέραια την ευθύνη για την πρόκληση των ζημιών.

Ο Δήμος της Αθήνας έχει υπογράψει μνημόνιο συνεργασίας με το Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών, την Αττικό Μετρό και την Ανάπλαση ΑΕ, στις 31/1/2022, με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου Αθήνας για τα έργα της γραμμής 4 του Μετρό και των συνεπειών στην ζωή της πόλης. Φέρει την υπογραφή του Κώστα Καραμανλή, ως υπουργού Μεταφορών, την περίοδο που κούναγε το δάχτυλο στους συνδικαλιστές του ΟΣΕ, οι οποίοι προειδοποιούσαν για την επερχόμενη καταστροφή που πήρε σάρκα και οστά με τη μαζική δολοφονία 57 ανθρώπων στα Τέμπη.

Το δημοτικό συμβούλιο λοιπόν την Τετάρτη 15 Ιούλη χρειάζεται να πάρει απόφαση για να αποζημιωθούν 100% οι κάτοικοι της Κυψέλης από το καταστροφικό πέρασμα του μετροπόντικα, να μη φορτωθούν τα σπασμένα με καταβολή χρημάτων για μελέτες, ούτε να τρέχουν στα δικαστήρια για να βρουν το δίκιο τους.

Πέτρος Κωνσταντίνου,
δημοτικός σύμβουλος Αθήνας
με την Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα

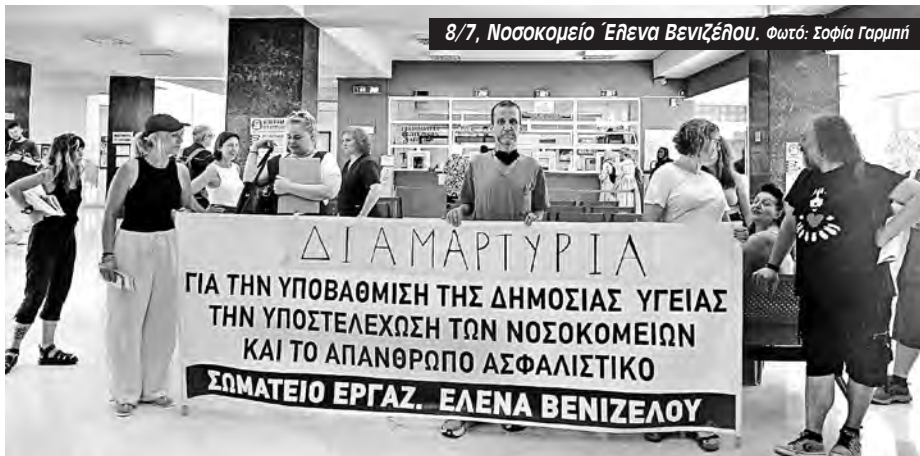
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Κάτω τα χέρια!

Σε κινητοποίηση προχώρησαν την Τετάρτη 8 Ιούλη, οι εργαζόμενες/οι στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου.

Η συγκέντρωση έγινε έξω από τη διοίκηση του νοσοκομείου. Οι εργαζόμενες/οι διεκδικούν προσλήψεις προσωπικού άμεσα. Τις προηγούμενες ημέρες το Σωματείο Εργαζομένων στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου σε ανακοίνωσή του κατήγγειλε τις ελλείψεις σε προσωπικό σε μία σειρά τμήματα και υπηρεσίες, τονίζοντας μεταξύ άλλων την πίεση που ασκείται στους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες από την πλευρά της διεύθυνσης για να βγαίνει η δουλειά.

Στη διάρκεια της συγκέντρωσης χρήστριες του νοσοκομείου σταματούσαν παίρνοντας την προκήρυξη των εργαζομένων, δηλώνοντας τη συμπαράστασή τους ενάντια στη διάλυση του νοσοκομείου και την υπηρεσιών του. «Όσο η προτεραιότητα της κυβέρνησης είναι η ιδιωτικοποίηση και οι περικοπές στη δημόσια Υγεία, προς όφελος πολεμικών εξοπλισμών και η διασπάθιση του δημόσιου χρήματος με πρακτικές συναλλαγής, εξυπηρέτησης ιδιωτικών συμφερόντων και εκποίησης της δημόσιας πε-

ριουσίας, οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου και κατ' επέκταση η κοινωνία θα διαδηλώνουμε την αντίρρησή μας», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Μάνος Δηλανάς**, παιδίατρος στο νοσοκομείο.

«Συγκεντρωθήκαμε σήμερα για να εκφράσουμε την εναντίωσή μας στην υποστελέχωση, την υπερεργασία που βιώνουμε, ως αποτέλεσμα της έλλειψης προσλήψεων και της μετακίνησης εργαζομένων σε διασυνδεδεμένα νοσοκομεία. Ελλείψεις στη νοσηλευτική υπηρεσία, την αιμοδοσία το ακτινολογικό τμήμα, το διοικητικό προσωπικό και όχι μόνο έχουν παγιωθεί και οξύνονται. Την ίδια στιγμή προγραμματίζεται η εκχώρηση υποδομών στο νοσοκομείο σε ιδιωτική πρωτοβουλία εν μέσω πλήρους αδιαφάνειας. Δεν αποδεχόμαστε ως κανο-

νικότητα την κατάσταση αυτή, που έχει ως αποτέλεσμα την απαξίωση, την καταπόνηση των εργαζομένων και τον κίνδυνο υποβάθμισης των προσφερόμενων υπηρεσιών.

Ο αγώνας συνεχίζεται στην στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ στις 14 Ιουλίου.

Διεκδικούμε την απόσυρση των προτάσεων για άρση μονιμότητας, κατάργησης του άρθρου 16, αξιολόγησης από ημετέρους του συστήματος, συνταγματική κατοχύρωση των πλεονασμάτων εις βάρος των εργαζομένων των υπηρεσιών Υγείας και Παιδείας. Όλα αυτά αποβλέπουν στην ομηρία των εργαζομένων και την καταπάτηση των δικαιωμάτων για εργασία, πρόσβαση σε Υγεία και Παιδεία. Το διακύβευμα είναι σημαντικό. Είμαστε ενωμένοι και αποφασισμένοι».

Σ.Γ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας προχωράνε οι εκπαιδευτικοί στην Τρίπολη υπερασπιζόμενοι τις τρεις συναδέλφισσές τους που κλήθηκαν στο πειθαρχικό συμβούλιο σε ακρόαση και απολογία για τη συμμετοχή τους στην απεργία- αποχή από την αξιολόγηση. Η συγκέντρωση θα γίνει έξω από το Πειθαρχικό Συμβούλιο της Π.Δ.Ε στην Τρίπολη την Παρασκευή 17 Ιούλη στις 10:30πμ.

«Η κυβέρνηση ΝΔ και το ΥΠΑΙΘΑ αμφισβητούν το συνταγματικό κατοχυρωμένο δικαίωμα στην απεργία», σημειώνει μεταξύ άλλων σε ανακοίνωσή του ο **ΣΕΠΕ Μεσσηνίας** καλώντας στη συγκέντρωση. «Κανένας δεν πείθεται πως η αξιολόγηση στοχεύει στη βελτίωση της δημόσιας εκπαίδευσης. Η σημερινή αξιολόγηση και οι πειθαρχικές διώξεις είναι εργαλείο στην κατεύθυνση περαιτέρω εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης της δημόσιας παιδείας και υπονομεύουν τον παιδαγωγικό ρόλο των εκπαιδευτικών.

Μια κυβέρνηση, σε συνέχεια των αντιεκπαιδευτικών πολιτικών προηγούμενων κυβερνήσεων, βουτηγμένη στα σκάνδαλα, ξεζουμίζει εργαζόμενους και λαό, έχει διαλύσει κάθε έννοια κοινωνικού κράτους, έχει ξεπουλήσει τα πάντα, συνένοχη σε εγκλήματα που στοιχίζουν ανθρώπινες ζωές, μας σέρνει σε πολεμικές συγκρούσεις, από καιρό έχει στραφεί λυσσαλέα ενάντια σε κάθε εργατική κατάκτηση και δικαίωμα. Η διάλυση του δημόσιου σχολείου και των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών/ριών αποτελεί στρατηγικό στόχο για αυτήν.

Οι τεράστιες συγκεντρώσεις σε όλη την χώρα ενάντια στα πειθαρχικά εκφράζουν την αποφασιστικότητα του κλάδου να σταθεί στο πλευρό των εκπαιδευτικών που δίδονται άδικα για τα νόμιμα συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματά μας αλλά και την αποφασιστικότητα να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε απέναντι στην εκπαίδευση εμπόρευμα, της ιδιωτικοποίησης, της φτώχειας και του ανταγωνισμού, της κατηγοριοποίησης, της δεξιοτήτας, των δεικτών και των πλατφορμών, της σιωπής και του φόβου, για ένα δημοκρατικό σχολείο ανοιχτό για όλα τα παιδιά.

Έχει αποδειχθεί πως η αλληλεγγύη, η συλλογική δράση και ο ανυποχώρητος αγώνας είναι η μοναδική απάντηση στην καταστολή και την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης που μπορεί να είναι νικηφόρα», καταλήγει η ανακοίνωση.

Αναστασία Κοττάκη, τρανς ακτιβίστρια

24ωρη απεργία στις 16 Ιούλη οργανώνουν τα συνδικάτα της Δυτικής Αττικής μετά το εργοδοτικό έγκλημα στον Ασπρόπυργο με έναν νεκρό εργάτη, δέκα τραυματίες, οι δύο από αυτούς βαριά εγκαυματίες. Η συγκέντρωση θα γίνει στις 8.30πμ στο Συντριβάνι στον Ασπρόπυργο.

Τα συνδικάτα απαιτούν: Εκπόνηση ολοκληρωμένου σχεδίου πρόληψης και διαχείρισης Βιομηχανικού Ατυχήματος Μεγάλης Έκτασης (BA-ME) για τη Δυτική Αττική, με αποκλειστικό κριτήριο την προστασία της ζωής των εργαζομένων, των κατοίκων και του φυσικού περιβάλλοντος. Αυστηροποίηση των προβλεπόμενων διοικητικών και ποινικών κυρώσεων για την εργοδοτική ευθύνη στο σύνολο των μέτρων που αφορούν την προληπτική πυρασφάλεια με βάση τις υποχρεώσεις που ορίζονται στη σχετική νομοθεσία. Καταγραφή και αποκατάσταση όλων των επικίνδυνων εγκαταλελειμμένων βιομηχανικών υποδομών, με ευθύνη κράτους και εργοδοσίας. Άμεση στελέχωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας με μόνιμο προσωπικό. Άμεση στελέχωση των μονάδων Υγείας στη Δυτική Αττική.

Η φωτιά στο εργοστάσιο σκραπ στον Ασπρόπυργο το πρωί της Πέμπτης 9 Ιούλη επεκτάθηκε και έκαψε άλλες τέσσερις επιχειρήσεις. Τα συνδικάτα επέβαλαν την παύση των εργασιών και την απομάκρυνση των εργαζομένων από τις επιχειρήσεις και τα εργοστάσια της περιοχής, τα οποία συνέχιζαν να δουλεύουν παρά το τοξικό νέφος που είχε καλύψει την περιοχή.

Το Σάββατο 10 Ιούλη σωματεία και μαζικοί φορείς, προχώρησαν σε σύσκεψη στην πλατεία Δημαρχείου στον Ασπρόπυργο μετά από κάλε-

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ • ΑΠΕΡΓΙΑ 16 ΙΟΥΛΗ

Όχι άλλοι νεκροί στο βωμό του κέρδους

σμα του Εργατικού Κέντρου Δυτικής Αττικής. Στη σύσκεψη τον λόγο πήραν εκπρόσωποι από το **Σωματείο Ιδιωτικών Υπαλλήλων και Εμποροϋπαλλήλων Δυτικής Αττικής** και το **Εργατικό Κέντρο Δυτικής Αττικής**, μιλώντας για τους νεκρούς εργάτες την τελευταία δεκαετία, σε εργοστάσια και επιχειρήσεις στην περιοχή του Ασπρόπυργου.

«Λόγω ελλείψεων ένας από τους τραυματίες ήρθε από τον Ασπρόπυργο στο νοσοκομείο Γεννηματάς για να βρει μία θέση στην πλαστική χειρουργική», είπε στην τοποθέτηση του ο **Χρίστος**

Αργύρης, γιατρός στο νοσοκομείο Γεννηματάς, μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ. «Κάθε μέρα έρχονται εργατικά ατυχήματα στο Γεννηματάς. Πέφτεις από τη σκαλωσιά, πέφτεις από το παπί, σου κλείνει το ψυγείο μια νταλικά το αυτόματο και σου διαλύει τη λεκάνη. Αυτά γίνονται κάθε μέρα. Καταγγέλλουμε και εδώ και ως γιατροί, και σαν ΑΔΕΔΥ και ως εργαζόμενοι τη διάλυση της Επιθεώρησης Εργασίας. Δεν μπορεί τα αφεντικά σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, να αλλάζουν τους νόμους, η Επιθεώρηση Εργασίας από το Υπουργείο Εργασίας να πηγαίνει στο Υπουργείο Ανά-

πτυξης για να τη γλιτώνουν οι Τζιωρτζιώτηδες, ο κάθε ιδιοκτήτης εργοστασίου “Βιολάντα”. Αυτό ζούμε, είναι δολοφονίες για εμάς αυτά τα πράγματα. Στο Δημόσιο κάθε μέρα τσακίζονται οι εργάτες στους δήμους, στην καθαριότητα, στις σκουπιδιάρες και δεν ανοίγει ρουθούνι. Σπάσανε όλα τα ρεκόρ. Τα δεχόμαστε εμείς στα νοσοκομεία τα οποία διαλύουνε επίσης για να τα ιδιωτικοποιήσουν. Είναι δολοφόνοι, πάμε να τους ανατρέψουμε», είπε καλώντας τα συνδικάτα σε συμμετοχή στην απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 14 Ιούλη. Ακολούθησε πορεία στους κεντρικούς δρόμους του Ασπρόπυργου.

Με ανακοίνωσή του το **Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα** καλεί σε τριήμερο αγώνα, στις 14, 15 και 16 Ιούλη. «Έχασε τη ζωή του ο νεολαίος που χαροπάλευε μετά τον καταγισμό από σφαίρες από αστυνομικούς στο Άργος. Έχασε τη ζωή του και ένας από τους εργαζόμενους που χαροπαλεύουν με εγκαύματα μετά την πυρκαγιά από έκρηξη σε εργοστάσιο στον Ασπρόπυργο», σημειώνει η ανακοίνωση.

«Προκλητικά η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επιμένει ότι όποιος καταγγέλλει τα εγκλήματα δημιουργεί “τοξικό κλίμα” και ανήκει “στα άκρα”. Η κυβέρνηση που μπαζώνει τα εγκλήματά της στα Τέμπη και στην Πύλο θέλει να μπαζώσει και την ενοχή του Χρυσόχοιδη που καθοδηγεί τη φονική δράση των μπάτσων χρόνια τώρα. Είναι ώρα να κλιμακώσουμε τους αγώνες για να ανατρέψουμε αυτή τη βαρβαρότητα. Με τη δύναμη της τάξης μας που παλεύει ενάντια στη φονική εκμετάλλευση και καταπίεση».

Σ.Γ.

ΕΜΠΟΡΟΪΠΑΛΛΗΛΟΙ

Σε 24ωρη απεργία προχωρούν οι εμποροϋπάλληλοι την Κυριακή 19 Ιούλη, την πρώτη Κυριακή των εκπτώσεων. Σε 24ωρη απεργία καλεί η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας (ΟΙΥΕ). Στην Αθήνα, η απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει έξω από το πολυκατάστημα Notos (Σταδίου και Αιόλου) στις 10:30πμ. Στη Θεσσαλονίκη η απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει έξω από το Notos στην οδό Τιμιμική στις 10:30πμ. Απεργιακές συγκεντρώσεις θα γίνουν και σε Πάτρα, Γιάννενα, Καλαμάτα, Κέρκυρα, Χίο και Λειβαδιά.

Οι εργαζόμενοι διεκδικούν: την κατοχύρωση της Κυριακάτικης αργίας, την υπογραφή ΣΣΕ με αυξήσεις στους μισθούς, σταθερό μηνιαίο πρόγραμμα εργασίας, κατάργηση του σπαστού ωραρίου, μέτρα υγείας και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς. «Την Κυριακή 19 Ιουλίου τα καταστήματα, οι αποθήκες, τα σούπερ μάρκετ, τα εμπορικά κέντρα, τα πολυκαταστήματα σε όλη την Ελλάδα να αδειάσουν από εργαζομένους», καλεί μεταξύ άλλων η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας (ΟΙΥΕ).

«Για να κερδίσουμε εμείς, πρέπει να πληρώσουν οι μεγαλέμποροι! Όλοι αυτοί που ανακοινώνουν κέρδη – ρεκόρ για το 2025 από τη δική μας σκληρή δουλειά, τους παγωμένους μισθούς, την εντατικοποίηση της εργασίας μας! Οι ανακοινώσεις των κερδών των μεγάλων του εμπορίου είναι χαρακτηριστικές: Τα Jumbo με κέρδη 320 εκατ ευρώ (+3,6%), οι 5 μεγαλύτερες αλυσίδες σούπερμάρκετ με επενδύσεις 1 δις ευρώ για την επόμενη διετία, ο όμιλος Φουρλής με αύξηση κερδών κατά 52%, τα Attica με κέρδη – ρεκόρ και εισαγωγή στο χρηματι-

στήριο, το Πλαίσιο με τζίρο μισό δις και αύξηση κερδών 124%!

Αυτή την καθημερινότητα υπερασπίζονται η κυβέρνηση και οι εργοδότες και μας τρομοκρατούν για να μην σηκώσουμε κεφάλι! Πότε με την επίκληση των “εξαγορών κι επενδύσεων”, πότε της “εξασφάλισης της βιωσιμότητας” των επιχειρηματικών ομίλων, πότε βαφτίζοντας “εκσυγχρονισμό” και “αναδιάρθρωση” τα σχέδια τους, προχωράνε σε νέα επίθεση στα δικαιώματά των εργαζομένων! Απόδειξη είναι το κλείσιμο του πολυκαταστήματος NOTOS στην Αθήνα με απόλυση πάνω από 160 εργαζομένων, η εθελούσια στα IKEA με στόχο να ξεφορτωθεί ο όμιλος Φουρλή εργαζόμενους με προϋπηρεσία και κατοχυρωμένα δικαιώματα και ταυτόχρονα να εντατικοποιήσει την εργασία των υπόλοιπων, η εξαγορά του ΚΡΗΤΙΚΟΣ από τον ΜΑΣΟΥΤΗ που συνοδεύεται από απολύσεις.

Στις 24 Ιούνη δώσαμε μια πρώτη απάντηση! Η συλλογική διεκδίκηση αποτελεί τη δύναμή μας! Αυτό έδειξε ο αγώνας των εργαζομένων στα NOTOS, που βρίσκεται σε εξέλιξη! Αυτό απέδειξε η υπογραφή Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας στα Praktiker. Όταν οι εργαζόμενοι το πάρουν απόφαση, όταν δεν κάνουν πίσω, ακόμα και στις πιο δύσκολες συνθήκες μπορούν να έχουν κατακτήσεις.

Καλούμε όλα τα κλαδικά και επιχειρησιακά σωματεία του Εμπορίου να προετοιμάσουν και να οργανώσουν την απεργία. Η 19η Ιουλίου να αποτελέσει ημέρα ανάτασης για όλο τον κλάδο, ένα ξεκάθαρο μήνυμα ότι έχουμε τη δύναμη να επιβάλλουμε στις εργοδοτικές ενώσεις να υπογράψουν Συλλογική Σύμβαση!».

ΑΠΕΡΓΙΑ σε EFOOD και WOLT

Σε απεργία προχωράνε οι εργαζόμενοι στην Efood και τη Wolt την Κυριακή 19 Ιούλη, μέρα που θα διεξαχθεί ο τελικός του Μουντιάλ. Στάση εργασίας από τις 7 μέχρι τα μεσάνυχτα προκήρυξαν τα Σωματεία Εργαζομένων στην Efood και στην Wolt. Η συγκέντρωση θα γίνει στις 7:30μμ στα KFC Αμπελοκήπων (Κηφισίας και Αλεξάνδρας).

Οι εργαζόμενοι διεκδικούν: Συλλογική Σύμβαση Εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς για όλους τους εργαζόμενους. Ελάχιστη εργυημένη αμοιβή ανά ώρα, αυξήσεις και διαφάνεια στις αμοιβές, κάλυψη εργατικού ατυχήματος/ δωρεάν παροχή ΜΑΠ για τους freelancers. Μετατροπή όσων το επιθυμούν από freelancers σε μισθωτούς. Έξω οι εργολάβοι – απευθείας προσλήψεις. Καμία ανατροπή των εργασιακών δικαιωμάτων που σχετίζονται με την προσαρμογή κλάδων και επιχειρήσεων στις ανάγκες της πολεμικής οικονομίας.

«Επιλέγουμε συνειδητά μια ημέρα με αυξημένη εμπορική κίνηση», σημειώνει μεταξύ άλλων το Σωματείο εργαζομένων στην Efood στην ανακοίνωσή του. «Γιατί όταν η εταιρεία σχεδιάζει να αυξήσει τα κέρδη της, εμείς υπενθυμίζουμε ότι τίποτα δεν κινείται χωρίς εμάς, από τον δρόμο, τα γραφεία, τις αποθήκες μέχρι και τα efood market. Η Efood εξακολουθεί να αρνείται την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, ακόμα και μετά την προσφυγή μας στον ΟΜΕΔ και την συμβιβαστική πρόταση του μεσολαβητή για υπογραφή συλλογικής σύμβασης. Την ίδια στιγμή επιμένει στο μοντέλο πλειστηριασμών, συμπιέζοντας προς τα κάτω τις αμοιβές, μας αφήνει χωρίς

ουσιαστική προστασία ενώ οι τιμές στα βασικά αγαθά, ενοίκια, καύσιμα αυξάνονται ταχύτατα.

Επεκτείνει το καθεστώς των εργολάβων/στολαρχών, δημιουργώντας συνθήκες εκβιασμού και ανασφάλειας, ιδιαίτερα για τους μετανάστες συναδέλφους μας που δε φτάνει σε τίποτα για τις πολιτικές των εταιριών και του κράτους. Επιπρόσθετα, αξιοποιεί τις μαζικές προσλήψεις για να υπονομεύει τις κινητοποιήσεις και να ενισχύει την απεργοσπασία μέσω πρόσκαιρων μπόνους. Παράλληλα, στα γραφεία επιχειρεί να επιβάλει την επταήμερη εργασία αξιοποιώντας το αντεργατικό νομοθετικό πλαίσιο, ενώ στα efood market η εντατικοποίηση της δουλειάς γίνεται καθημερινότητα, με αυξανόμενες απαιτήσεις και πίεση στους εργαζόμενους.

Την ίδια στιγμή, εμείς εργαζόμαστε μέσα στον καύσωνα, με αυξημένους κινδύνους για την υγεία και την ασφάλειά μας. Απαιτούμε να μπαίνει πάνω από τα κέρδη η ανθρώπινη ζωή: να διακόπτεται η λειτουργία της εφαρμογής σε ακραίες συνθήκες καύσωνα με πλήρη καταβολή των αμοιβών των προκαθορισμένων slots, να υπάρχουν επαρκή διαλείμματα, χώροι ξεκούρασης και διάθεση νερών στα Efood Market».

«Εμείς παράγουμε τον πλούτο και τα κέρδη της Wolt», γράφει το Σωματείο εργαζομένων Wolt Π. Αττικής. «Δίχως εμάς η Wolt θα ήταν μια κενή εφαρμογή στο κινητό, και οι στρατηγικές και τα μεγάλα σχέδια των στελεχών δεν θα μπορούσαν να υλοποιηθούν. Εμείς έχουμε τη δύναμη. Χωρίς εμάς τίποτα δεν κινείται».

«Εμπρός για τα δικά μας Ιουλιανά – να τους ανατρέψουμε απεργιακά»

Την Τρίτη 14 Ιούλη, χιλιάδες εργαζόμενοι στο Δημόσιο απέργησαν ενάντια στη συνταγματική αναθεώρηση. Στάση εργασίας είχε προκηρύξει η ΑΔΕΔΥ από τις 11 μέχρι το τέλος της βάρδιας. Η απεργιακή συγκέντρωση στην Αθήνα έγινε στα Προπύλαια.

Η κυβέρνηση μέσα στο καλοκαίρι προσπαθεί να αναθεωρήσει μία σειρά άρθρα του συντάγματος: «Θέλουν να προσθέσουν στο άρθρο 79 την φράση “ο προϋπολογισμός οφείλει να διασφαλίζει τη βιώσιμη δημοσιονομική λειτουργία”, έτσι ώστε όλες οι διεκδικήσεις για κοινωνικές δαπάνες, να έρχονται αντιμέτωπες με αυτόν τον δημοσιονομικό “κόφτη”», γράφει μεταξύ άλλων ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** στην προκήρυξή του για την απεργία. «Θέλουν να αναθεωρήσουν το άρθρο 103 για να ανοίξει ο δρόμος για την άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Διεκδικούν να κατοχυρώσουν συνταγματικά την περιβόητη “αξιολόγηση” των δημοσίων υπαλλήλων και να τη συνδέσουν με την άρση της μονιμότητας. Θέλουν να αναθεωρήσουν το άρθρο 16 για να μπορέσουν να προχωρήσουν με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια μετά την παταγώδη αποτυχία τους να παρακάμψουν το άρθρο 16, με τα ιδιωτικά κολλέγια που ήθελαν σε μια νύχτα να τα μετατρέψουν σε πανεπιστήμια. Θέλουν πλήρη παράδοση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην “αγορά”, με τον κάθε Μασούτη να ανακηρύσσεται επίτιμος διδάκτορας και με τα παιδιά των φτωχών απέξω».

Από το πρωί στα Προπύλαια βρέθηκαν με τα πανό τους δεκάδες σωματεία και ομοσπονδίες του δημοσίου τομέα. Οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία, τους δήμους, στα υπουργεία και στις δημόσιες υπηρεσίες, ενάντια στην υποστελέχωση, διεκδικώντας προσλήψεις και μονιμοποιήσεις. Οι εκπαιδευτικοί που δίνουν τον αγώνα τους αντιμέτωποι με πάνω από 2000 πειθαρχικά. Στο πλευρό τους οι φοιτητές με βασικό σύνθημα “Η μόρφωση δεν είναι εμπόρευμα” ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16.

Μαζί με τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης, βάδισαν με πανό τα σωματεία εργαζομένων στα νοσοκομεία Έλενα Βενιζέλου, Γεννηματάς, Άγιος Σάββας, Αιγινήτειο, οι εργαζόμενοι στα Τζάνειο νοσοκομείο. Μαζί, τα μέλη της Ομοσπονδίας Συλλόγων Υπουργείου Οικονομικών, ο Σύλλογος Εργαζομένων στον Δήμο Κερατσινίου, εργαζόμενοι από το Υπουργείο Πολιτισμού και φοιτητριες/ες από τη Φιλοσοφική, την ΑΣΚΤ, το ΠΑΔΑ και την Πάντειο. Ξεχώρισε η συμμετοχή των απολυμένων εργασιακών συμβούλων της ΔΥΠΑ (πρώην ΟΑΕΔ), οι οποίες/οι με πλακάτ κατήγγειλαν τις 730 απολύσεις στην υπηρεσία.

Με συνθήματα «Μαζικές προσλήψεις αυξήσεις στους μισθούς και όχι δαπάνες για εξοπλισμούς», «Η ιδιωτικοποίηση είναι μία απάτη. Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», η πορεία βάδισε προς το Σύνταγμα.

Τα συνθήματα «Στον Ασπρόπυργο, στο Άργος τη Βιολάντα, αυτούς τους δολοφόνους θα πολεμάμε πάντα», «Εμπρός για τα δικά μας Ιουλιανά, να τους ανατρέψουμε απεργιακά», έδιναν τον τόνο για τη συνέχεια: «Την Πέμπτη 16 Ιούλη μάς καλούν σε συλλαλητήριο στις 7μμ στην κεντρική πλατεία του Ασπρόπυργου το Εργατικό Κέντρο και μαζικοί φορείς της περιοχής για να μην χαθούν άλλες ζωές στο βωμό του κέρδους.

Την Τετάρτη 15 Ιούλη στις 8μμ το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα καλεί κεντρική πολιτική συγκέντρωση στην πλατεία του Δημαρχείου της Αθήνας για να οργανώσουμε νικηφόρα την αντίσταση στην κυβέρνηση και στο σύστημα των καταστροφών» όπως γράφει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα στην ανακοίνωσή του.

Σοφία Γαρμπή

14/7, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Οι εργαζόμενοι στο Τζάνειο νοσοκομείο συμμετέχουμε στην απεργία της ΑΔΕΔΥ. Όλοι είμαστε στα κάγκελα γιατί δεν βγαίνει η δουλειά, δεν βγαίνουν οι άδειες, δεν βγαίνει τίποτα.

Η σύλληψη του αγροτικού γιατρού στο Καστελλόριζο επειδή κατήγγειλε ελλείψεις και άθλιες συνθήκες είναι ντροπή και αίσχος για την κυβέρνηση, το Υπουργείο και την 2η ΥΠΕ που ο Ροϊλός νίπτει τας χείρας του διότι... ο γιατρός είχε παραιτη-

θεί. Αυτός είναι ο τρόπος που λειτουργεί η ΥΠΕ όλο το τελευταίο διάστημα. Μέσα από εκβιασμούς, απειλές και αυτές τις δηλώσεις που έκανε και ο Ροϊλός σαν να μας κάνει χάρη που μας πληρώνει κίολας. Έλεγε ότι είμαστε υποχρεωμένοι, λέει, σαν αγροτικοί γιατροί να πηγαίνουμε και να εφημερεύουμε 24/7.

Στο νοσοκομείο η διοίκηση συγχώνευσε τη Νεφρολογική κλινική και τη Μονάδα Τεχνητού Νεφρού με το ίδιο προσωπικό

ενώ οι βάρδιες δεν έβγαιναν σε κανένα την ίδια ώρα που υπάρχουν περιπλανώμενοι αιμοκαθαριρόμενοι που θα μπορούσαν να ανήκουν σε ΜΤΝ. Γι' όλα αυτά κατεβήκαμε με το πανό μας στην απεργία. Χρειάζεται να συνεχίσουμε απεργιακά, να ρίξουμε την κυβέρνηση με τους αγώνες μας.

Θένη Ασλανίδη,
γιατρός στο Τζάνειο νοσοκομείο

«Στη Θεσσαλονίκη η απεργιακή συγκέντρωση έγινε στο Άγαλμα Βενιζέλου. Συμμετείχαν εργαζόμενοι μαζί με φοιτητές», μεταφέρει στην ΕΑ ο Νίκος Χαντζάρας, εργαζόμενος στον δήμο Αμπελοκήπων- Μενεμένης. «Με πανό διαδήλωσαν ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, σωματεία εκπαιδευτικών σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η ΕΝΙΘ, ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης και εργαζόμενοι στους δήμους. Με βασικό σύνθημα “Νόμος είναι το δίκαιο του εργάτη” η μαχητική πορεία βάδισε μέχρι το Υπουργείο».

«Μόνιμη εργασία, αυξήσεις στους μισθούς, όχι αξιολόγηση και συνταγματική αναθεώρηση» ήταν τα τρία βασικά αιτήματα που έβαλαν οι εργαζόμενοι του δημοσίου στην απεργία της ΑΔΕΔΥ στην Πάτρα. Σε στάση εργασίας και συγκέντρωση έξω από την αποκεντρωμένη διοίκηση κάλεσε το Νομαρχιακό Τμήμα ΑΔΕΔΥ Αχαΐας. Με πανό συμμετείχαν το Νομαρχιακό Τμήμα, η ΕΙΝΑ και ο Σύλλογος Υπαλλήλων Δήμου Πατρέων.

Στον Βόλο η συγκέντρωση έγινε στην Περιφέρεια Βόλου. Συμμετείχαν με πανό το ΝΤ ΑΔΕΔΥ Μαγνησίας, ο Σύλλογος Εργαζομένων Περιφέρειας Θεσσαλίας, Φοιτητικοί Σύλλογοι και η Ομοσπονδία Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Από το βήμα της συγκέντρωσης χαιρετισμό απηύθυνε ο Γιώργος Ζιάκας, πρόεδρος ΦΣ Χωραταξίας Βόλου: «Οι φοιτητές πρέπει να δούμε την απεργία αυτή σαν την έναρξη του δεύτερου ημίχρονου στον αγώνα μας ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16. Πριν 2 χρόνια δώσαμε τη μάχη στα πανεπιστήμιά μας με τρεις μήνες καταλήψεις για να μην

περάσει ο νόμος για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Μέσα σε 2 χρόνια βλέπουμε μια κυβέρνηση να κατακρεουργεί όλο και περισσότερο το κοινωνικό κράτος ενώ έρχεται αντιμέτωπη με το ένα σκάνδαλο μετά το άλλο. Να στέλνει λεφτά, όπλα και φρεγάτες για τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή και την Ουκρανία και ταυτόχρονα να μη δίνει τίποτα για τα σχολεία και τις σχολές μας. Έχουμε μία ανοιχτή μάχη. Με τη νέα χρονιά που έρχεται να χτίσουμε ένα κίνημα που να τους χωράει όλους, για δημόσια δωρεάν Παιδεία και Υγεία, για να φύγει αυτή η κυβέρνηση που κατακρεουργεί τα πάντα. Τέμπη-Πύλος-Παλαιστήνη Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη», είπε στην τοποθέτησή του.

14/7, Γιάννενα. Φωτό: FB ΣΕΚ Ιωαννίνων

Βρισκόμαστε οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες. Διαδηλώνουμε ενάντια στην αναθεώρηση του Συντάγματος που μας αφορά όλους και όλες.

Από την άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων και τον κόφτη στις κοινωνικές δαπάνες για την εξυπηρέτηση των πολέμων τους. Μέχρι την αναθεώρηση του άρθρου 16 και το τι σημαίνει να υπάρχει συνταγματικά προστατευμένο το δημόσιο πανεπιστήμιο αλλά και την πόρτα που ανοίγει αυτό στο να λειτουργεί το ιδιωτικοποιημένο πανεπιστήμιο ως ένα ορμητήριο πολέμου, με την έρευνα να χρησιμοποιείται για τη συνεργασία με το κράτος- δολοφόνο του Ισραήλ και το NATO.

Είναι πολύ σημαντικό που ανοίγουμε τη μάχη αυτή από τώρα. Τον Σεπτέμβρη στα πανεπιστήμια θα πάμε για εξορμήσεις και συνελεύσεις. Μαζί με τους φοιτητές που θα έχουν πρωτομπεί στο πανεπιστήμιο οι οποίοι ήδη από το σχολείο καταλάβαιναν πόσο σε κίνδυνο είναι το δικαίωμα τους στη δημόσια εκπαίδευση για το οποίο πάλεψαν τόσο πολύ. Συνεχίζουμε διεκδικώντας να μην μας εκτελούν σε τοίχους όπως έγινε στο Άργος. Δεν είναι μόνο η πάλη για το δημόσιο πανεπιστήμιο, είναι πάλη για να μπορούμε να είμαστε ζωντανοί και να παλεύουμε μέσα από τους χώρους μας.

Ίρις Αρβανίτη,
φοιτήτρια Φιλοσοφικής

Η απεργία αυτή είναι μεγάλη και κρίσιμη όσον αφορά τη σημασία της. Από το 2001 και για τόσα χρόνια παλεύουμε οι εργαζόμενοι στους δήμους για μόνιμη και σταθερή δουλειά.

Αυτοί όχι απλά μας αφήνουν απέξω αλλά συγχωνεύουν τους παιδικούς σταθμούς για να μην υπάρχουν πλέον θέσεις εργασίας. Οι περισσότεροι εργαζόμενοι θα μείνουν στο δρόμο και εμείς είμαστε σε ένα καθεστώς ομηρίας εδώ και τόσα χρόνια. Από το 2021 παλεύουμε, βγήκε η προκήρυξη της 3Κ και μονιμοποιήθηκε ένα μικρό ποσοστό εργαζομένων. Τώρα, τον Απρίλη του 2024 ενώ έγινε ένας μεγαλειώδης αγώνας και μας τάξαν ότι θα πάρουν κόσμο στη δουλειά, βλέπουμε ότι όχι μόνο δεν θα πάρουν κόσμο, αλλά μιλάνε για άρση της μονιμότητας. Αυτό σημαίνει ότι και να έχεις μια σύμβαση αορίστου χρόνου, αυτοί θα μπορούν την επόμενη μέρα να σε απολύσουν.

Πρέπει να βγούμε όλοι στον δρόμο με αποφάσεις για νέες απεργίες. Η κυβέρνηση να είναι σίγουρη ότι δεν πρόκειται να κάτσουμε με σταυρωμένα χέρια. Να ξέρουν ότι ο κόσμος αυτά τα μαθαίνει, τα μετράει και έρχεται η ώρα τους. Δεν θα τους χαρίσουμε τίποτα, ούτε ένα δευτερόλεπτο.

Ελένη Τσαγανού,
συμβασιούχα εργαζόμενη στον δήμο Νίκαιας-Ρέντη

Στα πλαίσια της στάσης εργασίας της ΑΔΕΔΥ συμμετέχουμε ως Σύλλογος συμβασιούχων Εργασιακών Συμβούλων της ΔΥΠΙΑ καθώς 730 συνάδελφοι βιώνουν την άλλη πλευρά του γκισέ του ταμείου ανεργίας από μία ανάληψη πολιτική που πέταξε στο δρόμο τα τέσσερα έτη εμπειρίας και κατάρτισης με δημόσια χρήματα μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης.

Απασχολούμασταν και βρίσκαμε δουλειά σε χιλιάδες ανέργους. Τώρα καλούμαστε και εμείς να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα της ανεργίας. 730 συνάδελφοι έχουν φύγει και έχει υποστελεχωθεί η υπηρεσία που ανήκει στον πυλώνα της ΔΥΠΙΑ. Τώρα δεν υπάρχει κανένας στη θέση μας στα γραφεία και πρόκειται να βγάλουν μελλοντικά, αν περάσει, ένα πρόγραμμα με αδιαφανή διαδικασία συνέντευξης το οποίο δεν αφορά εργασιακούς συμβούλους αλλά διοικητικούς υπαλλήλους. Είναι μία ευθεία βολή ενάντια στον θεσμό του εργασιακού συμβούλου, εξοβελισμού του έμπειρου προσωπικού μη δίνοντας τη δυνατότητα επαναπρόσληψης με νόμιμες διαδικασίες.

Μαρίνα Πηλιχού,
πρόεδρος Συλλόγου Συμβασιούχων Εργασιακών Συμβούλων ΔΥΠΙΑ

Συλλαλητήριο στην Κοζάνη ενάντια στην πολύπλευρη καταστροφή

Την Πέμπτη 9/7 πραγματοποιήθηκε στην Κοζάνη ένα μαζικό συλλαλητήριο ενάντια στην οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική καταστροφή που συντελείται στη Δυτική Μακεδονία τα τελευταία χρόνια.

Το συλλαλητήριο το διοργάνωσε η Περιφερειακή Ένωση Δήμων (ΠΕΔ) Δυτικής Μακεδονίας, τα συνδικάτα και άλλοι μαζικοί φορείς που στην ουσία σύρθηκαν από τους εργαζόμενους και τους πολίτες της περιοχής με αφορμή την πρόσφατη ανατίναξη τριών ηλεκτροκίνητων καδοφόρων εκσκαφών στο ορυχείο της Μαυροπηγής. Επιπλέον δημοσιεύτηκε στον τύπο δημοπρασία της ΔΕΗ για ανατίναξη των πέντε πύργων ψύξεως και ολόκληρου του Ατμοηλεκτρικού Σταθμού (ΑΗΣ) Αγίου Δημητρίου που με απόφαση της ΔΕΗ έκλεισε οριστικά τον Μάη του 2026. Υπενθυμίζουμε ότι μόλις το 2023 η ΔΕΗ επένδυσε 100 εκατομμύρια ευρώ στην περιβαλλοντική αναβάθμιση (κατασκευή μονάδας αποθείωσης) της 5ης μονάδας του ΑΗΣ. Η επένδυση αυτή εντάσσει τη μονάδα αυτή στην πλέον σύγχρονη αντιρρυπαντική τεχνολογία. Ταυτόχρονα διέρρευσε μυστικό σχέδιο της κυβέρνησης που ανακοινώθηκε μόνο στους Γενικούς Διευθυντές της ΔΕΗ για καταστροφή μέσω ανατινάξεων ολόκληρης της λιγνιτικής υποδομής.

Τα παραπάνω αποτέλεσαν την αφορμή της λαϊκής οργής όμως τα αίτια είναι πιο βαθιά αφού πλέον έγιναν ορατά στην Περιοχή τα αποτελέσματα της ξαφνικής και αναίτιας απόφασης του Μητσοτάκη, που εξαγγέλθηκε από τις ΗΓΙΑ τον Σεπτέμβρη του 2019 και αφορούσε τον «ξαφνικό θάνατο» ολόκληρης της λιγνιτικής παραγωγής. Από τότε μέχρι σήμερα χάθηκαν από την περιοχή άμεσα 8.000 θέσεις εργασίας και άλλες 15.000 περίπου έμμεσες θέσεις εργασίας που αφορούν τον δευτερογενή και τον τριτογενή τομέα της οικονομίας. Σύμφωνα με στοιχεία του ΤΕΕ, το ΑΕΠ της Δυτικής Μακεδονίας μειώθηκε κατά 40% περίπου ενώ των νομών Κοζάνης και Φλώρινας κατά 60%! Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός, που αφορά κυρίως τους νέους, μειώθηκε κατά 30% στοιχεία που πιστοποιεί την εγκατάλειψη της περιοχής.

Τα αποτελέσματα αυτά ήταν αναμενόμενα αφού τα είχε επισημάνει έγκαιρα το ΓΕ-

ΩΤΕ και άλλοι επιστημονικοί φορείς όμως η κυβέρνηση του Μητσοτάκη τηρώντας τις συμφωνίες της με το ξένο κυρίως αλλά και με το ντόπιο κεφάλαιο προχώρησε στην υλοποίηση της λεγόμενης απολιγνιτοποίησης. Οι υποσχέσεις της για επενδύσεις και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας μέσω του «Σχεδίου Δίκαιας Αναπτυξιακής Μετάβασης» (ΣΔΑΜ) αποδείχτηκαν κούφια. Με εξαίρεση κάποιες πρόσκαιρες και κακοπληρωμένες θέσεις εργασίας στα φωτοβολταϊκά που έζωσαν την περιοχή και κάποια πληρωμένα σεμινάρια επανακατάρτισης δεν δημιουργήθηκε ούτε μία νέα θέση εργασίας. Λεφτά «έπεσαν» αλλά πήγαν όλα στις τσέπες κάποιων ξένων και ντόπιων επιχειρηματικών, κυρίως ενεργειακών, ομίλων και των golden boys του Μητσοτάκη που διόρισε στη ΜΕΤΑΒΑΣΗ Α.Ε, μια εταιρεία φάντασμα με έδρα την Αθήνα.

Περιβαλλοντικά ζητήματα

Αυτό που είναι λιγότερο γνωστό και λογικά πολλοί το θεωρούν αντιφατικό είναι ότι εντάθηκαν ακόμα περισσότερο τα περιβαλλοντικά ζητήματα της περιοχής. Τα λιγνιτωρυχεία που σύμφωνα με τις ΜΠΕ έπρεπε να κλείσουν και να αποκατασταθούν μέσω της εξορυκτικής διαδικασίας εγκαταλείφθηκαν στο έλεος των φυσικών καταστροφών. Ένα ντόμινο κατολισθήσεων βρίσκεται σε διαρκή εξέλιξη και οι ανοιχτές τρύπες των τεράστιων ορυχείων καταπίνουν τεράστιες γόνιμες εκτάσεις και ολόκληρους κατοικημένους οικισμούς. Το υδάτινο δυναμικό της περιοχής συσσωρεύεται στους πάτους των ορυχείων στερώντας

πολύτιμους πόρους από την ύδρευση και άρδευση αλλά δημιουργώντας νέες επενδυτικές ευκαιρίες (αντλησιοταμιεύσεις) στη ΔΕΗ Α.Ε. Ένας άλλος ύπουλος και φονικός εχθρός έχει κάνει ήδη την εμφάνισή του και αναμένεται να ενταθεί το επόμενο διάστημα. Αυτό είναι το μονοξείδιο του άνθρακα (θανατηφόρο δηλητήριο) που εκπέμπεται από την αυτανάφλεξη λιγνιτικών κοιτασμάτων που έχουν μείνει εκτεθειμένα στις ατμοσφαιρικές συνθήκες. Δεν πρέπει να παραλείψουμε και τις καταστροφές μέσω εγκαταστάσεων αιολικών και φωτοβολταϊκών όσων δασών, γόνιμης γης και χορτολιβαδικών εκτάσεων απέμειναν από την εξηκονταετή εξόρυξη του λιγνίτη.

Παρόλα αυτά στο συλλαλητήριο της 9ης Ιουλίου βρέθηκαν ομιλητές, όπως ο πρόεδρος της ΓΕΝΟΠ και άλλοι συνδικαλιστές της δεξιάς, που θέλησαν να περάσουν ξαναξεσταμένη τη σούπα του Μητσοτάκη περί «ΣΔΑΜ», νέων ευκαιριών απασχόλησης και άλλα φαιδρά που στο λαό της Δυτικής Μακεδονίας ακούγονται πλέον σαν κακόγουστα ανέκδοτα.

Στα χέρια μόνο των ταξικών και αγωνιστικών δυνάμεων βρίσκεται πλέον η οργάνωση των εργαζομένων και του λαού της Δυτικής Μακεδονίας για έναν πολύμορφο, μαζικό, ενωτικό αγώνα που θα απαντάει στα πραγματικά προβλήματα απαιτώντας αποτελεσματικές λύσεις για τους ανέργους και φτωχοποιημένους Δυτικομακεδόνες.

Κοζάνη 12/7/2026

Στέφανος Πράσος

Εκπρόσωπος «Αριστερής Συμπόρευσης για την ΑΝΑΤΡΟΠΗ στη Δυτική Μακεδονία»

COSCO

Ξανά σε κίνδυνο οι εργάτες

Σε γενική συνέλευση προχωρά την Τρίτη 14 Ιούλη το σωματείο της ΕΝΕΔΕΠ στο λιμάνι της Cosco στις προβλήτες 2 και 3 Οι λιμενεργάτες καταγγέλλουν την εργοδοσία γιατί για άλλη μια φορά βάζει τα κέρδη τους πάνω από την ασφάλεια και τις ζωές των λιμενεργατών!

Την Τετάρτη 8 Ιούλη το βράδυ νέα φωτιά έπιασε μέσα στο λιμάνι! Αντί να εκκενωθεί αμέσως ο χώρος από όλους τους λιμενεργάτες και όλα τα πόστα, η δουλειά συνεχίστηκε κανονικά! Πέρα από την επικινδυνότητα της φωτιάς που ακόμα δεν έχουν διαπιστωθεί τα αίτια της, η μυρωδιά και οι καπνοί από καμμένο πλαστικό εξαπλώθηκαν σε όλη την περιοχή!

Το μόνο μέλημα της εργοδοσίας ήταν πως θα απομακρυνθούν κάποια μηχανήματα και θα συνεχιστεί κανονικά η δουλειά μέσα σε αυτές τις συνθήκες!

Οι λιμενεργάτες δεν είναι η πρώτη φορά που βρίσκονται αντιμέτωποι με τέτοια περιστατικά! Τους καλούσαν να συνεχίσουν για δουλειά όταν πριν λίγους μήνες είχαν πιάσει φωτιά τα καζάνια πετρελαίου στο Πέραμα.

Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους. Τα μέτρα υγείας και ασφαλείας τα κερδίζουμε με τους αγώνες μας και τις διεκδικήσεις μας.

ΣΕΚ ΠΕΙΡΑΙΑ

Κεντρικές εκδηλώσεις

ΑΘΗΝΑ

Τετάρτη 15 Ιούλη, 8μμ, πλατεία Δημαρχείου (Εθνικής Αντίστασης)
Ομιητές/ries
Κύρκος Δοξιάδης, *ομοτ. Καθηγητής ΕΚΠΙΑ*
Γιώργος Γ'ώγος, *πρόεδρος Ένωσης Λιμενεργατών Πειραιά*
Κατερίνα Θωίδου, *δημοτική σύμβουλος Νίκαιας*
Κώστας Καταραχιάς, *ΔΣ σωματίου νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου*
Αρμίνα Νουρ, *φοιτήτρια ΦΛΣ, Πακιστανική Κοινότητα*
Πάνος Γκαργγκάνας, *Εργατική Αλληλεγγυή*

ΠΑΤΡΑ

Πέμπτη 16 Ιούλη, 8μμ, παρκάκι Ερμού και 25ης Μαρτίου
Ομιητές/ries
Νίκος Παπαγεωργίου, *μέλος Κίνησης Υπεράσπισης Δικαιωμάτων Μεταναστών/ριών*
Αθηνά Ζωγραφάκη, *φοιτήτρια Κοινωνικής Εργασίας, Πανεπιστημίου Πατρών*
Τάσος Αναστασιάδης, *Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης*

ΒΟΛΟΣ

Παρασκευή 17 Ιούλη, 8μμ, Θεατράκι Ντε Κίρικο
Ομιητές/ries
Δημήτρης Στεφανάκης, *αρχιτέκτονας*
Νίκη Αργύρη, *ΣΕΚ*
Παρεμβάσεις: **Γιάννης Μάγγος**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τετάρτη 22 Ιούλη, 8μμ παρκάκι ΕΚΘ
Ομιητές/ries
Γιώργος Αγγελόπουλος, *καθηγητής ΑΠΘ, γραμματέας ΕΣΔΕΠ*
Γιάννης Κούτρας, *ΔΣ ΕΝΙΘ*
Δήμητρα Κομνιανού, *συντ. ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης*
Γιάννης Μήτζις, *γραμματέας σωματίου ΕΥΑΘ*
Δέσποινα Χαραλαμπίδου, *ΠΣ ΛΑΕ – ΑΑ*
Γιάννης Σηφακάκης, *Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο*

ΧΑΝΙΑ

Πέμπτη 23 Ιούλη, 7.30μμ, Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας
Ομιητές/ries
Μαργαρίτα Παπαμηνά, *μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Χανίων*
Χρήστος Μπέλιμπας, *πρόεδρος ΕΛΜΕ Χανίων*
Ελέγκω Μανουσάκη, *μέλος BDS Greece*
Πέτρος Κωνσταντίνου, *συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ*

ΡΕΘΥΜΝΟ

Παρασκευή 24 Ιούλη, 7.30μμ, σπίτι Πολιτισμού, πλατεία Μικρασιατών
Ομιητές/ries
Μαρία Ηλιάκη, *Ενεργοί πολίτες Ρεθύμνου – ΑΤΣΙΠΙΣΤΑΣ*
Αλεξάνδρα Κρήτη, *αρχαιολόγος*
Πέτρος Κωνσταντίνου, *συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ*

ΞΑΝΘΗ

Τετάρτη 22 Ιούλη, 7.30μμ, καφέ Κίπος
Ομιητές/ries
Γιάννης Πατζανακίδης, *δικηγόρος*
Τζεμαλή Μηλιαζήμ, *δάσκαλος*
Παντελής Παναγωγτακόπουλος, *ΣΕΚ*

ΠΑΝΝΕΝΑ

Τετάρτη 22 Ιούλη, 7.30μμ, Τζαμί Καλούτσιανης
Ομιητής
Χρήστος Αργύρης, *ΓΣ ΑΔΕΔΥ, Συντονιστικό Νοσοκομείων*

Για έναν κόσμο απαλλαγμένο από το κέρδος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σε μια περίοδο που οι πόλμειο συνεχίζονται και οι ανταγωνισμοί των από πάνω κλιμακώνονται, εκατομμύρια άνθρωποι πληρώνουμε το τίμημα με αίμα, φτώχεια και προσφυγιά. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνεχίζει να εμπλέκει τη χώρα στους πολεμικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να διευρύνει τη συμμαχία με τις ΗΠΑ και το γενοκτονικό Ισραήλ, να αυξάνει τις στρατιωτικές δαπάνες συνεχώς εις βάρος των κοινωνικών αναγκών για αυξήσεις, Υγεία, Παιδεία, προστασία του περιβάλλοντος. Οι πυρκαγιές, όπως πρόσφατα στο Ωραιοκάστρο και οι δύο θάνατοι λίγες μέρες νωρίτερα στην ίδια περιοχή, μάς θυματοποιούν με πολύ τραγικό τρόπο ότι η κλιματική κρίση απαιτεί πρόληψη, ενίσχυση των δημόσιων υπηρεσιών και προσλήψεις. Και μια σίγουρα διαφορετική πολιτική από αυτή που υπάρχει, μια πολιτική που στο κέντρο της θα είναι ο άνθρωπος και το περιβάλλον και όχι τα κέρδη τους. Πολλοί επιχειρούν να μας πείσουν ότι όλα αυτά είναι αναπόφευκτα, μια φυσιολογική εξέλιξη, αλλά αποτυγχάνουν.

Το καλοκαίρι που διανύουμε είναι πολύ καυτό όσον αφορά όχι μόνο τις επιθέσεις των από πάνω αλλά και τους αγώνες των από κάτω, τις απεργίες και τις μάχες των εργαζόμενων και της νεολαίας. Τη Δευτέρα 13 Ιούλη έγινε στη Θεσσαλονίκη κινητοποίηση σωματείων για τις πυρκαγιές. Την Τρίτη 14 Ιούλη έγινε απεργιακή διαδήλωση στο πλαίσιο της απεργίας της ΑΔΕΔΥ ενάντια στη συνταγματική αναθεώρηση. Και βέβαια όλο το προηγούμενο διάδοτμα δεν έχουν σταματήσει οι απεργίες, οι αντιπολεμικές διαδηλώσεις στο πλευρό της Παλαιστίνης, τα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια με τελευταίο αυτό για τα τρία χρόνια από το έγκλημα της Πύλου.

Μέσα σε αυτή τη συγκυρία, το ΣΕΚ Θεσσαλονίκης οργανώνει στις 22 Ιούλη, στις 8μμ, στο Εργατικό Κέντρο, εκδήλωση με ομιητές/ries εκπροσώπους σωματείων και οργανώσεων της Αριστεράς. Η συζήτηση φιλοδοξεί να αναδείξει τις μάχες ενάντια στον πόλεμο, τον ρατσισμό, τον σεξισμό, την περιβαλλοντική καταστροφή.

Η εκδήλωση είναι ανοιχτή σε όλες, όλους και όλα που θέλουν να συμμετέχουν σε μια συζήτηση που συνδέει τις διενθείς εξελίξεις με τους αγώνες εδώ και την προοπτική για έναν κόσμο χωρίς καταστροφές και εκμετάλλευση.

Κατερίνα Αβραμίδου

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ

ΞΑ

Στη μεγάλη τους πλειοψηφία τα πρωτοσέλιδα στην Ελλάδα, παρακολουθώντας τη σύνοδο του NATO στην Τουρκία, εστίασαν στο πώς αυτή επηρεάζει τα ελληνοτουρκικά θέματα. Αλλά η σύνοδος, που εξελίχθηκε εν μέσω σκληρής καταστολής ενάντια στις προσπάθειες της Αριστεράς και του αντιπολεμικού κινήματος να διαδηλώσει στην Άγκυρα, σηματοδότηκε από άλλες πολύ σημαντικές και ουσιώδεις εξελίξεις.

Ο Τραμπ, από την πλευρά του, την χαρακτήρισε μια «φοβέρα επιτυχημένη» σύνοδος: «Ήταν καταπληκτικό, για να πω την αλήθεια. Η ενότητα που επικρατούσε σε εκείνο το δωμάτιο ήταν απίστευτη, πραγματικά μια αίσθηση αγάπης, ήταν αρκετά τρελό».

Και η αλήθεια είναι ότι την είχε πολλή ανάγκη αυτήν την αίσθηση αγάπης. Εδώ και πάρα πολλούς μήνες -και ιδιαίτερα μετά την άρνηση όλων των χωρών της συμμαχίας να εμπλακούν άμεσα στον πόλεμο στο Ιράν- με επανειλημμένες δηλώσεις, ο Τραμπ υποβάθμιζε τον ρόλο της, χαρακτηρίζοντάς την «άχρηστη» και φτάνοντας στο σημείο να απειλεί με «αποχώρηση» των ΗΠΑ. Ανακοίνωσε τη συμμετοχή του στη σύνοδο, την τελευταία στιγμή, υποστηρίζοντας ότι θα πάει στην Άγκυρα, μόνο γιατί τον «παρακάλεσε» ο ίδιος ο Ερντογάν και ότι δεν θα πήγαινε αν η σύνοδος γινόταν κάπου αλλού εκτός από την Τουρκία.

Πρόκειται για παραμύθια της Χαλιμάς. Για τον Τραμπ, η σύνοδος της Άγκυρας, ήταν μια ευκαιρία για «επανεκκίνηση», μετά την απόλυτη και κοινώς παραδεκτή σε όλο τον πλανήτη αποτυχία των ΗΠΑ στο Ιράν: Οι ΗΠΑ βρέθηκαν να διεξάγουν στη Μέση Ανατολή, με μοναδικό τους σύμμαχο το Ισραήλ, έναν πόλεμο που δεν μπόρεσαν να κερδίσουν στρατιωτικά. Φτάνοντας στο τέλος, στριμωγμένες μαζί με την παγκόσμια οικονομία στα Στενά του Ορμούζ, να συρθούν σε μια συμφωνία χωρίς να έχουν εξασφαλίσει το παραμικρό, ταπεινωμένες ανάμεσα σε εχθρούς και συμμάχους.

Αυτή η αποτυχία βάθυνε την κρίση της αμερικανικής ηγεμονίας και έκανε καθαρό, ακόμη και στον συνηθώς υπερφίλιο Τραμπ, ότι δεν μπορεί να κάνει βήμα, χωρίς τα δεκανίκια του. Η σύνοδος της Άγκυρας ήταν κρίσιμη για τον Τραμπ και τις ΗΠΑ προκειμένου να μαζέψει επειγδόντως «όλα τα γίδια στο μαντρί» και να δείξει ότι οι ΗΠΑ εξακολουθούν να έχουν τον έλεγχο.

Η σημασία αυτής της κίνησης δεν είναι απλά συμβολική προκειμένου να κουκουλώσει στα γρήγορα τα λάθη του. Όχι μόνο ο Τραμπ, αλλά σύσσωμο το πολιτικό κατεστημένο και η άρχουσα τάξη της μεγαλύτερης υπερδύναμης του πλανήτη, δεν μπορούν να καταπιούν την ήττα τους στο Ιράν, να προχωρήσουν απλά στην υλοποίηση του Μνημονίου Κατανόησης (MOU) και να συνεχίσουν σαν να μη συνέβη τίποτα. Η αδυναμία του βασικού τους σύμμαχου του Ισραήλ να τσακίσει την Αντίσταση στην Παλαιστίνη και στον Λίβανο αποτελεί έναν επιπλέον παράγοντα πίεσης.

Στο μέτωπο της Ευρώπης στην Ουκρανία, από τη μια έχουμε αδυναμία του NATO εδώ και τέσσερα χρόνια να κερδίσει τον πόλεμο που διεξάγει εναντίον του **Πούτιν** αλλά οι πρόσφατες επιτυχίες επιθέσεις του **Ζελένσκι** σε ρωσι-

8/7, Σύνοδος του NATO στην Άγκυρα. Φωτό: Alex Brandon/AP

NATO Πολεμική επανεκκίνηση

κό έδαφος, ανοίγουν την όρεξη για συνέχιση και σε αυτό το μέτωπο. Όλοι αυτοί οι παράγοντες, σε συνδυασμό με το ότι ο βασικός ανταγωνιστής των ΗΠΑ, η Κίνα, παραμένει προς το παρόν αλώβητος από τις πιέσεις, διογκώνει ακόμη περισσότερο την αίσθηση του «κατεπείγοντος» για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Γεράκια

Στο εσωτερικό της αμερικανικής άρχουσας τάξης, η δυσανεξία για το Ιράν είναι απλωμένη όχι μόνο σε εκείνο το κομμάτι της που προειδοποιούσε τον Τραμπ ότι ο πόλεμος ήταν λάθος κίνηση αλλά και στα «γεράκια». Παρά την επικείμενη σύγκρουση Δημοκρατικών-Ρεπουμπλικανών στις «ενδιάμεσες» εκλογές το φθινόπωρο στις ΗΠΑ, το συμπέρασμα είναι «ό,τι έγινε, έγινε και τώρα το ζήτημα είναι να βγάλουμε όλοι μαζί τα κάστανα από τη φωτιά». Ένας από τους «κορυφαίους» γεροισιαστές των Δημοκρατικών, ο **Ντικ Ντάρμπιν** από το Ιλινόις επαίνεσε τον Τραμπ που έθεσε «σοφά» το κρίσιμο αίτημα προς τους συμμάχους του NATO να αυξήσουν τις αμυντικές τους δαπάνες. Πάνω απ' όλα ο Τραμπ γνωρίζει ότι, παρά τα λάθη του, έχει τη στήριξη ενός μεγάλου κομματιού της αμερικανικής ελίτ που ποντάρει στην φούσκα της AI και των νέων τεχνολογιών.

Έτσι από την Άγκυρα -σε αντίθεση με τα όσα «φιλειρηνικά» προανήγγειλε πριν αναλάβει πρόεδρος στη δεύτερη θητεία του- ο Τραμπ έχοντας δίπλα του αυτή τη φορά και τους «συμμάχους» του, προχωράει σε μονιμοποίηση της πολεμικής κατάστασης σε όλα τα μέτωπα, με άμεσες και μακροπρόθεσμες κινήσεις:

Τις μέρες που στην Άγκυρα γίνονταν η σύνοδος του NATO, οι ΗΠΑ βομβάρδισαν ξανά πάνω από 100 σημεία στο Ιράν ενώ αυτό χτυπούσε εμπορικά πλοία που προσπαθούσαν να περάσουν από τα στενά του Ορμούζ χωρίς συνεννόηση με το ιρανικό κράτος. Ο Τραμπ, που τις τελευταίες εβδομάδες χαρακτήριζε τους

ηγέτες του Ιράν «λογικούς», επέστρεψε στην πρότερη εκτίμησή του ότι είναι «τρελοί» και «παράφρονες» καθησυχάζοντας ότι «ο πόλεμος με το Ιράν θα ολοκληρωθεί γρήγορα» αλλά και προσθέτοντας ταυτόχρονα ότι «δεν είμαι σίγουρος αν θέλω να συνάψω συμφωνία μαζί τους, απλώς θέλω να ολοκληρώσω τη δουλειά».

Η τιμή του πετρελαίου ξανανέβηκε, οι «αγορές» συνεχίζουν να ανησυχούν, αλλά ο Τραμπ δεν φαίνεται διατεθειμένος να εγκαταλείψει εύκολα τη Μέση Ανατολή χωρίς να εξασφαλίσει τα συμφέροντα των ΗΠΑ στην περιοχή. Είτε βαλτώσει είτε τελικά υπογραφεί το MOU, η «ειρήνη» που υπόσχεται ο Τραμπ θα είναι γεμάτη μικρότερες ή μεγαλύτερες πολεμικές εντάσεις. Η τακτική του, να επιβάλλει στην κυβέρνηση του Λιβάνου τον εμφύλιο πόλεμο με την Χεζμπολάχ προκειμένου να ξελασπώσει το Ισραήλ, είναι ένας άλλος παράγοντας που σπρώχνει σε αυτήν την κατεύθυνση. Όπως και ότι προσπαθεί να εμπλέξει σε αυτά τα σχέδια το καθεστώς του **Αλ Σάραα** στη Συρία -με τον οποίο συναντήθηκε στην Άγκυρα.

Ο Τραμπ έχει ανάγκη τον Αλ Σάραα όπως έχει ανάγκη και τον Ζελένσκι, που αυτή τη φορά αντί για «καρπαζιές» κέρδισε τις φιλοφρονήσεις του προέδρου των ΗΠΑ για τις επιτυχίες του στον πόλεμο με τη Ρωσία. Ο Τραμπ δήλωσε ότι είναι πρόθυμος να παραχωρήσει στο Κίεβο «το δικαίωμα να κατασκευάζει Patriot» -καθώς τα αμερικανικά αποθέματα των ζωτικής σημασίας αμερικανικών αντιβαλλιστικών πυραύλων μειώνονται με γρήγορους ρυθμούς. Φυσικά, δήλωσε ταυτόχρονα «αισιόδοξος» ότι θα επιτευχθεί ειρήνη με τη Ρωσία και τον Πούτιν και σε αυτο βοηθάνε οι επιθέσεις του Ζελενσκι.

Το πόσο αξία έχουν οι «φιλειρηνικές» υποσχέσεις του Τραμπ φαίνεται από τον εξοπλιστικό πυρετό που συνόδευσε τη Σύνοδο. Ο στόχος του 3,5% του ΑΕΠ για εξοπλισμούς από τις

χώρες του NATO ανέβηκε στο 5%. Όλες οι χώρες δεσμεύτηκαν να προχωρήσουν σε άμεση αύξηση των πολεμικών δαπανών τους από τους κρατικούς προϋπολογισμούς που μετρώνται συνολικά σε 1,8 τρις δολάρια το 2026. Από αυτά το ένα τρις αφορά τις ΗΠΑ. Με τον Τραμπ να γκρινιάζει ότι οι δαπάνες των εκτός των ΗΠΑ χωρών του NATO ανήλθαν σε «μόλις» 150 δισ. δολάρια το 2025, η Γερμανία ανακοίνωσε ότι το 2026 θα δώσει για εξοπλισμούς 147 δισ. το Ηνωμένο Βασίλειο 110 δισ., η Γαλλία 80 δισ., η Ιταλία 57 δισ., η Πολωνία 53 δισ., ο Καναδάς 52 δισ., η Τουρκία 48 δισ., ενώ η Ελλάδα βάζει στόχο να υπερβεί το 3,5% του ΑΕΠ της (περίπου 8,69 δισεκατομμύρια ευρώ). Ο εξοπλιστικός πυρετός περιλαμβάνει την προσαρμογή του NATO στο νέο ασύμμετρο πόλεμο που διεξάγεται

με τα ντρόουνς από τον Λίβανο και το Ιράν μέχρι την Ουκρανία. Ο **Μαρκ Ρούτε** ανακοίνωσε την ετοιμότητα του NATO να επενδύσει περισσότερα από 40 δισ. δολάρια, μέσα στα επόμενα πέντε χρόνια, σε συστήματα αντιμετώπισης drones.

Στην Άγκυρα, επίσης, οι αρχηγοί των κρατών επιβεβαίωσαν την αρχή του NATO ότι «μια επίθεση σε έναν από εμάς είναι επίθεση εναντίον όλων». Ενώ οι ηγέτες της ΕΕ άφησαν στην άκρη τις επικρίσεις προς τον πρόεδρο Τραμπ και δεσμεύτηκαν να εμπλακούν ακόμη περισσότερο στην Ουκρανία κρατώντας με τις δικές τους δυνάμεις το μέτωπο της Ευρώπης. Αυτό φάνηκε και στα κονδύλια που ανακοινώθηκαν από την κάθε χώρα ξεχωριστά αλλά και όσον αφορά στο νέο προϋπολογισμό των κονδυλίων της ΕΕ:

Η πρόταση της Κομισιόν προβλέπει για την περίοδο 2028-2034 και το «RearmEU 2030» πολεμικές δαπάνες 131 δισ. ευρώ, πέντε φορές μεγαλύτερες από την εξαετία 2021-2027 όπου ήταν 26 δισ. ευρώ. Η νέα στρατιωτικοποιημένη «ΕΕ-Φρούριο» πάει πλέον πακέτο με τη ρατσιστική, καθώς άλλα 34 δισ. ευρώ υπολογίζονται για την υλοποίηση του νέου ευρωπαϊκού ρατσιστικού «Συμφώνου για τη Μετανάστευση». Την ώρα που οι πολεμικές δαπάνες πενταπλασιάζονται, οι υπόλοιπες, π.χ. για τη γεωργία μειώνονται πάνω από 20% με τη νέα ΚΑΠ να κατακυλάει από τα 386,6 δισ. στα 300 δισ. μετά το 2027.

Το πόσο πετυχημένη θα αποδειχθεί στην πράξη η προσπάθεια του Τραμπ να ξαναμαζέψει τους συμμάχους μετά τη Σύνοδο της Άγκυρας μένει να φανεί. Το μόνο σίγουρο είναι ότι δίπλα στην επαπειλούμενη οικονομική κρίση εξαιτίας της συνέχισης των πολέμων, στην ημερήσια διάταξη μπαίνουν πλέον η στρατιωτικοποίηση και ο εξοπλιστικός πυρετός απειλώντας την εργατική τάξη σε όλο τον πλανήτη.

Από την Τουρκία και την Ελλάδα όπου αυτές τις μέρες διοργανώθηκαν κινητοποιήσεις ενάντια στο NATO, μέχρι την Ιταλία όπου τα συνδικάτα απεργούν ενάντια στο Rearm Europe και τη Γερμανία όπου οι μαθητές διαδηλώνουν ενάντια στην επαναφορά της υποχρεωτικής στράτευσης, είναι επιτακτική ανάγκη να κλιμακώσουμε και να συντονίσουμε ένα αντιπολεμικό κίνημα που θα βάλει φρένο σε όλα αυτά τα σχέδια.

Γιώργος Πίπτας

Οι εφοπλιστές ως πολεμική μηχανή

Περίσσεψαν την προηγούμενη εβδομάδα οι «αναλύσεις» που παρουσιάζαν τον ελληνικό καπιταλισμό ως την «ψωροκώστα» συγκρίνοντας κυρίως με την ανάπτυξη της πολεμικής βιομηχανίας από τον τούρκικο καπιταλισμό.

Όμως ο ελληνικός καπιταλισμός, σε μια πολύ μικρότερη από κάθε άποψη χώρα, έχει να αντιπαρατάξει μια τεράστια παγκόσμια -και αδιστακτη- οικονομική δύναμη που ονομάζεται ελληνικός εφοπλισμός.

Με τα 5.514 πλοία τους οι ελληνες εφοπλιστές είναι η πρώτη ναυτική δύναμη στον κόσμο ελέγχοντας περίπου το 21% του παγκόσμιου στόλου, το 25,01% των παγκόσμιων φορτηγών χύδην φορτίου, το 22,35% των παγκόσμιων δεξαμενόπλοιων υγροποιημένου φυσικού αερίου (LNG), το 15,60% των παγκόσμιων δεξαμενόπλοιων χημικών και προϊόντων και το 13,85% των παγκόσμιων δεξαμενόπλοιων υγροποιημένου πετρελαίου (LPG).

Όταν η κυβέρνηση Μητσοτάκη στέλνει τις φρεγάτες στην Ερυθρά Θάλασσα δεν το κάνει μόνο για να αναβαθμίσει τη θέση της στα στρατιωτικά σχέδια του NATO και της ΕΕ. Το κάνει γιατί έχει συγκεκριμένα συμφέροντα να υπερασπίσει. Όταν έκλεισαν τα Στενά του Ορμούζ, οι ελληνικές ναυτιλιακές εταιρείες ήταν οι δεύτερες «πληγείς» σε αριθμό αποκλεισμένων πλοίων (μετά τα ΗΑΕ) με τουλάχιστον 80 τάνκερ και φορτηγά να παραμένουν αποκλεισμένα. Όταν ο Τραμπ προέτρεψε τα πλοία να «δείξουν λίγο θάρρος» και να διασχίσουν το στενό, ήταν οι ελληνες εφοπλιστές που ανταποκρίθηκαν περνώντας τα πλοία.

«Αν δεν είσαι διατεθειμένος να παίρνεις ρίσκα, δεν μπορείς να δραστηριοποιηθείς στη ναυτιλία» δήλωσε ο Προκοπίου -λες και ήταν η δική του ζωή που κινδύνευε στον Περσικό- ενώ ο Β. Μαρινάκης καλούσε με άρθρο του «τις ΗΠΑ να διασφαλίσουν στρατιωτικά και διπλωματικά τις μεταφορές ενέργειας». Βέβαια ο ίδιος, τις προηγούμενες μέρες δήλωσε ότι «είναι καλύτερο να πληρώσω ένα τέλος 100.000 ή 200.000 δολαρίων παρά να έχω όλη αυτή την ταλαιπωρία» (και την αύξηση των ασφαλιστρών).

«Ευελιξία»

Η «ευελιξία» του ελληνικού εφοπλιστικού κεφαλαίου έχει τεράστια παράδοση στο σπάσιμο αποκλεισμών, στο αντιστάθμισμα της χασούρας των πολεμικών εντάσεων μέσω της αύξησης των ναύλων. Και η δύναμή του είναι τόσο μεγάλη ώστε να μπορεί χωρίς ιδιαίτερες συνέπειες να αγνοεί τις συμμαχίες του (ιδιου του ελληνικού κράτους του οποίου αποτελεί την (εσαεί αφορολόγητη) κορωνίδα -να κινείται κάτω από ξένες σημαίες, να κατασκευάζει τα πλοία του σε κινέζικα ναυπηγεία, να μεταφέρει αραβικό πετρέλαιο στην Κίνα και να μεταφέρει το ρωσικό πετρέλαιο σε όλο τον κόσμο. Σύμφωνα με τους Financial Times τα κέρδη των ελλήνων εφοπλιστών μόνο από τη «νόμιμη» στο πλαίσιο των κυρώσεων μεταφορά ρωσικού πετρελαίου άγγιξαν τα 3,8 δισ. δολάρια τα τελευταία τρία χρόνια..

Ένας από τους βασικούς λόγους είναι ότι οι ίδιες οι ΗΠΑ έχουν ανάγκη τον ελληνικό εφοπλισμό προκειμένου να εξασφαλίσουν τη μεταφορά του δικού τους υγροποιημένου φυσικού αερίου. Στη συνάντηση που είχε ο Αμερικανός υπουργός Εσωτερικών και πρόεδρος του Συμβουλίου Ενεργειακής Κυριαρχίας Νταγκ Μπέργκαμ με ελληνες εφοπλιστές στο πλαίσιο της Διατλαντικής Συνεργασίας για την Ενέργεια (P-TEC) παίνεψε την ελληνική ναυτιλία για τον ρόλο της στο «Make Energy Great Again» («ένα εντυπωσιακό επίτευγμα για μια τόσο μικρή χώρα») και συγκεκριμένα τη μεταφορά αμερικανικού υγροποιημένου φυσικού αερίου (LNG) προς την Ευρώπη.

Φυσικά ούτε το NATO θα μπορούσε να είναι απόν. Από τη σύνοδο στην Άγκυρα, ο επικεφαλής του Μαρκ Ρούτε ανακοίνωσε ότι η συμμαχία θα επενδύσει 27 δισ ευρώ στην προμήθεια, αποθήκευση και ενίσχυση της αλυσίδας εφοδιασμού καυσίμων της στρατιωτικής συμμαχίας. Μαντέψτε που θα πάνε αυτά τα λεφτά. Όσον αφορά το πρώτο σκέλος η Motor Oil Hellas είναι σταθερή προμηθεύτρια καυσίμων του Εφοδιασμού Άμυνας του αμερικανικού πενταγώνου (με συνολική αξία από το 2008 5,5, δις δολάρια). Ενώ οι ελληνες εφοπλιστές έχουν την πρωτιά στη μεταφορά πετρελαίου προς το Ισραήλ -σε κάποιες περιπτώσεις μέσα και από τη συνεργασία με τους Τούρκους ομολόγους τους.

7/7, Αθήνα. Αντιπολεμική διαδήλωση ενάντια στην Σύνοδο του NATO. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η “Νοτιοανατολική Πτέρυγα” των πολεμοκάπηλων ανταγωνισμών

Στην Άγκυρα, τα ελληνικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, και από τα δεξιά και από τ’αριστερά, ανακήρυξαν κατά πλειοψηφία τον Ερντογάν «μεγάλο νικητή» και τον Μητσοτάκη «κομπάρσο», αμήχανο ανάμεσα στους υπόλοιπους ηγέτες, να περιμένει στην ουρά τον πρόεδρο Τραμπ να του «ρίξει μια γλυκιά ματιά», που λέει και το τραγούδι.

Βλέπουν τα πράγματα μέσα από παραμορφωτικούς φακούς. Τα δεξιά μέσα, είτε κυβερνητικά είτε αντιπολιτευόμενα, έχουν συνηθίσει να αναπαράγουν το βασικό ιδεολογικό του Μητσοτάκη ότι η συμμετοχή στο NATO και η εύνοια των ΗΠΑ είναι το νο1 για την «ευημερία και την ασφάλεια της χώρας». Ενώ από την άλλη, το ΠΑΣΟΚ και η συντριπτική πλειοψηφία των κομμάτων της Αριστεράς ασκούν συστηματικά τη λεγόμενη «πατριωτική αντιπολίτευση» είτε κατηγορώντας τον Μητσοτάκη για «ολιγωρία στα εθνικά ζητήματα», είτε θεωρώντας αξιωματικά ότι το NATO είναι υπέρ της Τουρκίας.

Πηγαίνοντας στην Τουρκία, ο Τραμπ έπλεξε το εγκώμιο του Ερντογάν. Ο λόγος δεν είναι ότι τον συμπαθεί. Τα τελευταία χρόνια η Τουρκία έχει αποτελέσει το μαύρο πρόβατο του NATO στην περιοχή προχωρώντας σε ανοίγματα προς τη Ρωσία -κάνοντας τον Τραμπ να δυσανασχετήσει στην πρώτη του θητεία για τα ρωσικά συστήματα S400, να βάλει κυρώσεις

και εμπόδια στην «αμυντική συνεργασία» με την Τουρκία, και οι χώρες της ΕΕ ακολούθησαν.

Ο λόγος είναι ότι στην παρούσα φάση τον έχει περισσότερο ανάγκη. Όπως εξηγούμε στις διπλανές στήλες η σύνοδος του NATO για τον Τραμπ ήταν καίριας σημασίας προκειμένου να περιμαζέψει τους συμμάχους του στην ΕΕ μετά την αποτυχία του -και με δική του ευθύνη- να τους εμπλέξει άμεσα στο Ιράν. Το άνοιγμα στον Ερντογάν εντάσσεται σε αυτό το πλαίσιο αλλά έχει και επιπλέον λόγους.

Εργαλείο

Ακριβώς λόγω της «απειθαρχίας» της η Τουρκία αποτελεί ένα χρήσιμο εργαλείο για τον Τραμπ στην περιοχή. Θέλει να την μετατοπίσει προς τη δική του πλευρά στον αυξανόμενο ανταγωνισμό με τη Ρωσία καθώς ο πόλεμος συνεχίζεται στην Ουκρανία. Ενώ, όπως έδειξαν και οι εξελίξεις των τελευταίων μηνών, του είναι εξαιρετικά χρήσιμη στη Μέση Ανατολή, ως μοχλός διαπραγματευτικής και στρατιωτικής πίεσης στο Ιράν, στον Λίβανο αλλά και στη Συρία, όπου ο Ερντογάν έχει έναν λόγο παραπάνω καθώς είναι σε στενή συνεργασία με το ασταθές καθεστώς του Αλ Σάρα. Επιπλέον η ανάπτυξη της τουρκικής βιομηχανίας όπλων -από υπερσύγχρονα μαχητικά μέχρι τα ντρόουνς που χρησιμοποιούνται στην Ουκρανία- ανοίγει ένα ακόμη πεδίο συνεργασίας.

Αλλά το ότι ο Τραμπ επιδιώκει να στρέψει έναν απειθαρχο σύμμαχο στο πλευρό του δεν σημαίνει ότι θα υποθάλψει τα βασικά του στηρίγματα στην περιοχή. Στη σύνοδο του NATO ο Τραμπ αναφέρθηκε με τουλάχιστον υποτιμητικό τρόπο στο Ισραήλ και την κυβέρνησή του δηλώνοντας ότι δεν θα υπήρχε ως κράτος αν ήταν άλλος πρόεδρος στις ΗΠΑ. Αλλά θα ήταν τουλάχιστον γελοίο ακόμη και να σκεφτεί κανείς ότι εγκαταλείπει τη χώρα που αποτελεί το μαντρόσκυλό του στην περιοχή για χάρη του Ερντογάν.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει και με την Ελλάδα, την δεύτερη σταθερά των ΗΠΑ και του NATO στην Ανατολική Μεσόγειο. Την τελευταία τριετία η βάση της Σούδας και οι ολοένα και αυξανόμενες νατοϊκές βάσεις στην Ελλάδα έχουν εξελιχθεί στο πιο βασικό και αναντικατάστατο ορμητήριο του NATO για τις επιχειρήσεις του στη Μέση Ανατολή. Στο «μέτωπο» με την Ουκρανία η Αλεξανδρούπολη αποτέλεσε και αποτελεί τον βασικό κόμβο από τον οποίο αναπτύχθηκαν και αναπτύσσονται τα νατοϊκά στρατεύματα στη νοτιοανατολική Ευρώπη. Η Ελλάδα, παρότι κατέχει ρωσικούς S 300, δεν εμποδίστηκε από το να ξεκινήσει να παραλαμβάνει τα αμερικανικά F-35, που διεκδικεί ο Ερντογάν. Η Ελλάδα ήταν πέρσι η δεύτερη χώρα του NATO σε εξοπλισμούς μετά τη Λιθουανία.

Το Σάββατο συνεδρίασε τελικά η Κ.Ε του ΣΥΡΙΖΑ, αφού τα στελέχη που ζήτησαν, γύρω από τους Π. Πολάκη, Ρ. Δούρου και Ν. Παπά, τη σύγκλησή της κατάφεραν να συγκροτήσουν απαρτία των μελών του οργάνου. Επί της ουσίας οι αποφάσεις που πάρθηκαν ακυρώνουν την προηγούμενη, στις 6 του Ιούνη, περί μη καθόδου του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές και στήριξης στο κόμμα του Τσίπρα.

Βέβαια, αυτό κάθε άλλο παρά το τέλος είναι. Η άλλη πλευρά, η «Κουμουνδούρου» δεν αναγνωρίζει τη νομιμότητα των αποφάσεων του Σαββάτου. Την Δευτέρα συνεδρίασε η Πολιτική Γραμματεία και η επόμενη αναμέτρηση θα γίνει το σαββατοκύριακο στη νέα συνεδρίαση της Κ.Ε. Εν τω μεταξύ, η «Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ» ξύπνησε από την απραξία της και αφού ευχαριστεί τον Σ. Φάμελο που παραιτήθηκε από τη θέση του προέδρου, ζητάει τη διενέργεια εσωκομματικού δημοψηφίσματος με θέμα τη μη κάθοδο στις εκλογές και τη στήριξη στην ΕΛΑΣ του Τσίπρα.

Το σκεπτικό της πρότασης, και όσων πάνε ή ετοιμάζονται να δηλώσουν υποστήριξη στην ΕΛΑΣ, είναι ότι «το ψηφοδέλτιο με επικεφαλής τον Α. Τσίπρα... δείχνει ότι συσπειρώνει την πλειοψηφία των αριστερών και προοδευτικών πολιτών της πατρίδας μας», οπότε σε μια τέτοια κατάσταση «δεν χωράνε προσωπικές επιλογές και λογικές κομματικής περιχαράκωσης». Και εκεί που δεν χρειάζονται οι διατυπώσεις ενός κομματικού κειμένου η φρασεολογία γίνεται ωμή. Στο in.gr (13/7) δημοσιεύτηκε ένα άρθρο που ξεκινάει με τη φράση «Όλα για όλα τα παίζουν οι λεγόμενοι αποσυνάγωγοι της κεντροαριστεράς για να κρατήσουν τον ΣΥΡΙΖΑ και να έχουν ένα πολιτικό άρμα που θα συντηρήσει την πολιτική τους ύπαρξη ενόψει εκλογών».

Καταρχήν προκαλεί θυμηδία η επίκληση στη «συλλογικότητα» όσων στηρίζουν την προσχώρηση στην ΕΛΑΣ του Τσίπρα, ένα κόμμα αρχηγικό που ανακοινώνοντας τα 400+1 μέλη του Εθνικού Συμβουλίου του, τα οποία δεν εξέλεξε κανείς, έσπευσε να υπογραμμίσει ότι

ΣΥΡΙΖΑ

Ούτε τη διάλυσή του δεν μπορεί να οργανώσει...

«δεν πρόκειται για κλασική κομματική δομή». Αυτό το ζήτημα είναι βαθύτατα πολιτικό. Σε αυτό το διορισμένο «όργανο» υποτίθεται συμμετέχουν «νέα άφθαρτα πρόσωπα».

Στις εξαιρέσεις συγκαταλέγεται ο **Κώστας Γαβρόγλου**, πρώην υπουργός Παιδείας και πανεπιστημιακός, ο οποίος δήλωσε σε συνέντευξή του την περασμένη βδομάδα ότι παρόλο που ο «Αλ. Τσίπρας έχει ταχθεί διαχρονικά κατά των ιδιωτικών ΑΕΙ και της κατάργησης του άρθρου 16 του Συντάγματος», πλέον τα ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι πραγματικότητα, το ΣτΕ τα έχει κρίνει συνταγματικά οπότε «εμείς θα επανεξετάσουμε τις συμφωνίες, θα εξετάσουμε όλους τους όρους λειτουργίας και οργάνωσης των Ιδρυμάτων, έτσι ώστε να διασφαλίζονται οι αρχές ισότιμης πρόσβασης, διαφύλαξης του ακαδημαϊκού επιπέδου και του εργασιακού καθεστώτος των εργαζομένων στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, το οποίο πρέπει να ευθυγραμμίζεται με αυτά των δημοσίων».

Τη στιγμή που η ΝΔ προωθεί την κατάργηση του Άρθρου 16 με την αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος που ήδη συζητιέται στη βουλή, ο Γαβρόγλου και η ΕΛΑΣ βγαίνουν να πουν επί της ουσίας: Ξεχάστε το άρθρο 16, θα «ρυθμίσουμε» την ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Όπως «ρυθμίστηκε» η ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ και της ΔΕΗ θα

μπορούσε να συμπληρώσει κανείς.

Το ζήτημα είναι τι έχουν να αντιπαρατάξουν εκείνα τα στελέχη που επιμένουν, για όσο επιμένουν, στην αυτόνομη κάθοδο του ΣΥΡΙΖΑ. Η απάντηση είναι από πολύ λίγα ως τίποτα. Ο πρώτος λόγος είναι γιατί έχουν όχι απλά συναινέσει αλλά και πρωταγωνιστήσει στον καλπασμό του ΣΥΡΙΖΑ προς τα δεξιά όλη την τελευταία δεκαετία που έφερε το κόμμα μπροστά στην εξαϋλωση.

ΟΧΙ

Την περασμένη βδομάδα συμπληρώθηκαν έντεκα χρόνια από το μεγαλειώδες ΟΧΙ στο δημοψήφισμα του 2015, την προδοσία του από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και την υπογραφή του τρίτου μνημονίου. Δέκα χρόνια μετά, ο Νίκος Παπάς κάνει την αυτοκριτική του για την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ όχι γιατί συμβιβάστηκε με τους «δανειστές» και την άρχουσα τάξη αλλά γιατί εκείνον τον Γενάρη δεν επέλεξε να συνεργαστεί με το...ΠΑΣΟΚ -που συμμετείχε στην κυβέρνηση του Σαμαρά- κάτι που «θα άλλαζε τον ρου των πραγμάτων».

Την ίδια διαδρομή ακολούθησαν και στην αντιπολίτευση μετά το 2019 υπό την ηγεσία του Τσίπρα. Κι όταν αυτή η πορεία προς το «κέντρο» έφερε την εκλογική συντριβή του, στήριξαν τον Κασσελάκη -που τον είχε «φέρει» στο ψηφοδέλτιο επικρατείας ο Τσίπρας- για

την προεδρία του ΣΥΡΙΖΑ. Τότε ο Π. Πολάκης είχε δώσει «άριστα, είκοσι» στην απόφαση του Ν. Παππά να στηρίξει τον Κασσελάκη στον δεύτερο γύρο των εσωκομματικών εκλογών.

Η θητεία Κασσελάκη αποδείχτηκε φιάσκο, αλλά η έξωσή του δεν σήμαινε και αναστροφή της δεξιάς πορείας του ΣΥΡΙΖΑ. Αντίθετα, σήμαινε επιμονή στις επιλογές που έφεραν τον ΣΥΡΙΖΑ στη διάλυση στο όνομα «της προγραμματικής σοβαρότητας και υπευθυνότητας», για να θυμηθούμε την αιτιολόγηση διά στόματος **Γ. Ραγκούση**, στο περσινό συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ, για την απόρριψη της πρότασης Πολάκη για ανάκτηση του 68% της Εθνικής Τράπεζας από το δημόσιο. Κι όπως σχολίαζε τότε η Εργατική Αλληλεγγύη:

«Όσο και αν το Συνέδριο προσπάθησε να υπερασπίσει τον ‘αριστερό χαρακτήρα’ του ΣΥΡΙΖΑ και την στρατηγική του ‘δημοκρατικού σοσιαλισμού’ απέναντι στην, προ ημερών, ομιλία του Τσίπρα για έναν νέο ‘πατριωτισμό απέναντι στην ολιγαρχία και τη κλεптоκρατία’, η πραγματικότητα είναι ότι, 11 χρόνια μετά το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα του 2015 που έγινε ΝΑΙ και τρίτο μνημόνιο και ό,τι ακολούθησε ως κυβέρνηση και αντιπολίτευση, η ‘πυξίδα’ του παραμένει η ‘προγραμματική σοβαρότητα και υπευθυνότητα’ αυτή δηλαδή που τον έφτασε στα χάλια και την απαξίωση».

Υπάρχουν χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες της Αριστεράς που είναι μπροστά σε όλες τις μάχες ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης της ΝΔ και δεν έχουν καμιά επιποσσύνη ότι η ΕΛΑΣ του Τσίπρα είναι πραγματική εναλλακτική που θα δικαιώσει αυτούς τους αγώνες. Η θέση όλου αυτού του κόσμου είναι στις μάχες που έχουμε να δώσουμε εδώ και τώρα, στο «πεζοδρόμιο» για να δυναμώσουμε το κίνημα που μπορεί να επιβάλλει τα δίκια της πλειοψηφίας κόντρα στο σύστημα του κέρδους και της καταστροφής. Στο πλευρό της επαναστατικής Αριστεράς που δίνει όλες τις δυνάμεις της σε αυτή την προοπτική.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Συνέχεια από τη σελ. 13

Οικονομικά βαθαίνει τη συνεργασία της με τα αμερικανικά συμφέροντα, όχι μόνο στρατιωτικά και εξοπλιστικά αλλά και οικονομικά, με τα σχέδια των εξορύξεων στην Ανατολική Μεσόγειο και τη στροφή στο αμερικανικό LNG. Ο τεράστιος εφοπλιστικός της στόλος είναι βασικός όχι μόνο στη μεταφορά του LNG αλλά και στον εφοδιασμό με πετρέλαιο του NATO και του Ισραήλ στην περιοχή. Σε αντίθεση με τον Ερντογάν που από την Άγκυρα παρακαλάει την ΕΕ να του παράσχει βοήθεια στο πλαίσιο της αμυντικής συνεργασίας, ο Μητσοτάκης μπορεί να αντιπαρατίθεται από θέση ισχύος μέσα από τη συμμετοχή της Ελλάδας στην ΕΕ. Έχει τη στρατηγική συνεργασία «3+1» ανάμεσα σε Ελλάδα-Κύπρο-Ισραήλ, υπό την αιγίδα των ΗΠΑ.

Κοιτάζοντας συγκεκριμένα τι κέρδισε ο Ερντογάν στην Άγκυρα, προς το παρόν είναι η καλή πρόθεση. Μετά τα εγκώμια και τις φανφάρες ο Τραμπ αναχωρώντας από τη σύνοδο κορυφής δήλωσε για τα F35 και τον Ερντογάν: «Δεν έχω αποφασίσει ακόμα τελείως, αλλά η πρόθεσή μου είναι να πω: “Έχει κάνει τα πάντα. Μας έχει βοηθήσει με τόσους διαφορετικούς τρόπους”». Ο Τραμπ πιθανά θα επιδώξει να τηρήσει την υπόσχεσή του αλλά αυτή δεν εξαρτάται μόνο από αυτόν, εξαρτάται και από το αμερικανικό Κογκρέσο –που μπορεί να αποφάσισε να στηρίξει την πώληση αμερικανικών κινητήρων για τα τουρκικά μαχητικά ΚΑΑΝ αλλά μένει να δούμε αν θα κάνει το ίδιο για τα

NATO

Η ασταθής πτέρυγα

F35 και τι παραπάνω πρόκειται να ζητήσει από τον Ερντογάν.

Προς το παρόν Ερντογάν και Μητσοτάκης κινούνται στο πλαίσιο της «καλής γειτονίας» που περισσότερο από ποτέ έχουν ανάγκη οι ΗΠΑ προκειμένου να αναδιατάξουν τις δυνάμεις τους αλλά τα αγκάθια παραμένουν. «Η αντίθεση του Ισραήλ και της Ελλάδας στην αγορά των F-35 από την Τουρκία δεν έχει θέση στον κόσμο μου» είπε στην ομιλία του ο Ερντογάν για να προτείνει κατά τη λήξη της συνόδου, νέες συνομιλίες με την Ελλάδα για το Αιγαίο. «Σε μια εποχή που η χώρα μου αντιμετωπίζει ένα casus belli από την Τουρκία, σε περίπτωση που ασκήσουμε το νόμιμο δικαίωμά μας να επεκτείνουμε τα χωρικά μας ύδατα, πιστεύω ότι πρέπει να είναι σαφές ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ευαισθησίες όλων των μελών του NATO» είπε ο Μητσοτάκης ενώ ερωτηθείς για το ενδεχόμενο η Τουρκία να αποκτήσει F-35 ο Μητσοτάκης απάντησε ότι «δεν

είναι ρόλος της Ελλάδας να καθορίζει πού πωλούν όπλα οι ΗΠΑ».

Όπως φαίνεται ένα νέο παζάρι ανταλλαγμάτων έχει ήδη ξεκινήσει ανάμεσα στους «συμμάχους». Αλλά η κοινή συμμετοχή των δύο μεγάλων υποϊμπεριαλισμών εκατέρωθεν του Αιγαίου στο NATO, δεν αμβλύνει αλλά οξύνει τον ανταγωνισμό ανάμεσά τους, και όπως έχει δείξει ο πόλεμος στην Κύπρο το 1974, δεν αποτελεί «εγγύηση ειρήνης», για τους λαούς της Ελλάδας και της Τουρκίας. Οι λαοί δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα από την υποστήριξη στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους έλληνες και τούρκους καπιταλιστές.

Το αντιπολεμικό κίνημα που διαδήλωσε τις μέρες της Συνόδου στην Τουρκία κόντρα στην καταστολή του Ερντογάν αλλά και στην Ελλάδα, έχει, λοιπόν, ένα ακόμη λόγο να απαιτήσει την έξοδο και των δύο χωρών από τη συμμαχία που κλιμακώνει τον πόλεμο από την Ουκρανία ως τον Περσικό Κόλπο, να απαιτήσει να κλείσουν τώρα όλες οι βάσεις από τη Σούδα ως το Ιντσιρλίκ. Να σταματήσει τώρα η σπατάλη των εξοπλισμών που προετοιμάζει κάθε είδους πόλεμο και καταδικάζει στην φτώχεια την εργατική τάξη και στις δυο πλευρές του Αιγαίου. Και βέβαια να σταματήσει η στρατηγική συνεργασία της Ελλάδας με το Ισραήλ που -πέρα από τη στήριξη που παρέχει στο σιωνιστικό κράτος να συνεχίζει μια γενοκτονία- σπρώχνει ακόμη πιο βαθιά στον πόλεμο σε όλη τη Μέση Ανατολή.

Γ.Π.

Το απόγευμα της Πέμπτης 9 Ιούλη 2026, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πραγματοποίησε κεντρική πολιτική εκδήλωση στην Αθήνα, στην Πλατεία Αυδή στο Μεταξουργείο, με τίτλο: Με την αντικαπιταλιστική Αριστερά για την ανατροπή. Την εκδήλωση συντόνισε η Λίνα Νέζου, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Στη συνέχεια μίλησαν κατά σειρά τα μέλη της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Αντωνία Βαφειάδου (ΕΚΚΕ), Σύλβια Κουλάκου (ΚΟΜ.ΑΠ), Γιάννης Σηφακάκης (ΣΕΚ) και Νικόλας Σκούφογλου (ΟΚΔΕ-Σπάρτακος). Σε αυτή τη σελίδα παρουσιάζουμε τα βασικά σημεία της εισήγησης του Γ. Σηφακάκη.

Δεν κάνουμε αυτή τη συζήτηση εν κενώ, την κάνουμε ενώ η οργή του κόσμου ξεχειλίζει. Σήμερα το πρωί ένα εργοστάσιο στον Ασπρόπυργο ανατινάχτηκε, ακόμα ένα «εργατικό ατύχημα» σε μια περιοχή που ανάμεσα στ' άλλα προσπαθούνε να τη μετατρέψουν σε μια νέα Σούδα. Ξεχειλίζει για τη δολοφονία του 20χρονου στο Άργος από τους μπάτσους της ΝΔ. Ξεχειλίζει, γιατί η κυβέρνηση δολοφονεί στο πλευρό των ΗΠΑ και του Ισραήλ και της γενοκτονικής τους επίθεσης στην Παλαιστίνη. Γιατί είναι η κυβέρνηση των Πλεύρηδων, του εγκλήματος της Πύλου, που βάζει στο στόχαστρο τους πρόσφυγες, προσπαθεί να στερήσει το άσυλο από τον Τζαβέντ Ασλάμ.

Το ερώτημα που τίθεται είναι αν μπορούμε να τους τσακίσουμε. Κι η απάντηση είναι ναι, για δυο λόγους. Γιατί οι αντίπαλοι μας δεν είναι αήττητοι. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός είναι ένα πληγωμένο θηρίο που προσπαθεί να σταθεί στα πόδια του αλλά χάνει κι η ήττα του προκαλεί τεράστια προβλήματα στις κυρίαρχες τάξεις παγκόσμια.

Κι αυτή η ήττα είναι αποτέλεσμα και των μαζικών κυμάτων αντίστασης στις επιθέσεις που έχει κάνει η άρχουσα τάξη. Κι αυτό είναι το πιο ελπιδοφόρο. Χάνουνε, πρώτα απ' όλα, γιατί υπάρχει αντίσταση στις ίδιες τις ΗΠΑ. Κι αυτό δεν περιορίζεται μόνο στις ΗΠΑ, το βλέπουμε στην Ευρώπη.

Ο Μητσοτάκης πόνταρε ότι θα κέρδιζαν ο Τραμπ κι ο Νετανιάχου κι έτρεχε να αναβαθμίσει την εμπλοκή της Ελλάδας στο πλευρό τους. Η ήττα τους κάνει τα αδιέξοδα της κυβέρνησης και της άρχουσας τάξης ακόμα μεγαλύτερα, τόσο γεωπολιτικά όσο και στο εσωτερικό. Προσπαθούν να πάρουν τη ρεβάνς, παίζοντας το χαρτί του ρατσισμού και του εθνικισμού. Όμως, αυτό δεν αλλάζει ότι πρόκειται για μια κυβέρνηση πολιορκημένη από τους αγώνες που έχουν ξεσπάσει ολο αυτό το διάστημα.

Τις απεργίες και τους αγώνες στα

9/7, Εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πλατεία Αυδή. Φωτό: Λεάνδρος Μπόλαρης

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την Ανατροπή

νοσοκομεία που «υποδέχονται» τον Γεωργιάδη όπως του αξίζει, την απόφαση του συνεδρίου της ΟΛΜΕ για απεργία τον Σεπτέμβρη, την απεργία της 24ης Ιούνη των εργαζόμενων στην οικοδομή, τον τουρισμό, τα τρόφιμα-ποτά, δηλαδή στη βαριά βιομηχανία του ελληνικού καπιταλισμού. Τους αγώνες που ενώνουν όλα τα μέτωπα, όπως την κινητοποίηση στις 19 Ιούνη για τα τρία χρόνια από το έγκλημα της Πύλου, με το σύνθημα «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη». Το είδαμε στο φετινό Pride με τις παλαιστινιακές σημαίες να κυριαρχούν σε μια διαδήλωση ενάντια στον σεξισμό και την τρανσφοβία που εξαπολύει η κυβέρνηση και η άρχουσα τάξη.

Στρατηγική

Το ερώτημα είναι ποια Αριστερά μπορεί να σταθεί ισάξια των αγώνων που δίνει ο κόσμος για να μπορέσει να τους οδηγήσει στη νίκη. Κι εδώ ανοίγουν τα ζητήματα. Ο Τσίπρας θυμήθηκε την Αριστερά, γιατί όλοι πλέον καταλαβαίνουν ότι σε ένα τέτοιο «ακροατήριο» έχουν να απευθυνθούν. Πρόκειται για συμβολικές κινήσεις που δεν λύνουν το πρόβλημα. Και το πρόβλημα είναι η στρατηγική του κοινοβουλευτικού δρόμου. Αυτό οδήγησε στις υποχωρήσεις και τους συμβιβασμούς, την «κυβερνώσα Αριστερά» να ξεπουλήσει το ΟΧΙ του δημοψηφί-

σματος και να υπογράψει τα μνημόνια. Κι αυτό ήταν το πλαίσιο όλων των συμβιβασμών και της μετακίνησης προς τα δεξιά όταν βρέθηκε στην αντιπολίτευση. Κι αυτά δεν σβήνονται όσες συμβολικές κινήσεις κι αν κάνει ο Τσίπρας για να πάρει από την αριστερή δυσaráσκεια.

Τα ίδια αδιέξοδα, όμως, μοιράζονται και οι υπόλοιπες διασπάσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Βαρουφάκης και το ΜέΡΑ25 για παράδειγμα. Όχι μόνο γιατί είναι αρχηγικό κόμμα αλλά γιατί συμμερίζεται την ίδια στρατηγική του κοινοβουλευτικού δρόμου. Το ίδιο και η Νέα Αριστερά που έσπασε προς τ' αριστερά αλλά ένα κομμάτι της τώρα τρέχει στον Τσίπρα. Το αποτέλεσμα είναι ότι μένουν ακάλυπτοι χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες που ξέρουν πολύ καλά τι έχει σημάνει η «κυβερνώσα Αριστερά» και κοιτάνε πιο πέρα, πιο αριστερά.

Σε αυτό το τοπίο έχει να κινηθεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Είναι φοβερή ευκαιρία για την αντικαπιταλιστική Αριστερά να παρέμβει σε μια περίοδο με αυτά τα χαρακτηριστικά. Και για να το κάνουμε χρειάζεται να είμαστε ξεκάθαροι/ες για δυο πράγματα.

Χρειάζεται να είμαστε ξεκάθαροι πόσο αναγκαία είναι η αντικαπιταλιστι-

κή στρατηγική, η στρατηγική της επανάστασης και της ανατροπής αυτού του συστήματος. Δεν είναι αφηρημένη, κάτι που αφορά το μέλλον. Συνδέεται με τις αναζητήσεις και τα προχωρήματα του κόσμου που παλεύει.

Εργατικός έλεγχος

Είναι πολύ συγκεκριμένες οι συνδέσεις. Δεν μπορεί η Αριστερά να είναι πίσω από τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις αυτού του κόσμου. Όταν αυτός ο κόσμος λέει οι ιδιωτικοποιήσεις, το κέρδος, σκοτώνουν, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βγαίνει και λέει κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση για τα αφεντικά και με εργατικό έλεγχο. Όταν το κίνημα διαδηλώνει με το σύνθημα From the river to the sea Palestine will be free, τότε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βγαίνει και λέει, ναι, είμαστε για μια Παλαιστίνη ελεύθερη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο. Είμαστε ενάντια στους εξοπλισμούς, για να κλείσουν οι βάσεις και έξοδο από το ΝΑΤΟ με διεθνιστική αντιμετώπιση ενάντια στον αντιδραστικό ελληνο-τουρκικό ανταγωνισμό για τον έλεγχο των ΑΟΖ.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βγαίνει και λέει ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες, κάτω τα χέρια απ' το άσυλο του Τζαβέντ Ασλάμ κι όλων. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βγαίνει

και λέει ότι ο σεξισμός φέρνει τις γυναικοκτονίες κι άρα χρειάζεται σύγκρουση με όλες τις σεξιστικές επιθέσεις της κυρίαρχης τάξης. Κι όλα αυτά σαν κομμάτι ενός αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος με προοπτική την ανατροπή του καπιταλισμού από την εργατική τάξη που παίρνει στα χέρια της την εξουσία.

Το δεύτερο, όμως, που πρέπει να προσέξουμε και να κάνουμε είναι ότι μαζί με την αντικαπιταλιστική στρατηγική χρειάζομαστε μια ενιαιομετωπική τακτική. Μια τακτική ενωτικής δράσης με όλον τον κόσμο που ψάχνει και παλεύει. Ο Μητσοτάκης προσπαθεί να τραβήξει το αυτί στον Τσίπρα και τον Ανδρουλάκη να είναι πιο μετρημένοι, να μην αφήνουν περιθώρια στα «ακραία στοιχεία» της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς. Ένας επιπλέον λόγος γιατί χρειάζεται πλατιά απεύθυνση σε αυτόν τον κόσμο της Αριστεράς που οι ηγεσίες του τού γυρνάνε την πλάτη και κοιτάνε προς τα δεξιά.

Βρισκόμαστε σε μια προεκλογική περίοδο που δεν είναι «ήρεμα νερά». Οι αγώνες είναι μπροστά μας. Κλιμακώνουμε αυτούς τους αγώνες για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της ΝΔ. Αυτό δεν θα γίνει περιμένοντας την κάλπη. Κι έτσι να εξασφαλίσουμε ότι οποιαδήποτε κυβέρνηση τη διαδεχτεί, σε όποιον συνδυασμό και αν καταλήξουν, θα έχει να αντιμετωπίσει τη δύναμη ενός τέτοιου κινήματος.

Και γι' αυτό η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να βγει μαχητικά κι ενωτικά σε όλες τις μάχες. Η πρώτη την επόμενη βδομάδα, την Τρίτη 14 Ιούλη στην απεργία ενάντια στη συνταγματική αναθεώρηση. Είναι μια τεράστια επίθεση και στους εργαζόμενους στο δημόσιο με την άρση της μονιμότητας αλλά και στην νεολαία τους εκπαιδευτικούς με τη κατάργηση του άρθρου 16.

Έχουμε να συνεχίσουμε την πάλη ενάντια στον πόλεμο. Το καλοκαίρι δεν τελειώνουν οι πολεμικές εξορμήσεις ούτε η γενοκτονία των Παλαιστών. Έχουμε μπροστά μας την 9η Αυγούστου που όπως πέρσι στις 10 οι παλαιστινιακές σημαίες θα ανεμίζουν παντού και θα πάμε για τις 10 Οκτώβρη, τρία χρόνια απ' το ξεκίνημα της γενοκτονίας διεκδικώντας να έχουμε όχι μόνο μεγάλα συλλαλητήρια αλλά και απεργία όπως κάναμε και πέρσι.

Έχουμε τη σύγκρουση με τον ρατσισμό, οι δολοφόνοι της Πύλου δεν έχουν δικαστεί. Θα πάμε προεκλογικά ανοίγοντας αυτά τα μέτωπα που δεν τολμάει να ανοίξει η Αριστερά του κοινοβουλευτικού δρόμου γιατί φοβάται ότι θα χάσει ψήφους. Αλλά εμείς ξέρουμε ότι αυτό θέλει ο κόσμος που παλεύει. Μια Αριστερά που δεν μασάει τα λόγια της και λέει «σύνορα ανοιχτά».

Μέσα από αυτές τις μάχες, από αυτή την ενωτική δράση συνεχίζουμε τον συντροφικό διάλογο με όλον τον κόσμο της Αριστεράς για να τον κερδίσουμε στην στρατηγική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Γιάννης Σηφακάκης

Μαρξιστικά Φόρουμ		
ΚΥΨΕΛΗ Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, 7.30μμ - ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση Ομιλητής: Γιάννης Μακαρόνας - ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 Μάρξ, Χέγκελ και Διαλεκτική Ομιλητής: Γιώργος Μαρτσιλέας	ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Καφέ Τρίκυκλο 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Τι φέρνει η τεχνητή νοημοσύνη. Από τον Καρτέσιο στον Λάμπνιτς Ομιλητής: Κώστας Δανακτοής	ΠΑΓΚΡΑΤΙ Sloth cafe, 8.30μμ ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Ελλάδα – Τουρκία - Κύπρος, εργάτες ενωμένοι ενάντια στον πόλεμο Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης
ΠΑΤΗΣΙΑ Σινέ Ατενέ, 7.30μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Ο Τρότσκι και η πάλη ενάντια στον φασισμό στην Γερμανία Ομιλήτρια: Λή Κόβενι	ΓΚΥΖΗ καφενείο Ραγκαβή 53, 7μμ ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Τι φέρνει η τεχνητή νοημοσύνη. Από τον Καρτέσιο στον Λάμπνιτς Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας	ΖΩΓΡΑΦΟΥ Sweet Home, 7.30μμ ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Ιουλιανά 1965 Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος
ΓΑΛΑΤΣΙ Γραφεία Γ' ΕΛΜΕ Γκράβα ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Η επαναστατική εφημερίδα, από τους χαρτιστές στο σήμερα Ομιλητής: Στέλιος Τζομπανάκης	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Καφέ Μύρτιλο (πάρκο ΚΑΠΑΨ), 7μμ ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Η μάχη για τις συλλογικές συμβάσεις Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος	ΙΛΙΟΝ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πλατεία Ιλίου καφέ Family 7.30μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Η μάχη για τις συλλογικές συμβάσεις Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Καφέ Φράου, Φειδίου 6, 7.30μμ - ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Εργατική απάντηση στην στεγαστική κρίση Ομιλήτρια: Πέρσα Κατσανούλη - ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα	ΘΗΣΕΙΟ Συνεργατικό καφενείο Περιβολάκι, 8μμ ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Εργατική απάντηση στην κρίση στέγης Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πλατεία Δημαρχείου, πέταλο, 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Η μάχη για τις συλλογικές συμβάσεις Ομιλητής: Κώστας Κουρούπης
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Πλ. Μερκούρη 7.30μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Εργατική απάντηση στην κρίση στέγης Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης	ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ, 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Ιουλιανά 1965 Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου	ΜΑΡΟΥΣΙ Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων, 7.30 μμ - ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Ιουλιανά 1965, 70 ημέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο Ομιλητής: Πάνος Λουκίσσας - ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 Ρόζα Λούξεμπουργκ, Μαζική Απεργία, Κόμμα και Συνδικάτα Ομιλήτρια: Χαρίτα Μήνη
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Καφέ Ζάτοπεκ, Π. Τσαλδάρη & Σιβιτανίδου, 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου	ΒΥΡΩΝΑΣ Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Ιουλιανά 1965 Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής	Ν. ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Νισύρου και Πάτμου,7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Ιουλιανά 1965. 70 ημέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Εργατική απάντηση στην κρίση στέγης Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαιωάννου	ΕΛΛΗΝΙΚΟ Καφενείο πλατείας Σουρμένων, 7.30μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Η μάχη για τις συλλογικές συμβάσεις Ομιλήτρια: Αναστασία Πουλουτίδου	

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/7
ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 11πμ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/7
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπουρία 7μμ ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πασαλιμάνι 7μμ ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος, “Κελάρι” 7μμ ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 7μμ ΠΑΤΗΣΙΑ Σκλαβενίτης, κοντά πάρκο Φιξ 7μμ ΖΩΓΡΑΦΟΥ Πλατεία Γαρδένιας 7μμ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ πλατεία Εθνικής Αντίστασης 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου με Μαρτίου 7μμ ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 8μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/7
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11πμ Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 11πμ ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ ΠΑΓΚΡΑΤΙ Hondos Center 11πμ Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν. Σμύρνης 11πμ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 11πμ ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μες ΓΚΥΖΗ πλατεία Γκύζη 12μες ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μες ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασίου και Βείκου 12μες ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 11.30πμ ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 11πμ ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας Λένορμαν 12μες
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξυροκρήνης 10.30πμ ΒΟΛΟΣ Λαϊκή Αναλήψεως 12μες ΞΑΝΘΗ Πλατεία 12μες ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 11πμ ΡΕΘΥΜΝΟ Μεγάλη πόρτα-Πηγάδι 12μες ΑΡΤΑ Πλ. Αγ.Δημητρίου 7μμ
ΤΡΙΤΗ 21/7
ΜΑΝΙΑΤΙΚΑ Μετρό 5.30μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την πα-

ραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημι-

ουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατόι γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

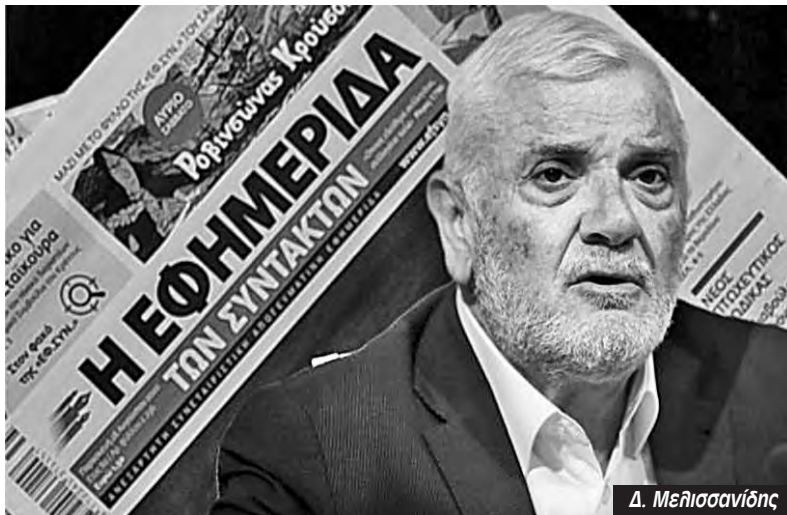
Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας
Ηλεκτρονική σελδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια e-mail: ergatik@gmail.com, τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Ποιοι είναι οι λόγοι της απόλυσής σου από την Εφημερίδα των Συντακτών;

Ισως αρκετοί έχουν ήδη διαβάσει κάποια πράγματα από την ανακοίνωση των συναδέλφων μου ή από αναρτήσεις μου. Όσο πιο συνοπτικά γίνεται θυμίζω τα εξής: Όταν με κάλεσαν να μου ανακοινώσουν την απόλυση, ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας και ο διευθυντής της εφημερίδας, τους ρώτησα «ποιος είναι ο σπουδαίος λόγος για τον οποίο απολύομαι», γιατί αυτός ήταν ίσως ο σημαντικότερος όρος της συμφωνίας πώλησης του 51%. «Εκανες μεγάλο κακό στην εφημερίδα», μου απάντησαν. «Εγώ έκανα κακό ή η λογοκρισία και η αλλοίωση της ταυτότητας της ΕφΣυν;» αντέτεινα. Ρητορικό ήταν φυσικά το ερώτημά μου, δεν περίμενα κάποια ουσιαστική απάντηση. Κοιτάξτε, λίγο μετά τη μεταβίβαση του 51% στον όμιλο Μελισσανίδη άρχισαν να γίνονται πράγματα αδιανόητα. Απολύθηκαν συνάδελφοι που θεωρήθηκαν ανεπιθύμητοι ή περιττοί. Η πρώτη αντίδρασή μας, ένα σχεδόν ομόφωνο ψήφισμα της συνέλευσης του συνεταιρισμού, χαρακτηρίστηκε από τον βασικό μέτοχο «σκουπίδι». Ο συνεταιρισμός που διατηρεί το 43% στην εταιρεία είναι σαν να μην υπάρχει, ούτε οι στοιχειώδεις κανόνες εταιρικής διακυβέρνησης δεν τηρούνται. Όταν λοιπόν οι απολύσεις συνεχίστηκαν και περίπου 60 εργαζόμενοι και συνεταιριστές, αλλά και 25 άμισθοι σταθεροί συνεργάτες της ΕφΣυν από τότε που εκδόθηκε, κορυφαίοι διανοούμενοι, υπογράψαμε κείμενα διαμαρτυρίας και ενημερώσαμε τις συνδικαλιστικές μας ενώσεις, η νέα ιδιοκτησία κυριολεκτικά το θέωρησε κήρυξη πολέμου...

Ναι, αλλά γιατί στοχοποίησαν εσένα;

Πολλούς στοχοποίησαν, όχι μόνο εμένα. Απλώς θεωρήθηκα ηθικός αυτουργός της συλλογικής μας αντίδρασης. Ο κ. Μελισσανίδης απαίτησε την απόλυσή μου, αλλά φαίνεται ότι κρίθηκε επικοινωνιακά ασύμφορη εκείνη τη στιγμή κι έτσι μου επιβλήθηκε μια εναλλακτική «τιμωρία»: λογοκρισία των ρεπορτάζ μου και της σαββατιάτικης στήλης μου. Για περίπου 50 μέρες «εξαφανίστηκε» από την εφημερίδα, από τα δικάδες κείμενα που υπέβαλλα δημοσιεύτηκαν μόλις τρία. Επανήλθα στην κανονικότητα μόνο όταν δήλωσα «τέλος της σιωπής και της ανοχής» και ότι θα κατήγγειλα δημόσια την παράνομη μεταχείριση. Κι αυτή η κάποια κανονικότητα συνεχίστηκε για ένα μήνα, Όταν, λοιπόν, αιφνιδιαστικά κόπηκε η στήλη μου γιατί έγραφα κάτι που άγγιζε τη ΔΕΗ, μια από τις πολλές «ανέγγιχτες» εταιρείες υπό το νέο ιδιοκτησιακό καθεστώς, αποφάσισα να το καταγγείλω

Δ. Μελισσανίδης

Γ. Κιμπούροπουλος

“ΕφΣυν - μικρογραφία του μιντιακού συστήματος”

δημόσια και να προσφύγω στο πειθαρχικό της ΕΣΗΕΑ κατά των αυτουργών του τελευταίου κι όλων των προηγούμενων κρουσμάτων λογοκρισίας. Επί της ουσίας, λοιπόν, ο βασικός λόγος απόλυσής μου είναι η στοιχειώδης άσκηση συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και υπεράσπισης της δημοσιογραφικής δεοντολογίας. Κι αυτό καθιστά εξ ορισμού παράνομη την απόλυση, έστω κι αν δεν προτίθεται να την προσβάλω δικαστικά.

Βλέπουμε λοιπόν ότι η “νέα σελίδα” της ΕφΣυν εξελίσσεται σε ένα κύμα λογοκρισίας και απολύσεων. Πού στοχεύει η επίθεση;

Ο Δ. Μελισσανίδης, αλλά και όσοι εντός της συνεταιριστικής ΕφΣυν φαίνεται πως δούλευαν εδώ και πολύ καιρό, ίσως και για χρόνια, για να περάσει η εφημερίδα στον έλεγχό του, πιθανότατα πίστεψαν ότι η οικονομική απελπισία που ώθησε όλους μας να αποδεχθούμε ομόφωνα τη συμφωνία πώλησης του 51% ήταν ταυτόχρονα μια δήλωση τυφλής υποταγής στο νέο αφεντικό. Καταλαβαίναμε βεβαίως ότι η απόκτηση της ΕφΣυν σχετιζόταν με την πρόθεσή του να στηρίξει πολιτικά το πολυαναμενόμενο τότε κόμμα Τσίπρα, υποψιαζόμασταν ότι θα υπήρχαν κάποια «απαγορευμένα ρεπορτάζ», αλλά δεν φανταζόμασταν τόσες πολλές απαγορευμένες ζώνες, τόσα προστατευόμενα πρόσωπα, ακόμη και κυβερνητικά στελέχη που έπρεπε να θωπεύει η κατά τα λοιπά αντικυβερνητική εφημερίδα, και κυρίως τόσες προστατευόμενες εταιρείες, είτε συμμάχους του ομίλου Μελισσανίδη είτε διαφημιζόμενες. Ούτε πιστεύαμε ότι αυτό το βήμα δημοκρατίας και ελεύθερης έκφρασης, που παρά τις προφανείς πολιτικές προτιμήσεις της, έδινε χώρο σε κάθε πολιτική δύναμη και κάθε άποψη, ανεξαρτήτως μεγέθους και επιρροής, ξαφνικά θα

Ο Γιάννης Κιμπούροπουλος μίλησε στη Λένα Βερδέ και την Εργατική Αλληλεγγύη για την απόλυσή του και τις μάχες στα ΜΜΕ.

γέμιζε με «λίστες» ανεπιθύμητων αρθρογράφων και απαγορευμένων ρεπορτάζ, Επομένως, η αντίδραση της εργοδοσίας, δυστυχώς με τη στήριξη της διεύθυνσης, με τις απολύσεις αλλά και τους εκφοβισμούς, την αφορμητική εργασιακή παρενόχληση σε όσους «δεν συμμορφούνται προς τα υποδείξεις», αποσκοπεί στο ξεκαθάρισμα του δυναμικού από τους «απροσάρμοστους». Δεν είναι πρωτότυπο για τα δεδομένα των ελληνικών ΜΜΕ, αλλά είναι αληθινά αδιανόητο για την ΕφΣυν και την κουλτούρα ελευθεροτυπίας που εδώ και 13 χρόνια υπηρέτησε με μοναδικό τρόπο.

Μίλησέ μας για τις αντιδράσεις που υπάρχουν εντός της εφημερίδας σε αυτές τις εξελίξεις.

Χωρίς να θέλω να εξωραϊζώ τα πράγματα, είναι αληθινά συγκινητικό να βλέπεις τους περισσότερους από αυτούς που έστησαν πριν 13 χρόνια αυτό το μοναδικό εγχείρημα -εγώ είμαι λίγο μεταγενέστερος, εντάχθηκα εκεί από το 2019- να προπαθούν να περισώσουν ό,τι μπορούν από το πνεύμα του. Πρώτα πρώτα με τη δουλειά τους, με το ρεπορτάζ και την αρθρογραφία, τις δημοσιογραφικές έρευνες που πρέπει να περνάνε από διάφορα απρόβλεπτα φίλτρα, γιατί μεταξύ άλλων στη νέα ΕφΣυν έχει διαμορφωθεί από την εργοδοσία μια πολυάνθρωπη πυραμίδα διευθυντών -δεν νομίζω ότι υπάρχει ΜΜΕ με περισσότερους διευθυντές- που διαγκωνίζονται άλλοι σε λογοκριτικό ζήλο κι άλ-

λοι στο «μπούλινγκ» εις βάρος συναδέλφων. Χρειάζεται γενναιότητα για να κάνεις έντιμα και με αξιοπρέπεια δημοσιογραφία στις συνθήκες αυτές. Στην ΕφΣυν εξακολουθούν να γράφουν και να κάνουν αληθινό ρεπορτάζ συνάδελφοι από τους καλύτερους του κλάδου, κι αυτό ίσως πρέπει να το πάρουν υπόψη όσοι με υπερβολική βιασύνη κι ευκολία την «αποκηρύσσουν». Δίνεται μια μάχη αξιοπρέπειας εκεί μέσα. Και για την ανεξάρτητη ενημέρωση και για την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων. Κι ίσως δεν έχει κριθεί ακόμη η έκβασή της.

Ποια είναι η κατάσταση στα ΜΜΕ σήμερα για τους εργαζόμενους αλλιά και την ίδια την ενημέρωση;

Νομίζω ότι η εικόνα που επικρατεί στην ΕφΣυν είναι η μικρογραφία του ελληνικού μιντιακού σύμπαντος. Δεν υπάρχει πλέον καμιά εξαίρεση, μόνο οι μικρές ανεξάρτητες ερευνητικές δημοσιογραφικές ομάδες που κάνουν σπουδαία δουλειά κι έχουν φέρει στο φως σημαντικές αποκαλύψεις, οι οποίες όμως είναι αδύνατο να επιβιώσουν οικονομικά χωρίς συνδρομητές ή χωρίς τις επιχορηγήσεις από ευρωπαϊκά ή διεθνή ιδρύματα. Οι έντυπες εφημερίδες έχουν εγκαταλειφθεί από τους ιδιοκτήτες τους σε κυκλοφοριακή κατάρρευση, τις διαδικτυακές εκδόσεις τους και γενικότερα τις ενημερωτικές ιστοσελίδες τις έχουν παραδώσει στο έλεος της GAFAM, των πολυεθνικών του διαδικτύου και των σόσιαλ μίντια. Παρότι το νέο υβρίδιο μιντιαρχών -εφοπιστές με ισχυρή πρόσβαση τόσο στην ενέργεια όσο και στο κατασκευαστικό καρτέλ που μονοπωλεί τα μεγάλα δημόσια και ιδιωτικά έργα- ρίχνει χρήματα στην «αγορά επιρροής», δηλαδή στον έλεγχο των εγχώριων μέσων, η πραγματική επιρροή τους είναι ση-

μαντικά κουτσουρεμένη από τον «μεγάλο αδελφό» των πολυεθνικών της ψηφιακής ενημέρωσης και από τον αλγοριθμικό προγραμματισμό του τι βλέπει, τι διαβάζει και τι μαθαίνει ως «είδηση» ο καθένας από μας. Το επιπλέον στην ελληνική αγορά ενημέρωσης είναι ο ασφυκτικός έλεγχος που έχει επιβάλει η κυβέρνηση Μητσοτάκη μέσω της ροής του χρήματος είτε προς τα ίδια τα μικρά και μεγάλα ΜΜΕ, είτε προς τους επιχειρηματίες με τους οποίους συνδέονται. Ισως γι' αυτό ακριβώς, για το γεγονός δηλαδή ότι στη διάρκεια της επταετούς διακυβέρνησης η «Μητσοτάκης ΑΕ» ισχυροποιήθηκε υπερβολικά, υπάρχει μια ορατή μεταστροφή σε μερίδα των μιντιαρχών υπέρ της ανάδειξης ενός εναλλακτικού πόλου διακυβέρνησης. Και σ' αυτό πιστεύω ότι εντάσσεται και η προφανής, υπερβολικά θερμή και θεσμικά δυσανάλογη στροφή της ΕφΣυν υπέρ του νέου κόμματος του Αλέξη Τσίπρα.

Πώς πρέπει να απαντήσει ο κλάδος και τα συνδικαλιστικά του όργανα;

Να κάνει και να διεκδικήσει τα αυτονόητα. Δυστυχώς, έχουμε γυρίσει πολύ πίσω, αναγκαζόμαστε να υπερασπίσουμε την «αστική νομιμότητα», δικαιώματα δεδομένα από τη Μεταπολίτευση και μετά. Εχουμε να υπογράψουμε συλλογικές συμβάσεις από το 2008, οι συνάδελφοι ιδιαίτερα στη διαδικτυακή ενημέρωση δουλεύουν σε συνθήκες γαλέρας, με ατομικές συμβάσεις και σημαντικές μισθολογικές ανισότητες ακόμη κι αν δουλεύουν στο ίδιο αντικείμενο, σε διπλανά γραφεία. Η μισθολογική πολιτική της εργοδοσίας είναι ουσιαστικά ένα μίγμα αυλοκρατίας και εκφοβισμού. Οι συνδικαλιστικές ενώσεις του κλάδου είναι τραγικά αποδυναμωμένες, αλλά είναι οι μόνες που έχουμε. Πρέπει να τις πιέσουμε και να τις στηρίξουμε στη διεκδίκηση συλλογικών συμβάσεων, που πλέον πρέπει να έχουν πολύ πιο διευρυμένο περιεχόμενο. Να ενσωματώνουν τους κανόνες της συντακτικής ελευθερίας, της απαγόρευσης λογοκρισίας και αυτολογοκρισίας, της τήρησης του κώδικα δεοντολογίας, που οι εργοδότες αρνούνται πεισματικά εδώ και δεκαετίες να υπογράψουν. Ισως είναι εύκολο οι ενώσεις μας να καταλήξουν σε αποφάσεις για απεργιακές κι άλλες δυναμικές κινητοποιήσεις. Υπάρχει όμως κάτι πολύ πιο δύσκολο που πρέπει να κάνουν: να σπάσουν τον φόβο των εργαζόμενων στα ΜΜΕ στους χώρους εργασίας, αλλά και την απαισιοδοξία που επικρατεί στους περισσότερους. Οχι άδικα, βεβαίως. Για σκεφτείτε, πόσα χρόνια έχουν περάσει από την τελευταία φορά που ο κλάδος πέτυχε έστω και μια μικρή νίκη;

Μαρτυρίες από την Αντίσταση

Γέμισε από κόσμο κάθε ηλικίας η αυλή του Μουσείου Πολιτικών Εξόριστων Άη Στράτη την Τετάρτη 8/7 στην παρουσίαση του νέου βιβλίου «Μαρτυρίες από την Αντίσταση, τον Εμφύλιο, τη Υπερορία, τον Επαναπατρισμό» (εκδόσεις Ασίνη) σε επιμέλεια της Τζέλας Βαρνάβα-Σκούρα και του Προκόπη Παπαστράτη, ομότιμους καθηγητές στο ΕΚΠΑ και το Πάντειο αντίστοιχα.

Το βιβλίο περιέχει ολόκληρες τις συνεντεύξεις αγωνιστών και αγωνιστριών της Αντίστασης και του Εμφυλίου που μικρό μέρος τους χρησιμοποιήθηκε για το ντοκιμαντέρ «Greece – The Hidden War» που κυρίστηκε την άνοιξη του 1985 για το βρετανικό κανάλι Channel 4. «Η σειρά παρουσίαζε για πρώτη φορά τα γεγονότα της δεκαετίας του 1940 από την οπτική των ηττημένων», είπε η Τζέλα Βαρνάβα-Σκούρα. «Επίσης, συμμετείχαν και απλοί στρατιώτες που πήραν μέρος στη βρετανική στρατιωτική επέμβαση στην Ελλάδα, και εκφράζουν τη δυσανασκέπη τους για την τροπή των γεγονότων. Όταν προβλήθηκε στη Βρετανία, από το πρώτο επεισόδιο υπήρξαν έντονες αντιδράσεις, καθώς όσα έβλεπαν για πρώτη φορά οι τηλεθεατές ήταν αντίθετα με την επίσημη πολιτική γραμμή του Λονδίνου. Σαν αποτέλεσμα των πιέσεων που ασκήθηκαν, η προβολή δεν επαναλήφθηκε ούτε έγινε διανομή σε άλλες χώρες».

«Από την τελική καταστροφή του филм, μετά την απαγόρευση προβολής, η παραγωγός διέσωσε μόνο τα απομαγνητοφωνημένα κείμενα των συνεντεύξεων», συνέχισε ο Προκόπης Παπαστράτης. «Με την πρωτοβουλία της Τζέλας εκδόθηκαν ολοκληρωμένες οι συνεντεύξεις σε αυτόν τον τόμο και μπόρεσε το υλικό να γίνει προσιτό σε όλο τον κόσμο και κυρίως στους ιστορικούς ερευνητές της νεότερης γενιάς».

«Ιστορία είναι και η ζωή των απλών ανθρώπων», είπε η **Βασιλική Λάζου**, από το ΑΠΘ. «Αυτή ακριβώς είναι η μεγάλη δύναμη του βιβλίου. Οι συνεντεύξεις τους αναδεικνύουν ότι η Αριστερά, πάνω απ' όλα, υπήρξε μια υπόθεση συλλογικής στρατεύσης ανθρώπων που πίστεψαν ότι ο κόσμος

μπορεί να αλλάξει κι αποφάσισαν να αναλάβουν το κόστος αυτής της πίστης. Κι είναι ξεχωριστά επίκαιρο σήμερα που η έννοια της Αριστεράς συχνά εγκλωβίζεται στην εκλογική διαχείριση αντί την κοινωνική μεταβολή, τον συμβιβασμό ως μόνιμο ορίζοντα, την προσαρμογή αντί της διεκδίκησης. Το μεγαλύτερο μάθημα των μαρτυριών εί-

ναι ότι μας καλούν να ξανασκεφτούμε τι σημαίνει πολιτική στράτευση, ότι η Ιστορία αλλάζει μόνο όταν υπάρχουν άνθρωποι διατεθειμένοι να αγωνιστούν γι' αυτήν».

Μπορείτε να βρείτε το βιβλίο στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο (Σελίδες 500, τιμή 31 ευρώ).

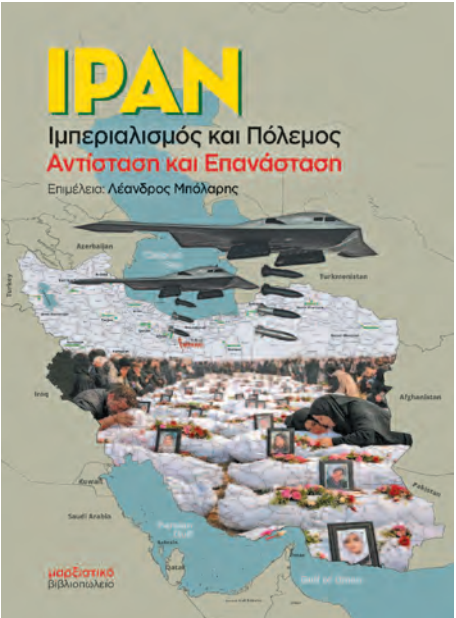
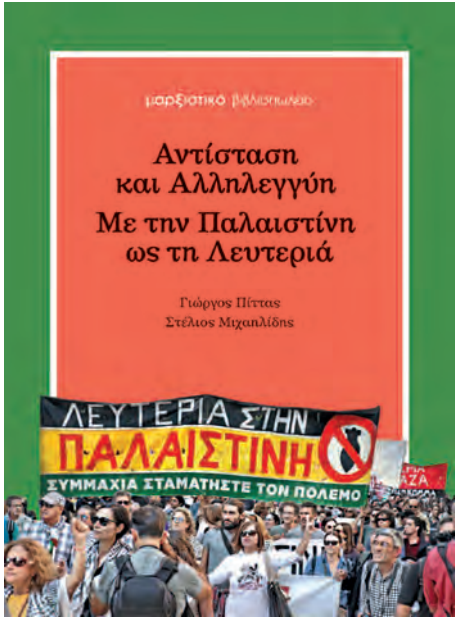
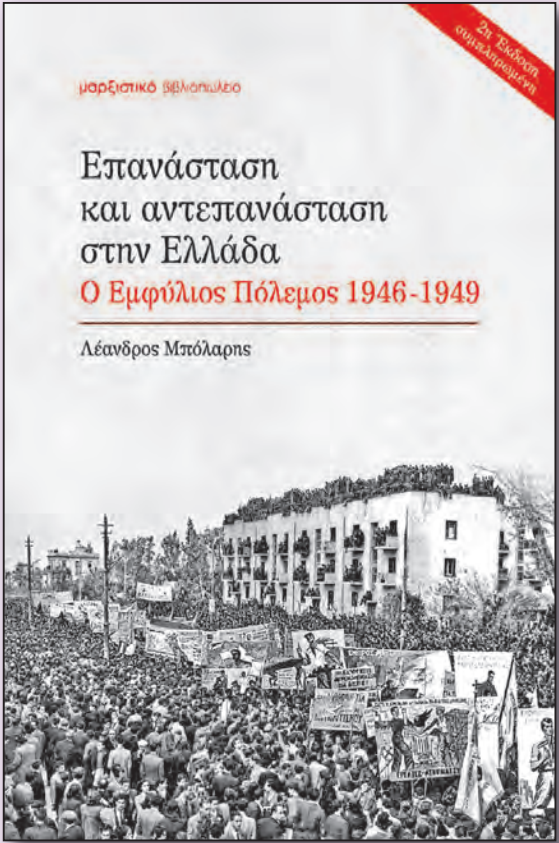
Κώστας Πίττας

Στην Αγορά της Κυψέλης, στο Θερινό Βιβλιοστάσιο, βρέθηκε για τρεις μέρες το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο από 10-13 Ιούλη. Πολλοί από τους εκατοντάδες επισκέπτες στάθηκαν στον «πάγκο» του MB για να συζητήσουν και να διαλέξουν από τις εκδόσεις μας. Πρώτα σε πωλήσεις τα βιβλία για το Ιράν, την Ισλαμοφοβία και την Τρανς απελευθέρωση.

Στις αρχές της επόμενης βδομάδας κυκλοφορεί από το MB η επανέκδοση του βιβλίου «Επανάσταση και αντεπανάσταση στην Ελλάδα – Ο Εμφύλιος Πόλεμος 1946-1949» του Λεάνδρου Μπόλαρη. Η πρώτη έκδοση είχε κυκλοφορήσει τον Μάρτη του 2010.

Όπως γράφει ο συγγραφέας στην εισαγωγή: «Η νέα έκδοση είναι αναθεωρημένη και συμπληρωμένη: το κείμενο ξαναδοιεύτηκε από την αρχή ως το τέλος, η τεκμηρίωση ενισχύθηκε, η σύγκριση με τις άλλες χώρες της Ευρώπης διευρύνθηκε, και ξαναγράφτηκαν όσα σημεία το απαιτούσαν, και, αναπόφευκτα, η έκταση του βιβλίου μεγάλωσε. Ο πυρήνας παρέμεινε ο ίδιος: στέκεται όμως τώρα πιο στέρεα». Το βιβλίο έχει 276 σελίδες και τιμή 16 ευρώ.

Πώς θα απαλλαγούμε από το “βαθύ κράτος”;

Την περασμένη βδομάδα, στις 8 Ιούλη, η πλειοψηφία της ΝΔ στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής απέρριψε το αίτημα να κληθούν να καταθέσουν για το σκάνδαλο των υποκλοπών τα δυο κεντρικά του πρόσωπα: ο Ταλ Ντίλιαν και ο Γρηγόρης Δημητριάδης.

Ο Βορίδης δήλωσε με το γνωστό θρασύ του ύφος ότι: «ο κ. Δημητριάδης από το 2022 δεν έχει κανένα δημόσιο αξίωμα... Ο άλλος (ο Τ. Ντίλιαν) είναι ένας κύριος που καταδικάστηκε προσφάτως. Σε αυτή τη διαδικασία έχει κληθεί και δεν προσήλθε. Είχε δυνατότητα να καταθέσει σε προανακριτικές, δεν κατέθεσε τίποτα. Προφανώς δεν κατείχε κανένα δημόσιο αξίωμα. Ο ισχυρισμός ότι ήταν αντισυμβαλλόμενος δημοσίων υπηρεσιών έχει απορριφθεί δύο φορές από τη δικαιοσύνη. Κι επειδή έδωσε μια συνέντευξη κρίνετε ότι πρέπει να κληθεί χωρίς να έχει δημόσια ιδιότητα».

Από το «μπάζωμα» στο «ξέπλυμα»

Κι όλα αυτά θα περνούσαν στα ψιλά του κοινοβουλευτικού ρεπορτάζ αν ο μη κατέχων «δημόσιο αξίωμα από το 2022» Δημητριάδης δεν έδινε την περιβόητη συνέντευξή του δυο μέρες μετά. Το «μπάζωμα» του σκανδάλου των υποκλοπών έχει περάσει στη φάση του «ξεπλύματος» του Δημητριάδη ώστε να μπορεί να δηλώνει με θράσος ότι: «η παράταξη είναι και η πατρίδα». Η φράση του «Η πρώτη δουλειά που έχεις όταν έρθουν τα δύσκολα είναι να φας τη σφαίρα για να μείνει πάνω το αφεντικό» είναι χαρακτηριστική, το ίδιο και άλλες όπως: «Έπρεπε να φύγω για να προστατεύσω τον Κυριάκο Μητσοτάκη», «Ήμουν ο άνθρωπος των ειδικών αποστολών». Κατά τ' άλλα «ανέλαβα την αντικειμενική πολιτική ευθύνη, όχι την ενοχή» και -το πιο διασκεδαστικό- «κάποιοι εκμεταλλεύτηκαν την εμπιστοσύνη μου για να στήσουν ένα παρακράτος».

Ο Ταλ Ντίλιαν από τη μεριά του πιέζει να πέσει στα μαλακά στη δίκη στο Εφετείο που έχει οριστεί να ξεκινήσει στις 11 Δεκέμβρη. Ο Ζαχαρίας Κεσσάς, πληρεξούσιος δικηγόρος θυμάτων του κατασκοπευτικού λογισμικού Predator, αποκάλυψε ότι το αφεντικό της Intellexa έχει καταθέσει μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση εις βάρος θυμάτων παρα-

κολούθησης, ενώπιον ισραηλινού δικαστηρίου. Προκειμένου να στηρίξει την αγωγή του και να αποδείξει ότι ο ίδιος δεν έκανε κάτι παράνομο, ο Ντίλιαν αναφέρει ρητά στο επίσημο έγγραφο ότι πούλησε το λογισμικό Predator στο ελληνικό κράτος. Δηλαδή διαψεύδει αυτό που λέει συστηματικά η κυβέρνηση ότι ΕΥΠ ή Αντιτρομοκρατική δεν χρησιμοποιούν «παράνομα» λογισμικά.

Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τον Απρίλη τότε που ο Μητσοτάκης πουλούσε πνεύμα από το βήμα της Βουλής «τώρα όσον αφορά τον κύριο Ντίλιαν Ντίλιαν πως τον λένε...» που είναι «πρωτόδικα καταδικασμένος», και «έχει δικαίωμα να λέει ό,τι θέλει». Παριστάνουν τους αγέρωχους, ενώ ξέρουν πολύ καλά ότι όσο και να προσπαθούν το σκάνδαλο δεν συμμαζεύεται.

Τον χώρο να παίζουν αυτό το προκλητικό παιχνίδι τον δίνει η αντιπολίτευση. Ο Ανδρουλάκης και το ΠΑΣΟΚ, για παράδειγμα, έχουν κατορθώσει ακόμα και την προσφυγή στα δικαστήρια να τη ρίξουν στα βράχια. Αλλά το ζήτημα είναι πιο βαθύ. Το σκάνδαλο των υποκλοπών αναδεικνύει πόσο ανεξέλεγκτα λειτουργεί το «βαθύ κράτος» των μυστικών υπηρεσιών, της δικαστικής εξουσίας και της διαπλοκής τους με κάθε λογής εταιρείες που πουλάνε «ασφάλεια» πάντα στο όνομα του λεγόμενου «εθνικού συμφέροντος». Η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση λέει απλά ότι μια άλλη κυβέρνηση θα βάλει αυτούς τους μηχανισμούς να λειτουργήσουν «θεσμικά». Η υπόσχεση του «εκδημοκρατισμού» πχ της ΕΥΠ έχει μια ιστορία δεκαετιών πίσω της και κάθε φορά κατέληγε να γίνεται μια κενή φράση που κάλυπτε τα αίχτη της.

Το σκάνδαλο των υποκλοπών είναι πολύ σοβαρή υπόθεση για να μένει στο επίπεδο των κοινοβουλευτικών αψιμαχιών και των δαιδαλωδών διαδρομών της δικαστικής εξουσίας. Είναι υπόθεση του κινήματος των εργαζόμενων και της νεολαίας που υπερασπίζονται τη ζωή και τα δικαιώματά τους στο πεζοδρόμιο. Να δυναμώσουμε την επαναστατική Αριστερά που μπαίνει μπροστά σε αυτές τις μάχες και βάζει την προοπτική του ξηλώματος όλων αυτών των μηχανισμών και την αντικατάστασή τους από την εργατική δημοκρατία, το εργατικό κράτος και τους δικούς τους θεσμούς.

Α.Μ.

Την Τετάρτη 9 Ιούλη η Πάολα Ρεβενιώτη άφησε την τελευταία της πνοή νικημένη από τον καρκίνο. Γεννημένη στο τέλος της δεκαετίας του '50 στον Πειραιά, και μεγαλωμένη μέσα στη χούντα, η Πάολα από νωρίς –όπως συνέβαινε στην τεράστια πλειοψηφία των διεμφυλικών τις προηγούμενες δεκατίες– βγήκε στο πεζοδρόμιο. «Να βγεις στο κλαρί ήταν μονόδρομος. Εκείνα τα χρόνια μια τρανς δεν μπορούσε να κάνει και πολλά άλλα πράγματα», εξηγούσε η Πάολα κάθε φορά που μίλαγε για την σεξεργασία συνοδεύοντας τις περιγραφές της με ένα τσουνάμι ιστοριών του δρόμου και της νύχτας.

Νύχτα στις πιάτσες του κέντρου, μπαρ και αλκοόλ, σεξ και ναρκωτικά, μια ζωή από μόνη της μυθιστορηματική μέσα από τον τόσο ιδιαίτερο, αιχμηρό και «αθυρόστομο» λόγο της Πάολας. Και θα μπορούσε κανείς να θεωρήσει αρκετή αυτή την –καλλιτεχνική σχεδόν– σχέση επιβίωσης που είχε η Πάολα με το περιθώριο και το underground της Αθήνας, να βρει την μίπνικ μεριά της πόλης και να την κατατάξει στους θρύλους της εποχής μας.

Όμως ακόμα σημαντικότερα, επηρεασμένη όπως έλεγε και η ίδια από τα κινήματα που είχαν ξεσπάσει σε όλο τον κόσμο από τα 60s και τις μάχες της μεταπολίτευσης, ήταν ο τρόπος που η Πάολα βρέθηκε στο κέντρο της οργάνωσης του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος στην Ελλάδα.

Απέναντι στον πιο διανοουμενίστικο λόγο του περιοδικού ΑΜΦΙ που εξέδιδε από το 1978 το ΑΚΟΕ (Απελευθερωτικό Κίνημα Ομοφυλόφιλων Ελλάδας), η Πάολα πρωτοστατεί στο να εκδοθεί «Το Κράξιμο», που το 1982 πέφτει σαν εκδοτική βόμβα στην ελληνική κοινωνία. Με πανκ αισθητική, σκληρό, ευθύ καθημερινό λόγο του δρόμου και θεματολογία που έτσουζε τον συντηρητισμό της ελληνικής κοινωνίας, η Πάολα καταφέρνει να παντρέψει την ταξική φύση του συστήματος με το σεξισμό, την ομοφοβία και την τρανσοφοβία. «Κάθε εργασία με σκοπό το κέρδος είναι πορνεία» λέει η Πάολα στο «Εγώ η Πόρνη» στο πρώτο τεύχος.

Τον Δεκέμβρη του '83, σε συνδιοργάνωση με το ΑΜΦΙ, καλούν μια πρώτη μεγάλη συναυλία «για την απελευθέρωση της ομοφυλόφιλης επιθυμίας» σε ένα κατάμεστο Σπόρτινγκ με σπουδαία ονόματα όπως οι: Παύλος Σιδηρόπουλος, Νικόλας Άσιμος, Λουκιανός Κηλαηδόνης, Αφροδίτη Μάνου, Αρλέτα, Φατμέ, Δήμος Μούτσης, Γιάννης Ζουγανέλης, Ex Humans κ.ά, βάζοντας για πρώτη φορά μετά την πικετοφορία στο Ζάππειο τον Ιούνιο του 1982, το σπόρο για τη διοργάνωση ενός Pride στην Αθήνα.

Αντίο Πάολα

Μπορεί «Το Κράξιμο» να μην άντεξε εκδοτικά, και να έκλεισε το 1993, αλλά ο σπόρος για το δυνάμωμα του ΛΟΑΤΚΙΑ+ κινήματος στην Αθήνα είχε βγάλει ρίζες. Από το 1992, με την Πάολα στην πρώτη γραμμή, γίνεται ξανά η προσπάθεια να στηθεί ένα φεστιβάλ υπερηφάνειας στο λόφο του Στρέφη κάτι που επαναλαμβάνεται και το 1994-95.

Η προσπάθεια για φίμωση και καταστολή από τη μεριά του κράτους και των μπάτσων είναι συνεχής. Η Πάολα συλλαμβάνεται ξανά και ξανά, κάποιες φορές καταδικάζεται κιόλας, όμως δεν σταματάει την προσπάθειά της για ορατότητα των Τρανς και των ομοφυλόφιλων.

«Ήμουν μια ζωή απέναντι στους υποκριτές και τους μισανθρώπους, τους μπάτσους και την εξουσία», αναφέρει ξανά και ξανά στις συνεντεύξεις της. Παλεύει ενάντια στο AIDS, την στοχοποίηση και περιθωριοποίηση της gay κοινότητας, το 2003 πρωτοστατεί στην δημιουργία του Σωματείου Αλληλεγγύης Τραβεστί Τρανσέξουαλ Ελλάδος (ΣΑΤΤΕ) στο οποίο εκλέγεται και πρόεδρος, το 2005 έρχεται το πρώτο επίσημο Pride και η Πάολα με όλο το κίνημα μπαίνουν μπροστά στη μάχη για την αναγνώριση της ταυτότητας φύλλου, τον γάμο των ομοφυλόφιλων, την παιδοθεσία.

Αντιφασισμός

Όμως πέρα από τις διεκδικήσεις των ΛΟΑΤΚΙΑ+ κατανοεί την αναγκαία σύνδεση των κινήματων μεταξύ τους. Μπροστά την μεγάλη αντιφασιστική διαδήλωση στις 19 Γενάρη 2013 - Αθήνα Πόλη Αντιφασιστική που καλούσε η ΚΕΕΡΦΑ αποφασίζει να δώσει ενεργή στήριξη στο αντιφασιστικό κίνημα.

«Δεν είναι ώρα να κοιτάξει η καθεμιά το χωραφάκι της, αλλά να ενώσουμε τις δυνάμεις μας απέναντι στα σκατά του φασισμού». Με αυτές τις λέξεις, τον Νοέμβρη του 2012 λίγους μήνες μετά την εκλογή των ναζί της Χρυσής Αυγής στη Βουλή με υποδέχθηκε στο σπίτι της στον Αγ. Παύλο απέναντι από το σταθμό Λαρίσης, για να τραβήξουμε ένα βίντεο κάλεσμα στην πορεία. Απέναντι από το μπαλκόνι της τα γραφεία της ΧΑ στη Δηλιγιάννη, ανοίγει την μπαλκονόπορτα τους χώνει πέντε δέκα μπινελίκια και ένα κλωδάχτυλο. «Δεν τους φοβάσαι;» ρώτησα απορημένος με το σθένος της. «Δεν φοβήθηκα τους χουνταίους, δεν πρόκειται να φοβηθώ αυτούς. Με απειλούν αλλά τους έχω χεσμένους, είναι θρασύδειλοι. Εξάλου είμαστε περισσότερες από αυτούς».

Λίγες μέρες μετά τη συνάντησή μας, στις 13 Γενάρη του 2013, οι φασίστες χρυσαυγίτες Λιακόπουλος και Στεργιόπουλος δολοφονούν στα Πετράλωνα τον Σαχζάτ Λουκμάν και η 19 Γενάρη μετατρέπεται σε ένα αντιφασιστικό ποτάμι χιλιάδων. Η Πάολα με την από τα κάτω ταξική της ανάλυση καλεί το ΛΟΑΤΚΙΑ+ κίνημα να μην τσιμπήσει στην ισλαμοφοβική προπαγάνδα. Τις επόμενες χρονιές τα Pride παίρνουν αντιφασιστικό χαρακτήρα. Και αργότερα ξανά και ξανά, αντιπολεμικά, αντικατασταλτικά, στο πλευρό της Παλαιστίνης, σε κάθε μάχη που ξέσπαγε στο προσκήνιο.

Την τελευταία δεκαπενταετία της ζωής της με εργαλείο την τέχνη προσπαθεί να διευρύνει τη συμπερίληψή των τρανς ατόμων στο χώρο εργασίας και στην κοινωνία συνολικότερα. Κάνει εικαστικές εκθέσεις, οργανώνει προβολές ενώ δημιουργεί διαφορά βίντεο και ντοκιμαντέρ με βασικότερο το «Καλιαρντά» του 2015 για την εξερεύνηση της μυστικής αργκό που δημιούργησαν τη δεκαετία του '40 οι σεξεργάτριες και στη συνέχεια υιοθέτησαν τα τρανς και ομοφυλόφιλα άτομα την περίοδο της έντονης κρατικής καταστολής, ιδιαίτερα επί Χούντας, βάζοντας ένα ακόμα λιθαράκι στην εξερεύνηση της queer τέχνης και κουλτούρας και στην Ελλάδα.

«Είμαστε ευγνώμονες στην Πάολα όπως και σε τόσους άλλους τρανς ανθρώπους, που έκαναν τη δουλειά για όλες μας. Δεν χώρεσαν στο κουστούμι ή το φόρεμα που μας έραψαν κατά τη γέννησή μας», αναφέρει γράφοντας για την απώλεια της Πάολας Ρεβενιώτη η συντρόφισσα Σύλβια Φεσσά και κλείνει αφιερώνοντας στην Πάολα το "Μανιφέστο" του Πέδρο Λεμεμπέλ:

*«Νά, το πρόσωπό μου
Μιλώ για τη διαφορά μου
Υπερασπιζομαι αυτό που είμαι
Και δεν είμαι τόσο παράξενος
Μου προκαλεί αηδία η αδικία
Και είμαι καχύποπτος για αυτό το
δημοκρατικό πανηγύρι
Μη μου μιλάτε όμως για το
προλεταριάτο
Γιατί το να είσαι φτωχός και
αδερφή είναι ακόμα χειρότερο
Και η ουτοπία σας είναι για τις
γενιές του μέλλοντος
Είναι τόσα τα παιδιά που θα
γεννηθούν
Με μια μικρή φτερούγα τσακισμένη
Κι εγώ θέλω να πετάξουν
σύντροφε».*

Κυριάκος Μπάνος

ΜΟΥΝΤΙΑΛ

Οι φίλοι του ποδόσφαιρου κόντρα στον Τραμπ και τον ρατσισμό

Η πιο "δυνατή" στιγμή του Μουντιάλ ήρθε μετά το τέλος του αγώνα της Αιγύπτου με την Αυστραλία. Ο προπονητής της Αιγύπτου, Χασάμ Χασάν, ύψωσε μία παλαιστινιακή σημαία και αφιέρωσε τη νίκη στη Παλαιστίνη. Στις εξέδρες, αιγύπτιοι, αυστραλοί, αμερικάνοι τον απωθέωναν και φώναζαν μαζί συνθήματα για την Παλαιστίνη. Η FIFA "έκοψε", γρήγορα, τις εικόνες και τον ήχο.

Σε συνέντευξη Τύπου, πριν από τον επόμενο αγώνα της Αιγύπτου με την Αργεντινή, ο Χασάν δήλωνε: «Σας απευθύνω έκκληση, απευθύνω έκκληση σε όλους τους εκπροσώπους των μέσων ενημέρωσης, σε όλους τους αθλητές σε όλο τον κόσμο, ανεξάρτητα από την ταυτότητά τους. Ίσως μπορέσουμε να μεταφέρουμε όλοι μαζί ένα συλλογικό μήνυμα, το οποίο είναι το εξής: αφήστε τον παλαιστινιακό λαό να υπάρχει, αφήστε τον να ζήσει τη δική του ζωή».

Χιλιάδες Παλαιστίνιοι, στη Γάζα, βλέπουν τους αγώνες, στη κυριολεξία, πάνω στα ερείπια, γιατί το Ισραήλ έχει καταστρέψει το 90% των κτιρίων, αφηλώντας και τον κίνδυνο να "φάνε" ισραηλινές βόμβες στα κεφάλια τους. Οι δημόσιες προβολές

Ο προπονητής της Αιγύπτου, Χασάμ Χασάν. Φωτό: Μόλι Ντάρλινγκτον/Getty

των αγώνων γίνονται σε γιγαντοσθόνες με μικρές ηλεκτρογεννήτριες γιατί το Ισραήλ έχει καταστρέψει και τα ηλεκτρικά δίκτυα. Οργανωτές αυτών των προβολών ήταν ο **Μοχάμεντ αλ Ουαχίντι**, διευθυντής δημοσίων σχέσεων της Αιγυπτιακής Επιτροπής Αρωγής στη Γάζα. Για τη γενοκτονική μηχανή του Ισραήλ, αυτό δεν μπορούσε να είναι αποδεκτό.

Σιωνιστικό έγκλημα

Μία ώρα πριν την έναρξη του αγώνα της Αιγύπτου με την Αργεντινή, ο IDF έριξε πύραυλο στο αυτοκίνητο που μετέφερε τον Μοχάμεντ αλ Ουαχίντι σε κάποιο σημείο προβολής του αγώνα. Σκοτώθηκαν, μαζί με τον Μοχάμεντ, ο οδηγός του αυτοκινήτου και δύο μικρά αδέρφια 10 και 8 χρονών. Το Ισραήλ μίλησε για "τρομοκράτη της στρατιωτικής πτέρυγας της Χαμάς". Η FIFA δεν έβγαλε, ούτε για αυτό το σιωνιστικό έγκλημα, κουβέντα όπως και για το γεγονός ότι, από τον Οκτώβριο του 2023, έχουν σκοτωθεί πάνω από 560 Παλαιστίνιοι που δραστηριοποιούν-

ταν στον χώρο του ποδοσφαίρου και στη Γάζα και στη Δυτική Όχθη.

Για τη FIFA αυτό που μετράει είναι πως θα ικανοποιήσει τα χατίρια του Τραμπ. Ο Τραμπ παραδέχθηκε δημοσίως ότι πήρε τηλέφωνο τον πρόεδρο της FIFA, **Ινφαντίνο** και απαίτησε να "ακυρωθεί" η κόκκινη κάρτα στον **Μπαλογκούν** για να παίξει με την εθνική των ΗΠΑ κόντρα στο Βέλγιο. Ο Ινφαντίνο, φυσικά, παραβιάζοντας κάθε κανονισμό, την ακύρωσε. Το Βέλγιο έριξε 4 γκολ στις ΗΠΑ και οι παίκτες του χόρευαν τον "χορό Τραμπ" ξεφτιλίζοντάς τον.

Αλλά, η "ειρωνία της τύχης" είναι ότι ο Μπαλογκούν και κάθε Μπαλογκούν δεν θα έπρεπε, σύμφωνα με τις ρατσιστικές επιδιώξεις του Τραμπ, να παίζουν με την εθνική των ΗΠΑ. Ο Μπαλογκούν, γεννήθηκε στο Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης από Νιγηριανούς γονείς, που βρέθηκαν εκεί για ταξίδι και μετακόμισε στο Λονδίνο ένα μήνα μετά τη γέννησή του. Απέκτησε την αμερικανική υπηκοότητα με βάση το "δίκαιο του εδάφους", τη ρήτρα ιθαγένειας της

Ο Τραμπ με τον πρόεδρο της FIFA Τζ.Ινφαντίνο. Φωτό: Μπόνι Κας/UPI

14ης Τροπολογίας του Συντάγματος των ΗΠΑ, η οποία υιοθετήθηκε το 1868, και ορίζει ότι όλα τα πρόσωπα που γεννήθηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι πολίτες των Ηνωμένων Πολιτειών και της Πολιτείας στην οποία διαμένουν.

Αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις

Ο Τραμπ, την πρώτη (!) μέρα της επιστροφής του στον Λευκό Οίκο, στις 20 Ιανουαρίου 2025, υπέγραψε εκτελεστικό διάταγμα με σκοπό την κατάργηση αυτού του δικαιώματος. Το ρατσιστικό διάταγμα Τραμπ προέβλεπε ότι τα παιδιά που γεννιούνται στις ΗΠΑ δεν θα έχουν δικαίωμα να λάβουν έγγραφα ιθαγένειας, εάν οι γονείς τους είχαν μεταναστεύσει παράνομα ή ήταν εργαζόμενοι χωρίς τα απαραίτητα έγγραφα.

Όμως, οι αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις στις ΗΠΑ ανάγκασαν πολλά ομοσπονδιακά και περιφερειακά δικαστήρια να κρίνουν ότι το διάταγμα του Τραμπ παραβίαζε το Σύνταγ-

μα. Στις 30 Ιουνίου, το Ανώτατο Δικαστήριο το απέρριψε οριστικά. Ο Τραμπ, μάλιστα, παρέστη στις προφορικές αγορεύσεις της πρόθεσης. Ο πρώτος εν ενεργεία πρόεδρος των ΗΠΑ που κάνει κάτι τέτοιο.

Περισσότεροι από τους μισούς ποδοσφαιριστές της εθνικής ομάδας των ΗΠΑ διαθέτουν διπλή υπηκοότητα, έξι γεννήθηκαν εκτός ΗΠΑ και πολλοί προέρχονται από οικογένειες μεταναστών. Η "μετανάστευση" είναι το χαρακτηριστικό για τις περισσότερες "εθνικές" ομάδες (και) σε αυτό το Μουντιάλ. Τα μεγαλύτερα "αστέρια" της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Αγγλίας, της Ισπανίας, σχεδόν όλη η Ελβετία, είναι παιδιά μεταναστών. Κανένας από την ενδεκάδα του Μαρόκου δεν γεννήθηκε στο Μαρόκο. Και οι 25 παίκτες της Σενεγάλης παίζουν σε ομάδες εκτός της χώρας. Γι' αυτό έχουν "σκυλιάσει" οι ακροδεξιόι και οι εθνικιστές από τον Ραχόι στην Ισπανία μέχρι την Λε Πεν στη Γαλλία και τον Φαρατζ.

Γιώργος Ράγκος

Σταύρος Σιδεράς

ΚΥΠΡΟΣ Αντίο Σταύρο

Με βαθιά θλίψη η Εργατική Δημοκρατία ανακοινώνει το θάνατο του συντρόφου Σταύρου Σιδερά. Ο σύντροφος Σταύρος εντάχθηκε στην Εργατική Δημοκρατία από πολύ νωρίς και είχε μεγάλη συμβολή στη δράση της και ιδιαίτερα στην έκδοση και διεκπεραίωση των εντύπων της, του περιοδικού «Διεθνιστική Πρό(σ)κληση» και της εφημερίδας «Εργατική Δημοκρατία».

Σε νεαρή ηλικία είχε ένα ατύχημα που τον οδήγησε στην τετραπληγία και τον ανάγκασε να κινείται με τροχοκάθισμα. Ούτε η τετραπληγία όμως, ούτε το τροχοκάθισμα τον εμπόδισαν να συμμετέχει στις κινητοποιήσεις και τις δράσεις τις εργατικής τάξης και της Αριστεράς. Ήταν εκεί στις απεργίες, στις συγκεντρώσεις, στις κινητοποιήσεις, στα συλλαλητήρια, για τη δημοκρατία, για τις εργατικές

κατακτήσεις, για το περιβάλλον, για τα δικαιώματα των αναπήρων, την ευημερία των ζώων, και για τη διεθνιστική αλληλεγγύη στους εργαζόμενους σε κάθε μέρος του κόσμου και ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.

Τους τελευταίους μήνες νοσηλεύονταν στο Γενικό Νοσοκομείο και έδινε με γενναιότητα άλλη μια μάχη. Δυστυχώς αυτή τη φορά δεν κατάφερε να την κερδίσει και έφυγε από τη ζωή την Τετάρτη 8 Ιουλίου. Αφήνει πίσω του βαθύ το αποτύπωμα της παρουσίας και της δράσης του και την παρακαταθήκη να συνεχίσουμε τον αγώνα. Αυτή θα είναι και η μεγαλύτερη τιμή και το καλύτερο μνημόσυνο. Θα τον θυμόμαστε πάντα με αγάπη και νοσταλγία.